

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ

Kierunek: **Pedagogika specjalna**

Poziom studiów: **studia jednolite magisterskie**

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Na poziomie rozszerzonym zna terminologię stosowaną w obszarze określonym przedmiotem badań (tematem pracy magisterskiej)
2. Ma pogłębioną, poszerzoną i uporządkowaną wiedzę w obszarze określonym tematem pracy magisterskiej
3. Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat metodologii badań w pedagogice, jej specyfiki, zarówno w odniesieniu do przedmiotu badań, jak i samej metodologii (badania ilościowe)

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sformułować temat pracy, dokonać właściwego (ze względu na temat pracy) doboru literatury i dobrze ją wykorzystuje
2. Posiada rozwinięte umiejętności badawcze; potrafi samodzielnie opracować koncepcję badań; prawidłowo formułuje cele, problemy i hipotezy badawcze, właściwie dobiera metody, techniki i narzędzia badawcze
3. Poprawnie konstruuje narzędzia badawcze i potrafi posługiwać się nimi (badania ilościowe)
4. Potrafi dokonać właściwego doboru próby badawczej, określić (wskazać) teren badań i zaplanować przebieg badań ilościowych
5. Potrafi opracować materiał badawczy; właściwie interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań ilościowych
6. Potrafi przygotować i zaprezentować (w formie ustnej i pisemnej) raport z badań ilościowych; posiada umiejętność pisania opracowań naukowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przestrzega zasad etycznych w podejmowanych działaniach badawczych

Treści programowe dla zajęć:

Zasady wyboru przedmiotu badań, formułowania tematu pracy, doboru literatury (dostosowanej do tematu) i korzystania z niej

Podstawowe dla tematu (i przedmiotu badań) terminy i ich definicje

Obszary wiedzy związane z tematem pracy (i przedmiotem badań ilościowych)

Metodologia badań i jej swoistość: etapy postępowania badawczego i ich charakterystyka

Zasady i etapy budowania koncepcji badań empirycznych. Zasady doboru metody, techniki i narzędzia badawcze

Zasady konstruowania (przygotowania) narzędzia badawczego

Dobór próby badawczej, określenie terenu badań, planowanie przebiegu badań ilościowych

Opracowanie zebranego materiału badawczego. Wnioskowanie na podstawie wyników badań ilościowych

Projektowanie układu pracy i prezentacji wyników. Cechy opracowania naukowego, zasady jego przygotowania

Etyka w badaniach naukowych, etyka w nauce.

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Na poziomie rozszerzonym zna terminologię stosowaną w obszarze określonym przedmiotem badań (tematem pracy magisterskiej).
2. Ma pogłębioną, poszerzoną i uporządkowaną wiedzę w obszarze określonym tematem pracy magisterskiej.
3. Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat metodologii badań jakościowych w pedagogice, jej specyfiki, zarówno w odniesieniu do przedmiotu badań, jak i samej metodologii.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sformułować temat pracy, dokonać właściwego (ze względu na temat pracy) doboru literatury i dobrze ją wykorzystuje.
2. Posiada rozwinięte umiejętności badawcze (w zakresie prowadzenia badań jakościowych); potrafi samodzielnie opracować koncepcję badań; prawidłowo formułuje założenia w badaniach jakościowych.

3. Poprawnie konstruuje narzędzia badawcze i potrafi posługiwać się nimi.
4. Potrafi dokonać właściwego doboru próby badawczej w badaniach jakościowych, określić (wskazać) teren badań i zaplanować jego przebieg.
5. Potrafi opracować materiał badawczy; właściwie interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań.
6. Potrafi przygotować i zaprezentować (w formie ustnej i pisemnej) raport z badań; posiada umiejętność pisania opracowań naukowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przestrzega zasad etycznych w podejmowanych działaniach badawczych.

Treści programowe dla zajęć:

Wybór przedmiotu badań. Formułowanie tematu pracy. Wybór literatury.
Pojęcia i definicje typowe dla podjętego tematu.
Podstawy etyczne w projektowaniu i prowadzeniu badań jakościowych.
Założenia metodologiczne w badaniach jakościowych. Etapy prowadzenia badań.
Metody, techniki i narzędzia badawcze. Dobór metod, narzędzi, narzędzi badawczych z uwzględnieniem zasad etyki.
Zasady konstruowania narzędzia badawczego.
Dobór próby badawczej, określenie terenu badań. Przebieg badań.
Opracowanie materiału badawczego, jego analiza. Formułowanie wniosków.
Opracowanie naukowe wyników badań. Projektowanie układu pracy. Prezentacja wyników.

Nazwa zajęć: Ewaluacja procesu i efektów oddziaływań profilaktycznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna zasady konstruowania i ewaluacji programów profilaktycznych.
2. Wymienia i opisuje błędy w zakresie konstruowania programów profilaktycznych.
3. Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat profilaktyki opartej na dowodach naukowych (evidence based practise).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi planować, implementować i oceniać proces profilaktyczny oraz efekty jego oddziaływań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega dylematy etyczne związane z procesem profilaktycznym i jego oceną.

Treści programowe dla zajęć:

Zasady konstruowania i ewaluacji programów profilaktycznych. Definiowanie ewaluacji. Rodzaje i kryteria ewaluacji.
Planowanie, implementacja i ocena procesu profilaktycznego oraz efektów jego oddziaływań. Etapy i narzędzie ewaluacji. Cechy i kompetencje ewaluatora.
Błędy w zakresie konstruowania programów profilaktycznych.
Dylematy etyczne w procesie profilaktycznym.
Profilaktyka oparta na wynikach badań naukowych (evidence based practise).

Nazwa zajęć: Mutyzm wybiórczy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie, terminologię, teorię i metodykę pracy logopedycznej w zakresie mutyzmu
2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania osób z mutyzmem jako uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem osób z mutyzmem, procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
2. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych w szczególności w zakresie logopedii. Potrafi zaprojektować postępowanie terapeutyczne w przypadku mutyzmu (z uwzględnieniem indywidualnej specyfiki rozwojowej jednostki)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce logopedycznej, do rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań terapeutycznych osób z mutyzmem

Treści programowe dla zajęć:

Mutyzm w ujęciu interdyscyplinarnym. Koncepcje interpretowania mutyzmu wybiórczego
Diagnoza i metody terapii osób z mutyzmem. Zasady diagnozy
Mutyzm wybiórczy – diagnoza, objawy, terapia
Metodyka postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w mutyzmie. Standardy postępowania logopedycznego, metody terapii – studia przypadków

Nazwa zajęć: **Podstawy języka migowego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. 1. Zna i rozumie kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych
2. 2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki specjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych
2. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

1. Specyfika komunikacji osób z wadami słuchu
2. Charakterystyka PJM oraz SJM - podobieństwa i różnice
3. Znaki daktylograficzne
4. Znaki ideograficzne
5. Gramatyka wizualno-przestrzenna
6. Elementy niemanulane języka migowego

Nazwa zajęć: **Podstawy języka migowego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych
2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki specjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych
2. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

1. Specyfika komunikacji osób z wadami słuchu
2. Charakterystyka PJM oraz SJM - podobieństwa i różnice
3. Znaki daktylograficzne
4. Znaki ideograficzne
5. Gramatyka wizualno - przestrzenna
6. Elementy niemanualne polskiego języka migowego

Nazwa zajęć: **Praca z dzieckiem z afazją dziecięcą**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student wie jaka jest rola układu nerwowego w powstawaniu zaburzeń mowy o podłożu neurologicznym.
2. Dokonuje charakterystyki etiologii afazji dziecięcej.
3. Student zna istotę afazji dziecięcej.

w zakresie umiejętności:

1. Student rozpoznaje i różnicuje symptomy zaburzeń mowy z zakresu afazji dziecięcej.
2. Potrafi zaprojektować program terapii dla dziecka z afazją dziecięcą.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Korzysta ze źródeł literatury.
2. Student w sposób profesjonalny i przestrzega zasad etyki zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Problematyka terminologii z zakresu afazji dziecięcej - etiologia, uwarunkowania.

Klasyfikacje zaburzeń mowy wg ICD-10 oraz DSM-V

Mózgowa organizacja mowy, rola układu nerwowego.

Rodzaje afazji dziecięcej - cechy charakterystyczne w zakresie różnych aspektów mowy.

Poznawcze uwarunkowania funkcjonowania dzieci z afazją.

Standardy diagnozy logopedycznej dziecka z afazją - kwestionariusze, próby eksperymentalne, narzędzia diagnostyczne.

Programowanie terapii logopedycznej dla dziecka z afazją.

Nazwa zajęć: **Afazja - diagnoza i terapia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę afazji, reakcje jej towarzyszące, rodzaje. Wie jakie są przyczyny afazji
2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania osób z afazją jako uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem osób z afazją, procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
2. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych w szczególności w zakresie logopedii. Potrafi zaprojektować postępowanie terapeutyczne w przypadku afazji (z uwzględnieniem indywidualnej specyfiki rozwojowej jednostki)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce logopedycznej, do rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań terapeutycznych osób z afazją

Treści programowe dla zajęć:

Afazja w ujęciu neurologopedii. Koncepcje interpretowania zaburzeń afatycznych. Typologie i klasyfikacje afazji

Dobór narzędzi diagnostycznych i metod terapii osób z afazją. Zasady diagnozy zaburzeń językowych u osób z uszkodzeniami mózgu

Afazja dziecięca – diagnoza, objawy, terapia

Metodyka postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w poszczególnych typach afazji. Standardy postępowania logopedycznego w afazji. Diagnoza afazji – studia przypadków. Metody terapii w afazji

Procedury diagnozy logopedycznej osób dorosłych z afazją

Nazwa zajęć: **Kliniczne aspekty psychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. dysponuje wiedzą z obszaru klinicznych aspektów psychologii
2. w sposób pogłębiony definiuje pojęcia związane z klinicznym aspektem psychologii

w zakresie umiejętności:

1. dokonać opisu i zróżnicowania podstawowych zaburzeń psychicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi kontaktować się z osobami z zaburzeniami psychicznymi, a także z innymi specjalistami pracującymi z osobami z chorobami i zaburzeniami psychicznymi
2. przestrzega etyki pracy

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot i zakres psychologii ze szczególnym uwzględnieniem psychologii klinicznej.

Psychologia kliniczna jako dziedzina badań i praktyki psychologicznej (zdrowe i zaburzone formy zachowania, przyczyny zdrowia i zaburzeń).

Psychologia kliniczna jako dziedzina psychologii w obszarze: uzależnień, rehabilitacji i innych.

Systemy diagnostyczne w psychologii klinicznej ze szczególnym uwzględnieniem ICD 10/11 i DSM 5

Rodzaje pomocy psychologicznej, ze szczególnym uwzględnieniem kontaktu pracy pedagoga specjalnego.

Choroby afektywne - przyczyny, przebieg, procedury pomocowe

Schizofrenia - przyczyny, przebieg, procedury pomocowe

Wybrane schorzenia neurologiczne - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia związane ze stresem i pod postacią somatyczną - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia dysocjacyjne i z objawami somatycznymi przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Uzależnienia - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia odżywiania - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Nazwa zajęć: **Psychologia ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat podstawowych zagadnień psychologii ogólnej takich jak: spostrzeganie i percepcja, procesy uwagi, uczenie się, pamięć, myślenie, emocje, temperament, inteligencja, motywacja

2. zna elementarną terminologię używaną w psychologii i rozumie jej źródła oraz zastosowanie

3. ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat historii myśli psychologicznej, głównych problemów współczesnej psychologii oraz podstawowych nurtów w psychologii

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii ogólnej w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych

2. potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia

Treści programowe dla zajęć:

Historia myśli psychologicznej

Zagadnienia i problemy współczesnej psychologii

Podstawowe paradygmaty i koncepcje psychologiczne (behawioryzm, ujęcie humanistyczne, psychodynamiczne, kulturowo-historyczne, poznawcze)

Spostrzeganie i percepcja

Procesy uwagi

Motywacja

Pamięć

Emocje

Inteligencja i myślenie

Nazwa zajęć: **Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna współczesne kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej, jej nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania oraz szkolnictwo alternatywne.

2. Zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne.

2. Potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, praktycznych w zakresie pracy z grupą zróżnicowaną, kierując się przy tym zasadami etycznymi.

3. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie edukacji wczesnoszkolnej w grupie zróżnicowanej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzegania i formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą, w szczególności w pracy z osobą z niepełnosprawnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych.

Treści programowe dla zajęć:

Edukacja wczesnoszkolna w Polsce – jej istota, podstawowe problemy ze szczególnym uwzględnieniem szkolnictwa alternatywnego. Cele kształcenia zawarte w podstawie programowej. Istota i aspekty integralnego systemu nauczania początkowego. Holizm w edukacji – integracja, korelacja, synchronizacja, koordynacja, harmonia. Edukacja włączająca.

Konstruktivistyczna teoria uczenia się. Nauczyciel i uczeń w edukacji wczesnoszkolnej. Powinności nauczyciela i nauczyciela specjalisty edukacji elementarnej w grupie zróżnicowanej.

Standardy kształcenia zintegrowanego. Cele ogólne, cele szczegółowe oraz zakładane osiągnięcia uczniów, w tym uczniów ze SPE. Treści kształcenia zintegrowanego (polonistyczne, matematyczne, środowiskowe, artystyczne). Strategie osiągania indywidualnych celów kształcenia. LEGO w edukacji wczesnoszkolnej jako przykład alternatywnego narzędzia w pracy nauczyciela.

Formy organizacyjne nauczania zintegrowanego. Praca indywidualna i zbiorowa. Zalety pracy grupowej. Problemy ewaluacji procesu dydaktyczno-wychowawczego. Ocena kształtująca w kontekście wartościowania wysiłku edukacyjnego uczniów.

Zadania w edukacji zintegrowanej jako podstawowy czynnik wspierający aktywność edukacyjną uczniów. Rodzaje zadań dydaktycznych. Walory edukacyjne, wychowawcze i terapeutyczne dziecięcej literatury.

Etapy pracy w edukacji wczesnoszkolnej - czynniki sprzyjające efektywnemu kształceniu w grupie zróżnicowanej.

Kompetencje nauczyciela-specjalisty w pracy z grupą zróżnicowaną w klasach I-III. Warsztat metodyczny nauczyciela – od idola (plan daltoński Helen Parkhurst) po animatora (pedagogika Celestyna Freineta).

Nazwa zajęć: Teoretyczne podstawy edukacji integracyjnej i włączającej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie współczesne kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej, jej nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania

2. zna i rozumie rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych osób z niepełnosprawnością

w zakresie umiejętności:

1. potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i podstawy wykluczenia społecznego

Zmiana paradygmatyczna w naukach społecznych i w pedagogice specjalnej

Teoria społecznych porównań L. Festingera, koncepcja doktryny przynależności R.K. Mertona, teoria naznaczania społecznego E. Lemerta, teoria reprodukcji kulturowej P. Bourdieu – w wyjaśnianiu procesów wykluczania-włączania, koncepcja wyuczony bezradności

Stereotyp-stygmat-piętno

Postawy społeczne wobec osób z niepełnosprawnością, zaburzeniami, zakłóceniami rozwoju

Idea edukacji integracyjnej

Idea edukacji włączającej

Nazwa zajęć: Foniatria

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym
2. Zna i rozumie biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy kształcenia i wychowania; istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

Budowa i fizjologia jamy ustnej, nosa, gardła, krtani, przełyku

Etiologia i rodzaje zaburzeń mowy i głosu

Metody badania w foniatrii

Metody usprawniania mowy i głosu

Rola logopedy w procesie usprawniania mowy i głosu

Nazwa zajęć: Etyka w zawodzie pedagoga specjalnego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Dysponuje znajomością etyki i nauk o moralności, użyteczną dla analiz minionych i bieżących sytuacji moralnych.
2. Zna podstawowe stanowiska etyczne wraz z ich uzasadnieniami.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazywać na aksjonormatywne podstawy etosu pedagoga specjalnego.
2. Umie efektywnie czytać literaturę poświęconą problematyce osób z niepełnosprawnościami dla wydobywania z nich moralnych konotacji.
3. Potrafi sprawnie budować wypowiedzi na tematy moralne i dyskutować kwestie tegoż rodzaju.
4. Potrafi krytycznie interpretować roszczenia moralne związane z typowymi sytuacjami edukacyjnymi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozwinął wrażliwość moralną.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot etyki filozoficznej i jej historia.

Pozafilozoficzne formy myślenia o moralności (nauka, teologia, wiedza potoczna).

Nurty myślenia etycznego,

Kryteria i typologie moralności.

Bioetyka - systematyzacja problematyki.

Socjologia i psychologia moralności.

Podstawowe kategorie myślenia moralnego.

Deontologia pedagoga specjalnego.

Typy relacji moralnych między uczestnikami zdarzeń edukacyjnych.

Moralne realia w praktykach pedagogów specjalnych.

Nazwa zajęć: Język angielski B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym, wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Seksualność dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna specyfikę rozwoju psychoseksualnego osób z niepełnosprawnością intelektualną,
2. zna ujęcia teoretyczne podejścia do seksualności osób z niepełnosprawnością intelektualną,

w zakresie umiejętności:

1. umie zaprojektować i przeprowadzić zajęcia wychowania seksualnego dla dzieci i młodzieży stosowne do ich wieku i stopnia niepełnosprawności intelektualnej
2. wie w jaki sposób i kiedy należy modyfikować zachowania niepożądane,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z osobami dorosłymi z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój psychoseksualny i potrzeby psychiczne człowieka

Różne podejścia społeczne do seksualności osób z niepełnosprawnością intelektualną

Specyfika zachowań seksualnych osób z niepełnosprawnością intelektualną

Modele edukacji seksualnej dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną

Wybrane aspekty prawne dotyczące życia intymnego człowieka

Nadużycia seksualne wobec dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną - sposoby prewencji

Nazwa zajęć: Psychologia kliniczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie podstawowe ujęcia definicyjne dotyczące zdrowia i patologii
2. posiada wiedzę i zna działania na rzecz promocji zdrowia i prewencji zaburzeń

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać rozróżnienia między stanem zdrowia i choroby jednostki z uwagi na wybrane teorie i koncepcje z obszaru psychologii klinicznej
2. potrafi scharakteryzować główne zaburzenia psychiczne
3. potrafi dokonywać diagnozy przypadków w zakresie wiedzy potrzebnej pedagogom specjalnym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi kontaktować się z osobami z zaburzeniami psychicznymi, a także z innymi specjalistami pracującymi z osobami z chorobami i zaburzeniami psychicznymi
2. Zna i przestrzega zasad etycznych

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia kliniczna - historia, obszar tematyczny.

Wybrane koncepcje zdrowia i zaburzeń w tym obowiązujące systemy diagnostyczne (ICD 10/11 i DSM 5)

Zaburzenia afektywne - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Schizofrenia - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia i dysfunkcje seksualne - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Wybrane schorzenia neurologiczne - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Wybrane zagadnienia terapii systemowej użyteczne w pracy pedagoga specjalnego w kontekście omawianych zaburzeń.

Zaburzenia związane ze stresem i pod postacią somatyczną - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia dysocjacyjne i z objawami somatycznymi przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Uzależnienia - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia pourazowe - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Zaburzenia odżywiania - przyczyny, przebieg, przykłady oddziaływań pomocowych.

Nazwa zajęć: Fonetyka i fonologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna model opisu systemu fonetycznego języka polskiego w ujęciu synchronicznym.
2. Zna rolę systemu fonetycznego współczesnego języka polskiego w procesie komunikacji, jego wpływu na skuteczność komunikacyjną.
3. Zna cechy charakterystyczne dla systemu fonetycznego języka polskiego jako języka słowiańskiego z odwołaniami porównawczymi do innych języków indoeuropejskich, a także do pozostałych języków świata z perspektywy typologicznej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać transkrypcji fonetycznej wypowiedzi.
2. Student potrafi dokonać klasyfikacji i artykulacyjnej charakterystyki głosek, rozumie problematykę zjawisk fonetycznych oraz jej zastosowanie w diagnostyce zaburzeń mowy o różnej etiologii.
3. Student potrafi wskazać cechy dystynktywne i dokonać interpretacji fonologicznej.
4. Potrafi dokonywać opisu struktury języka, jego funkcji, wykazać się znajomością pojęć lingwistycznych.
5. Potrafi charakteryzować i klasyfikować głoski ze względu na określone cechy i dokonywać oceny ich sposobów realizacji w wypowiedziach pojedynczych osób.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie konieczność posiadania i zastosowania wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii w pracy praktycznej i naukowej logopedy.
2. Ma świadomość potrzeby pogłębiania swojej wiedzy i łączenia wiedzy z różnych dziedzin nauki

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka, fonologia, ich działy, rozumienie terminów na tle strukturalności, funkcjonalności i hierarchizacji jednostek językowych. Podstawowe pojęcia obu działów językoznawstwa.

Narządy mowy i ich funkcje artykulacyjne.

Klasyfikacja samogłosek i spółgłosek polskich.

Zjawiska upodobnień wewnątrzno- i zewnętrznowyrazowych oraz uproszczeń grup spółgłoskowych.

Zapis fonetyczny.

Dialekty we współczesnej polszczyźnie .

Nazwa zajęć: Warsztat pracy z rodziną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma uporządkowaną wiedzę na temat problemów społecznych i rodzinnych ich mechanizmów, genezy, identyfikacji oraz strategii ich rozwiązywania.
2. Ma wiedzę na temat metod, technik i środków stosowanych w pracy z rodziną służącym wzmocnieniu i/lub przywracaniu zdolności jej funkcjonowania w społeczeństwie.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność stosowania zasad, metod, technik pracy z rodziną.
2. Potrafi wykorzystywać różne kanały, narzędzia i techniki informacyjno-komunikacyjne do opisu, diagnozowania i projektowania działań pomocowych dla rodziny i poszczególnych jej członków.
3. Potrafi wzbudzać aktywność społeczną, zawodową, edukacyjną grup i środowisk podejmując różne role w pracy z rodziną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie konieczność współpracy z różnymi podmiotami w celu podejmowania działań na rzecz rodzin potrzebujących pomocy i wsparcia.

Treści programowe dla zajęć:

Sytuacja rodziny we współczesnym świecie - przemiany, problemy, zagrożenia, formy pomocy i wsparcia. Rodzina dysfunkcyjna, a funkcjonalna.

Współczesne nurty w pracy z rodziną.
Rodzina jako system. Cykle życia rodziny.
Diagnoza problemów w rodzinie. Tworzenie planów wsparcia i pomocy dla rodziny. Etapy wsparcia i pomocy.
Praca w rodzinach z trudnościami.
Profesjonalista w przestrzeni rodzinnej- kompetencje osoby pracującej z rodziną
Zasoby rodziny.

Nazwa zajęć: Podstawy biologicznego rozwoju człowieka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu rozwoju biologicznego człowieka, czynników rozwoju, genetyki, dziedziczenia cech jakościowych i ilościowych.
2. Wymienia i charakteryzuje czynniki wpływające na rozwój fizyczny. Zna mechanizmy kształtowania się cech fenotypowych pod kontrolą genów; mechanizm regulacji procesu wzrastania oraz inne aspekty rozwoju człowieka.
3. Ma wiedzę na temat specyfiki poszczególnych okresów rozwojowych; złożonej problematyki płci biologicznej; etiologii wybranych chorób genetycznych; chorób wieku dziecięcego, szczepień ochronnych oraz nieprawidłowości rozwojowych mających istotny wpływ na rozwój i zachowanie się człowieka.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi opisać okresy rozwojowe i scharakteryzować zmiany fizyczne organizmu w poszczególnych fazach życia człowieka
2. Potrafi określić wiek rozwojowy człowieka, zna jego wyznaczniki oraz metody oceny wieku biologicznego, którymi potrafi się posługiwać.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozpoznaje problemy i rozumie potrzeby biologiczne człowieka na różnych etapach rozwoju i w różnych stanach fizycznych w kontekście działalności edukacyjnej i wychowawczej.

Treści programowe dla zajęć:

Struktura i funkcje systemów żywych. Biologiczne podłoże rozwoju osobniczego. Podstawowe pojęcia stosowane w charakterystyce ontogenezy. Auksologia człowieka. Gerontologia. Fazowość ontogenezy. Determinacja genetyczna rozwoju. Modyfikatory, regulatory i stymulatory rozwojowe.

Przepływ informacji genetycznej: replikacja; transkrypcja; translacja. Kształtowanie się cech jakościowych i ilościowych pod kontrolą genów. Czynniki teratogenne. Mutacje i przykłady zaburzeń przez nie wywoływanych.

Regulacja neurohormonalna rozwoju. Mechanizm wzrastania. Zaburzenia procesu wzrastania. Potrzeby żywieniowe człowieka w okresie intensywnego wzrostu i rozwoju.

Środowisko rozwoju biologicznego człowieka. Adaptabilne i adiustacyjne zmiany w rozwoju fizycznym człowieka w zależności od zmieniających się warunków życia. Norma adaptacyjna i norma reakcji osobnika. Źródła wariacji fenotypowej.

Zmiany fizyczne zachodzące w organizmie człowieka od narodzin do śmierci. Budowa i funkcje narządów rozrodczych człowieka. Powstawanie, rozwój i dojrzewanie gamet – oogeneza, spermatogeneza; fizjologia zapłodnienia. In vitro. Charakterystyka poszczególnych okresów rozwojowych. Dymorfizm płciowy. Płeć biologiczna. Wybrane teorie starzenia się organizmu.

Wiek biologiczny i jego wyznaczniki. Metody oceny wieku biologicznego. Norma rozwojowa jako biologiczny układ odniesienia. Tabele norm. Siatki centylowe cech somatycznych. Najczęściej występujące choroby wieku dziecięcego. Kalendarz szczepień ochronnych.

Biologiczne uwarunkowania i mechanizmy zachowań człowieka na różnych etapach ontogenezy, ze szczególnym uwzględnieniem progresywnej fazy rozwoju osobniczego, z perspektywy podejmowania adekwatnych działań edukacyjnych i wychowawczych.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna zasady stosowania reguł gramatycznych
2. zna zasady formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi relacjonować wydarzenia
2. potrafi opisywać ludzi i zjawiska

3. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i artykuły popularnonaukowe

4. potrafi zrozumieć zaawansowane materiały audio lub wideo dotyczące tematów życia codziennego, kulturalnego i społecznego w krajach niemieckiego obszaru językowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonać autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami

Treści programowe dla zajęć:

Träume und Wünsche

Helden in der heutigen Welt

Freundschaft

Wohnen

Obdachlosigkeit

Erwachsen und zu Hause bleiben

Gesundheit

Konsumgesellschaft

Stress im Alltag

Gesunde Ernährung

Freizeitgestaltung

Unterwegs in deutschsprachigen Ländern

Zakres gramatyczny: strona bierna, zdania okolicznikowe celu, zdania przydawkowe, rekcja czasownika, tryb przypuszczający.

Nazwa zajęć: Wspieranie rodziny dziecka z niepełnosprawnością i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie współczesne teorie opisujące funkcjonowanie rodziny, problemy rodziny z dzieckiem z niepełnosprawnością i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

2. zna i rozumie specyfikę funkcjonowania poszczególnych członków rodziny (matka, ojciec, rodzeństwo, dziadkowie, dziecko z niepełnosprawnością i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi)

3. zna i rozumie na czym polega perinatalna opieka paliatywna, wsparcie dziecka i rodziny

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przestrzegać zasad etycznych w pracy z rodziną dziecka z niepełnosprawnością i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

2. potrafi zidentyfikować potrzeby i obszary oczekiwanego przez członków systemu rodzinnego wsparcia

3. potrafi dobrać odpowiedni wobec potrzeb i zgodny z posiadanym przygotowaniem zakres wsparcia rodziny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować w zespole interdyscyplinarnym wspierającym rodzinę dziecka z niepełnosprawnością oraz specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Treści programowe dla zajęć:

Teorie opisujące funkcjonowanie rodziny, rodziny z dzieckiem z niepełnosprawnością i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Proces przystosowywania się przez rodziców do niepełnosprawności dziecka, różnorodność linii życiowych, trajektorii, strategii radzenia sobie.

Problemy rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością i/lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Diagnoza potrzeb systemu rodzinnego i kierunki pomocy

Kierunki terapii rodzin. Przegląd stanowisk (konstrukcjonizm społeczny, model narracyjny, model psychoedukacyjny).

Wspieranie systemu rodzinnego, wspieranie rodzeństwa dziecka z niepełnosprawnością. Mechanizmy zmiany, osiąganie zmiany przez wgląd i działanie.

Standardy etyczne w pracy z rodziną dziecka z niepełnosprawnością i/lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Współpraca interdyscyplinarna w procesie pomagania.

Nazwa zajęć: Podstawy interwencji kryzysowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada widzę na temat podstawowych pojęć – sytuacja stresująca, trudna, krytyczna, kryzys normatywny i nienormatywny, zasoby, zmaganie się z kryzysem itp. Potrafi zidentyfikować potencjalnie

sytuacje kryzysowe w biegu życia jednostki (odnosić to do doświadczeń własnych, znanych z literatury, filmu). Potrafi definiować różnego rodzaju kryzysy (ciąża, choroba, zawarcie małżeństwa), dostrzega cechy charakteryzujące kryzys, potrafi dokonać charakterystyki sposobów radzenia sobie z kryzysem osób bezpośrednio nim dotkniętych.

2. Zna mikro oraz makro uwarunkowania sytuacji kryzysowych. Dostrzega społeczne i indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych. Potrafi wskazać adresatów działań interwencyjnych i potencjalną sieć wsparcia.

3. Nabył podstawą wiedzę na temat instytucjonalnego i pozainstytucjonalnego systemu wsparcia w sytuacjach kryzysowych.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność organizowania i wzmocnienia w środowisku szkolnym zasobów osobistych oraz społecznych. Dostrzega ich profilaktyczną i pomocową rolę.

2. Potrafi dostosować formy wsparcia interwencyjnego do fazy zmagania się z kryzysem.

Treści programowe dla zajęć:

Sytuacja, wydarzenie kryzysowe - rozstrzygnięcia terminologiczne. Analiza własnej biografii pod kątem wydarzeń trudnych. Projekcja fragmentów filmu *Nad życie*, który ilustruje różnego rodzaju kryzysy (ciąża, choroba, zawarcie małżeństwa) współwystępowanie kryzysów normatywnych i nienormatywnych w jednym czasie, sposoby radzenia sobie osób bezpośrednio i pośrednio dotkniętych kryzysem.

Mikro oraz makro uwarunkowania sytuacji kryzysowych. Społeczne oraz indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych.

Szkolna profilaktyka i interwencja w sytuacjach kryzysowych. Zasoby osobiste oraz społeczne i ich rola profilaktyczna i interwencyjna w przypadku wystąpienia kryzysów różnego pochodzenia.

Fazy zmagania się z kryzysem a formy wsparcia i pomocy.

Nazwa zajęć: **Metodyka pracy z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje i wyjaśnia podstawowe przyczyny trudności w nauce szkolnej dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

2. Zna zaburzenia rozwoju dzieci w wieku szkolnym, potrafi je zdiagnozować

3. Rozumie i charakteryzuje podstawowe zasady i mechanizmy prowadzenia zajęć dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

w zakresie umiejętności:

1. charakteryzuje i potrafi zastosować metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji i umiejętności szkolnych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

2. Potrafi pisać zgodnie z przesłankami metodycznymi IPET oraz konspekt zajęć dla dzieci ze SPE

3. Dobiera metody pracy do indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. odpowiedzialnie i zgodnie z zasadami etycznymi projektuje zajęcia dla dzieci

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie trudności szkolnych, przyczyny trudności szkolnych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Diagnoza funkcjonalna dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Zasady planowania, prowadzenia i ewaluacji zajęć dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji rozwojowych

Metody wspierające opanowanie technik szkolnych

Dobór metod do możliwości i potrzeb dziecka

Projektowanie zajęć dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

zastosowanie wiedzy dla rozwiązywania problemów praktycznych

Nazwa zajęć: **Wczesna interwencja logopedyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna uwarunkowania rozwoju funkcji prymarnych

2. Charakteryzuje wczesne objawy zaburzeń w zakresie prezentacji funkcji odruchowych i prymarnych

3. Opisuje etapy wprowadzania prymarnych funkcji oralnych

w zakresie umiejętności:

1. Projektuje terapię logopedyczną noworodka i niemowlęcia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Korzysta ze źródeł literaturowych, podejmuje wysiłek związany z własnym rozwojem
2. współpracuje w zespole interdyscyplinarnym

Treści programowe dla zajęć:

Uwarunkowanie rozwoju mowy
Ocena odruchów ustno-twarzowych
Rozwój umiejętności przyjmowania pokarmów stałych
Pozycjonowania dziecka w terapii logopedycznej
Wspieranie rozwoju mowy i języka małego dziecka

Nazwa zajęć: Rola integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia dotyczące zaburzeń przetwarzania sensorycznego; zna i rozumie przyczyny oraz obszary zaburzeń integracji sensorycznej; zna i rozumie charakterystykę zaburzeń oralno-twarzowych. Zna i rozumie znaczenie odruchów w rozwoju dziecka oraz kształtowania się mowy.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi pracować z dziećmi z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego, dostosować metody diagnozy i terapii logopedycznej do ich potrzeb i możliwości.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów/owa do samodzielnego i odpowiedzialnego przygotowania się do realizowania zajęć logopedycznych z dzieckiem z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego.

Treści programowe dla zajęć:

Anatomiczne i neurologiczne podstawy integracji sensorycznej. Rola i znaczenie receptorów zmysłów. Główne założenia teorii Integracji Sensorycznej. definicje, podstawowe pojęcia; Poziomy procesów integracji sensorycznej. Klasyfikacje zaburzeń SI. Przyczyny i obszary zaburzeń integracji sensorycznej.
Charakterystyka podstawowych systemów zmysłowych – zmysł dotyku, układ przedsionkowy, proprioceptywny, zmysł wzroku, zmysł słuchu.
Znaczenie odruchów w rozwoju dziecka i kształtowania się mowy. Znaczenie odruchów prymitywnych i posturalnych. Skutki opóźnienia neurorozwojowego
Charakterystyka i rozpoznanie zaburzeń oralno-twarzowych
Diagnoza dziecka (wywiad z rodzicami, elementy skali obserwacji klinicznej, wybrane elementy) – ocena dziecka
Wybrane elementy terapii SI we wspomaganiu rozwoju mowy. Projektowanie planu pracy terapeutycznej dla dziecka z zaburzeniami SPD

Nazwa zajęć: Psychologia osób z niepełnosprawnością intelektualną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna kryteria diagnostyczne, definicję zaburzenia rozwoju intelektualnego (niepełnosprawności intelektualnej), poziomy ciężkości (stopnie), postaci kliniczne, czynniki etiologiczne i społeczne. Zna i rozumie cele i obszary wsparcia osoby z niepełnosprawnością w sferze poznawczej, społecznej i praktycznej.
2. Potrafi wskazać elementy i obszary społecznego dyskursu niepełnosprawności intelektualnej oraz różnorodność sposobów doświadczania niepełnosprawności intelektualnej przez osoby.
3. Potrafi określić na czym polega specyfika rozwoju i funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością intelektualną, wykorzystując instrumentarium pojęciowe różnych ujęć i koncepcji teoretycznych.
4. Potrafi analizować złożone problemy związane z realizacją autonomii, problemy rozwojowe, psychologiczne, edukacyjne, i społeczne osoby z niepełnosprawnością intelektualną; formułować cele, uzasadniać proponowane oddziaływania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne w sposób profesjonalny, z zachowaniem zasad etycznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować złożone problemy związane z realizacją autonomii, problemy rozwojowe, psychologiczne, edukacyjne, i społeczne osoby z niepełnosprawnością intelektualną; formułować cele, uzasadniać proponowane oddziaływania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne w sposób profesjonalny, z zachowaniem zasad etycznych.

2. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować wyzwania zawodowe i osobiste; aktywnie działać na rzecz podmiotowego traktowania osób z niepełnosprawnością intelektualną.

2. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści programowe dla zajęć:

Niepełnosprawność intelektualna: pojęcie, klasyfikacja, definicja, kryteria diagnostyczne, modele rozwoju niepełnosprawności, koncepcje teoretyczne i ujęcia diagnostyczne.

Czynniki ryzyka niepełnosprawności intelektualnej. Fenotyp behawioralny w zespołach genetycznych współwystępujących z niepełnosprawnością intelektualną.

Poznawanie świata przez osoby z niepełnosprawnością intelektualną (specyfika potrzeby poznawczej, właściwości spostrzegania, uwagi i pamięci, charakterystyka myślenia, pozaintelektualne czynniki stymulujące bądź ograniczające aktywność poznawczą, właściwości uczenia się).

Warunki rozwoju emocjonalnego, potrzeby emocjonalne, poziomy reprezentacji emocji, specyfika funkcjonowania emocjonalnego, zaburzenia emocjonalne.

Umiejętności adaptacyjne. Zależności między rozwojem umysłowym a społecznym.

Potrzeba komunikowania się, wspieranie rozwoju komunikowania się z otoczeniem, zaburzenia komunikacji, poszukiwanie sposobów porozumiewania się.

Struktura Ja (elementy struktury Ja, czynniki warunkujące jej rozwój, przejawy zaburzeń rozwoju struktury Ja i ich konsekwencje osobiste i społeczne).

Doświadczenie niepełnosprawności intelektualnej. Społeczny i publiczny dyskurs niepełnosprawności.

Nazwa zajęć: Teoria i praktyka wychowania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna terminologię, niezbędną do opisywania, analizowania i wyjaśniania zjawisk i procesów wychowania w różnych warunkach społecznych i w różnej skali;

2. zna miejsce teorii wychowania w pedagogice i rozumie jej związki z innymi dyscyplinami nauk;

3. zna i rozumie związki wychowania z procesami enkulturacji i socjalizacji, a także innymi rodzajami działalności pedagogicznej: nauczaniem i opieką;

4. ma wiedzę dotyczącą relacji i interakcji wychowawczej i jej uczestników zróżnicowanych z uwagi na środowisko i osoby wychowanków;

5. posiada wiedzę dotyczącą procesu wychowania; jego etapów, form, strategii, metod i stylów;

w zakresie umiejętności:

1. umie wykorzystywać zdobytą wiedzę dla opisywania i wyjaśniania różnego rodzaju zjawisk w wychowaniu;

2. potrafi w języku zrozumiałym dla specjalistów i odbiorców spoza grona profesjonalistów przedstawiać i wyjaśniać różnego rodzaju kwestie związane z wychowaniem;

3. umie ocenić stan oraz efekty wychowania, wykorzystywać wiedzę do wyjaśniania różnego rodzaju zjawisk i problemów z zakresu wychowania, potrafi planować oddziaływania wychowawcze w skali działalności indywidualnej oraz funkcjonowania placówki wychowawczej;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dostrzegać dylematy etyczne, związane z pracą wychowawczą, trafnie je analizuje i wskazuje rozwiązania.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia; ich rozumienie i zastosowanie. Enkulturation, socjalizacja i wychowanie jako zjawiska społeczne; cechy odróżniające wychowanie od socjalizacji; wychowanie a nauczanie i opieka.

Mechanizmy socjalizacji i ich odniesienie do mechanizmów wychowania

Aksjologiczne podstawy wychowania; cele wychowania i ich stanowienie. Ideał wychowania i jego realizacja

Teoretyczne podstawy koncepcji wychowania; społeczny, filozoficzny i etyczny kontekst. Kontrowersje wokół wychowania

Wychowanie jako czynność jako proces; dziedziny i etapy wychowania. Ewaluacja wychowania.

Trudności wychowawcze; przejawy, przyczyny, skutki, postępowanie

Style wychowania - rodzaje i ich charakterystyka. Przyczyny i skutki stosowania.

Teoretyczne podstawy form i metod wychowania ich klasyfikacja i praktyka stosowania.

Wychowanie w rodzinie, szkole i innych placówkach opiekuńczo – wychowawczych; różnice i ich źródła.
Zasady skutecznego kierowania zespołem.

Nazwa zajęć: Przygotowanie do praktyki specjalnościowej 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada rozbudowaną wiedzę o instytucjach, które działają na rzecz dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym. Przedstawia ich zadania, normy i procedury stosowane w działalności opiekuńczej, wychowawczej, edukacyjnej, kulturalnej i pomocowej instytucji, odnosząc je do dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.
2. Charakteryzuje głównych uczestników oddziaływań prowadzonych przez instytucje systemu oświaty oraz podstawowe środowiska wychowawcze, szczególną uwagę poświęcając z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

w zakresie umiejętności:

1. Prezentuje podstawowe umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej z klientami i pracownikami instytucji. Operuje podstawową wiedzą o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach systemu oświaty.
2. Potrafi zaprojektować rozwiązanie w odniesieniu do najnowszej wiedzy, ale przede wszystkim potrzeb i możliwości, tak wychowanka jak i jego środowiska.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa zgodnie z zasadami etycznym

Treści programowe dla zajęć:

Nowoczesne metody wsparcia dziecka z zaburzeniami w funkcjonowaniu psycho-społecznym i jego rodziny w świetle idei EBP.

Pedagog w relacji z dzieckiem z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym. Zasady podejścia multidyscyplinarnego w pracy pedagoga. Etyczne zagadnienia w pracy pedagoga specjalnego.

Repetitorium z metodyki oddziaływań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, skierowanych do dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach systemu oświaty. Uważności i balans w pracy pedagoga specjalnego.

Nazwa zajęć: Terapia indywidualna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna sposoby przeprowadzanie diagnozy pedagogicznej
2. Zna formy i metody pracy indywidualnej z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. Pisze charakterystykę dziecka z niepełnosprawnością intelektualną ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dziecka
2. Pisze konspekty zajęć i potrafi je skomentować - ocenić
3. Sporządza plan terapii indywidualnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Korzysta ze źródeł literaturowych
2. Potrafi pracować z dzieckiem w kontakcie „jeden na jeden”
3. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne

Treści programowe dla zajęć:

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną, zasady RODO,

Sposób zbierania materiałów do charakterystyki dziecka z niepełnosprawnością intelektualną – wywiad, analiza dokumentów,

Opracowywanie propozycji wywiadów z rodzicami lub opiekunami,

Opracowywanie i omawianie propozycji zajęć wstępnych - zapoznawczych

Opracowywanie i omawianie charakterystyk dzieci z niepełnosprawnością intelektualną

Opracowywanie i analiza planów terapii indywidualnej

Przeprowadzenie zajęć z dzieckiem

Omawianie przeprowadzanych przez studentów zajęć terapii indywidualnej – analiza problemów

Podsumowanie terapii

Analiza i ocena opracowanej podczas zajęć dokumentacji

Nazwa zajęć: **Pedeutologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna obszary zainteresowań pedeutologii oraz wybrane twierdzenia w zakresie osobowości nauczyciela, jego kompetencji oraz ich uwarunkowań; dylematów profesji nauczycielskiej oraz możliwych scenariuszy zmian w szkole i profesji nauczycielskiej
2. definiuje kierunki zmian w praktyce nauczycielskiej w kontekście rozwijającego się społeczeństwa informacyjnego oraz obywatelskiego, zna normatywne i pragmatyczne wymiary i konsekwencje pedagogiczne etyki zawodowej nauczyciela
3. definiuje oraz uzasadnia podstawowe zadania i kompetencje nauczyciela profesjonalisty we współczesnej szkole w kontekście przeobrażeń wokół szkoły

w zakresie umiejętności:

1. projektuje edukacyjne działania, uwzględniając sytuacje trudne moralnie oraz dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukując rozwiązań optymalnych w danej sytuacji i warunkach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. szanuje siebie jako osobę samodzielną, twórczą, niezależną intelektualnie i pragmatycznie oraz sprostę ucznia jako osobę z należnym jej respektem

Treści programowe dla zajęć:

Nauczyciel - opisana przeszłość, wrażliwa teraźniejszość, czytelna przyszłość.

Nauczyciel - zawód czy misja? Współczesne konteksty pracy nauczyciela.

Kompetencje i praktyka nauczycielska.

Nauczyciele w kontekście zróżnicowania kulturowego.

Nauczyciel jako członek społeczności podzielanej praktyki i społeczności uczącej się uczącej się.

Tożsamość i wizerunek nauczyciela (specyfika zawodu nauczyciela, stres i wypalenie zawodowe).

Relacje nauczyciel - uczeń (jak przetrwać w szkole? poszukiwanie drogi ku autorytetowi nauczyciela).

Style pracy nauczycieli.

Prawne aspekty zawodu (prawa i obowiązki nauczyciela, awans zawodowy, nauczyciel w UE).

Refleksja i autokreacja w zawodzie nauczyciela (role nauczyciela, doskonalenie nauczycieli, profesjonalizacja zawodu, profil współczesnego nauczyciela i jego cechy osobowościowe).

Nazwa zajęć: **Przedsiębiorczość**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada podstawową i realną wiedzę na temat funkcjonowania firmy/własnej działalności gospodarczej
2. Posiada podstawową i realną wiedzę na temat możliwości wsparcia własnego biznesu
3. Posiada wiedzę z obszaru komunikacji interpersonalnej

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność samodzielnego planowania strategii marketingowej, analizy ryzyka prowadzenia własnej firmy
2. Posiada umiejętność wyrażania, w przystępny sposób, zdobytej wiedzy oraz zaprezentowania wyników pracy nad pomysłem biznesowym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi realnie ocenić i prowadzić dyskusję na temat potencjału biznesowego rozwiązań oraz potrafi działać przedsiębiorczo
2. Potrafi w sposób etyczny planować i prowadzić działania w zakresie funkcjonowania w obrębie działań biznesowych

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do przedsiębiorczości (predyspozycje i kompetencje przedsiębiorcze, instytucje wsparcia biznesu)

Modele biznesowe

Finansowanie działalności biznesowej

Projektowanie strategii marketingowej własnej firmy

Aspekty formalne i prawne prowadzenia własnej firmy

Prezentacja biznesowa własnego pomysłu

Nazwa zajęć: **Podstawy audiologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym

2. zna i rozumie biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy kształcenia i wychowania; istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów/a do utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiki specjalnej, rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych

Treści programowe dla zajęć:

Czynniki warunkujące prawidłowy rozwój narządu słuchu, rozwój narządu słuchu w okresie prenatalnym

Etiologia i rodzaje uszkodzeń słuchu.

Patologia rozwoju słyszenia.

Metody protezowania narządu słuchu.

Rola logopedy w procesie usprawniania słuchu i mowy u osoby z uszkodzonym narządem słuchu

Nazwa zajęć: **Warsztat mediacyjny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat mediacji i jej możliwości zastosowania w sytuacji konfliktowej.

2. Posiada wiedzę na temat specyfiki postępowania w mediacji i roli mediatora w procedurze mediacyjnej.

3. Posiada wiedzę na temat możliwości i barier w zastosowaniu mediacji.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zdefiniować konflikt powstały między stronami uczestniczącymi w procedurze mediacji

2. Potrafi wskazać sytuacje, w których nie ma możliwości zastosowania mediacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dąży do zawodowego rozwoju

Treści programowe dla zajęć:

Mediacja jako procedura rozwiązywania konfliktów

Konflikt i jego rodzaje. Procedury i metody rozwiązywania konfliktów - podobieństwa i różnice.

Procedura mediacji w sytuacji zaistnienia konfliktu między stronami

Możliwości i bariery zastosowania mediacji - praktyka działania

Etapy mediacji/prowadzenie mediacji/dokumentacja

Nazwa zajęć: **Studia o niepełnosprawności**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię, podejścia, uwarunkowania, źródła i miejsce studiów o niepełnosprawności w systemie nauk oraz ich powiązania z innymi dyscyplinami nauk

2. Zna i rozumie znaczenie udziału struktur społecznych i instytucji życia społecznego w określaniu miejsca osoby z niepełnosprawnością w przestrzeni społecznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzegać i analizować zjawiska społeczne leżące u podstaw problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

2. Potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do etycznego postępowania wobec osób z niepełnosprawnością

2. Jest gotów do współpracy z otoczeniem i grupami realizującymi działania pedagogiczne na rzecz osób z niepełnosprawnościami

Treści programowe dla zajęć:

Studia o niepełnosprawności: kontekst, geneza, przedstawiciele. Miejsce badacza i badań w obszarze studiów o niepełnosprawności.

Norma i reżimy normalności. Terminologia opisująca doświadczenie niepełnosprawności: inspiration porn, ableizm. Rozdzwięk pomiędzy rzeczywistością a reprezentacją rzeczywistości w kulturze i literaturze.

Niepełnosprawność, eugenika, ciągłość pamięci.

Aktywizm brytyjski, amerykański, polski. Konwencja o Prawach Osób z Niepełnosprawnościami

Kulturowe sprzeczności wpisane w gapienie się. Pole widzialności. Sceny gapienia się. Etyka gapienia się

Przejawy uteoretycznienia niepełnosprawności - interdyscyplinarne analizy i ujęcia niepełnosprawności

Nazwa zajęć: Zaburzenia płynności mówienia - Jąkanie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie specyfikę zaburzeń płynności mówienia w przypadku jąkania, gielkotu i rozwojowej niepełności mówienia, w zakresie ich objawów, przyczyn i skutków

2. potrafi scharakteryzować metody diagnozy i terapii logopedycznej zaburzeń płynności mówienia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi różnicować objawy różnych rodzajów zaburzeń płynności mówienia i aplikować odpowiednie procedury logopedyczne w procesie terapii

2. potrafi interpretować przebieg diagnozy i terapii przy uwzględnieniu szerokiego kontekstu uwarunkowań medycznych, psychologicznych i społecznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych w wymiarze indywidualnym i we współpracy międzysektorowej

Treści programowe dla zajęć:

1. Zaburzenia płynności mówienia w ujęciu definicyjnym i typologicznym

2. Etiologia zaburzeń płynności mówienia

3. Objawy zaburzeń płynności mówienia, fazy rozwoju jąkania

4. Diagnoza logopedyczna zaburzeń płynności mówienia

5. Metody terapii logopedycznej w przebiegu zaburzeń płynności mówienia

6. Praca z rodziną dziecka z zaburzeniami płynności mówienia

7. Specyfika funkcjonowania dziecka z niepełnością mówienia w środowisku rodzinnym i (przed)szkolnym

8. Jąkanie i dwujęzyczność

1. Narzędzia do diagnozy zaburzeń płynności mówienia

2. Diagnoza logopedyczna krok po kroku: wywiad, badanie pacjenta, diagnoza różnicowa, ocena funkcjonalna

3. Programowanie terapii logopedycznej u dzieci w wieku (przed)szkolnym z zaburzeniami płynności mówienia

4. Dokumentacja procesu diagnostyczno-terapeutycznego

5. Rola nauczyciela w pracy z dzieckiem/uczniem z zaburzeniami płynności mówienia

6. Rola współpracy interdyscyplinarnej w diagnozie i terapii jąkania

7. Profilaktyka zaburzeń płynności mówienia

8. Analiza studiów przypadków

Nazwa zajęć: Kultura organizacyjna szkoły włączającej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcia związane z kulturą organizacyjną szkoły, klimatem szkoły oraz znaczenie poszczególnych wymiarów dla wysokiej jakości edukacji włączającej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych związanych z tworzeniem kultury organizacyjnej szkoły (w kontekście edukacji włączającej) oraz prognozować przebieg ich rozwiązywania a także przewidywać ich skutki w szczególności w odniesieniu do dzieci z trudnościami w uczeniu się i zaburzeniami w zachowaniu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie kultury organizacyjnej i jej wpływu na procesy istotne dla edukacji włączającej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących zjawiska przemocy rówieśniczej

2. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

Kultura organizacyjna szkoły – składowe koncepcji. Cele szkoły. Oczekiwania państwa wobec szkoły
Klimat społeczny szkoły. Koncepcja Moosa.

Przywódtwo edukacyjne jako istotny czynnik kształtujący szkołę. Przywództwo rozproszone.

Higiena psychiczna nauczyciela. Funkcjonowanie psychospołeczne nauczycieli. Wsparcie społeczne ze strony dyrektora i współpracowników. Sieć szkół promujących zdrowie Światowej Organizacji Zdrowia.

Koncepcja szkoły środowiskowej. Współpraca z otoczeniem w kontekście edukacji włączającej.

Inkluzja jako ważny cel funkcjonowania szkoły. Przegląd dobrych praktyk.

Nazwa zajęć: **Profilaktyka zachowań autodestrukcyjnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna elementarną terminologię używaną w obszarze profilaktyki i rozumie jej źródła oraz zastosowanie.

2. ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat zachowań autodestrukcyjnych dzieci i młodzieży oraz mechanizmów i czynników je warunkujących.

3. posługuje się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej.

4. potrafi zaproponować rozwiązania obejmujące podstawową wiedzę z zakresu profilaktyki w celu przeciwdziałania zachowaniom autodestrukcyjnym.

Treści programowe dla zajęć:

Profilaktyka - podstawowe założenia, cele, zastosowanie. Od profilaktyki defensywnej do profilaktyki konstruktywnej,

Zachowania autodestrukcyjne u dzieci i młodzieży.

Modele interakcji czynników ryzyka i czynników chroniących w biografii dzieci i młodzieży.

Strategie informacyjne, edukacyjne, alternatyw, interwencyjne, zmniejszania szkód w kontekście zachowań autodestrukcyjnych u dzieci i młodzieży.,

Wspieranie, budowanie zasobów i profilaktyka.

Programy wzmacniające resilience.

Profilaktyka uniwersalna, selektywna i wskazująca w kontekście zachowań autodestrukcyjnych dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: **Dyslalia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie, czym jest dyslalia, jaka jest jej symptomatologia i etiologia

2. Zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach społecznych dzieci ze zdiagnozowaną dyslalią, zna i rozumie problemy dziecka związane z zaburzeniami mowy o typie dyslalia

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować w praktyce wiedzę dotyczącą możliwości dokonywania diagnozy mowy dziecka pod względem poprawności artykulacji oraz dotyczącą ćwiczeń usprawniających artykulację

2. Potrafi wymienić i zastosować w praktyce założenia metodyczne terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami artykulacji, potrafi dokonać autorefleksji w odniesieniu do swoich przyszłych kompetencji zawodowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów/owa wykorzystać podczas terapii dziecka z zaburzeniami mowy o typie dyslalii czynniki optymalizujące efektywność terapii;

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd klasyfikacji wad artykulacyjnych – charakterystyka czynności mówienia i rozumienia w dyslalii: podział dyslalii ze względu na kryteria objawowe, ze względu na objawy, ze względu na ilość zniekształconych głosek, ze względu na przyczyny.

Etiologia i symptomatologia wad wymowy o typie dyslalii.

Postępowanie diagnostyczne w dyslalii; cel diagnozy logopedycznej w dyslalii, etapy diagnozy, badania przesiewowe mowy dzieci przedszkolnych, narzędzia stosowane do diagnozy dyslalii, badania specjalistyczne – uzupełniające, formułowanie opinii o wyniku badań oraz konstruowanie programu terapii.

Postępowanie terapeutyczne: zasady prowadzenia terapii osób ze zdiagnozowaną dyslalią, metody stosowane w terapii zaburzeń artykulacji (metoda mechaniczna, metoda wzrokowa, metoda przekształceń artykulacyjnych, metoda słuchowa, metoda wrażeń dotykowych i czucia skórniego, metoda wyjaśnienia położenia narządów artykulacyjnych, metoda usprawniania artykulatorów).

Etapy terapii w przypadku dyslalii, czynniki sprzyjające efektywnej terapii.

Kompetencje terapeuty- nauczyciela logopedy, jego warsztat metodyczny.

Nazwa zajęć: Teoretyczne podstawy kształcenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe pojęcia z zakresu teorii kształcenia
2. Posiada podstawową wiedzę na temat wybranych koncepcji kształcenia w poszczególnych epokach historycznych
3. Zna wszystkie elementy procesu nauczania – uczenia się i zna zasady ich doboru lub formułowania

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować jednostkę dydaktyczną, właściwie określając jej cele i poprawnie dobierając metody nauczania i środki dydaktyczne
2. Potrafi wskazać przyczyny niepowodzeń szkolnych oraz zastosować właściwe metody ich likwidacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne
2. Korzysta ze źródeł literaturowych oraz współpracuje w grupie w toku rozwiązywania problemów

Treści programowe dla zajęć:

Proces kształcenia - pojęcie i zakres wieloznaczności

Tradycyjne i potoczne rozumienie kształcenia na gruncie nauk o edukacji

Współczesne rozumienie kształcenia w polskiej pedagogice - kształcenie w obszarze zainteresowań dydaktyki

Sytuacja dydaktyczna - wychowawcza jako podstawowa kategoria analizy i konstruowania procesu kształcenia

Źródła treści kształcenia. Źródła oraz zasady doboru i układu treści kształcenia

Metody nauczania - uczenia się w procesie kształcenia

Niepowodzenia szkolne. Przyczyny, rodzaje, sposoby zapobiegania i radzenia sobie.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna struktury gramatyczne oraz ustne i pisemne formy językowe, a także kulturę państw niemieckojęzycznych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. podejmuje autorefleksję nad posiadanymi kompetencjami i pracuje na rzecz rozwoju umiejętności językowych.

Treści programowe dla zajęć:

Freundschaft

Beruf und Arbeit

Wohnen

Beratung

Ausbildung

Gesundheit

Kundenservice

Zukunft

Einladungen

Zakres gramatyczny: Konjunktiv II, Futur I, Indirekte Fragesätze, Personalpronomen, Possesivpronomen, Indefinitpronomen, Adjektivdeklination - alle Typen
Glück/Pech haben
Fest- und Feiertage

Nazwa zajęć: **Interwencja kryzysowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Umie scharakteryzować wybrane teorie opisujące etiologię kryzysu. Opisuje konsekwencje kryzysu w wymiarze zdrowia psychicznego, fizycznego i społecznego.
2. Zna i opisuje modele interwencji w oparciu o posiadaną wiedzę teoretyczną.
3. Zna instytucje zajmujące się interwencją kryzysową w sytuacji kryzysu jednostki i rodziny o różnej etiologii

w zakresie umiejętności:

1. Umie stosować metody, techniki i narzędzia diagnostyczne, a na ich podstawie formułuje zalecenia do prowadzenia interwencji i poradnictwa w sytuacji kryzysu. Rozwiązuje dylematy związane z prowadzeniem interwencji kryzysowej.
2. Potrafi dokonać charakterystyki interwencji kryzysowej wobec konkretnych grup klientów .
3. Umie wskazać instytucje udzielające wsparcia interwencyjnego i poradniczego w sytuacji kryzysu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa zgodnie z zasadami etycznymi wyposażając ucznia w kompetencje do aktywnego działania i poszukiwania rozwiązań.
2. Wrażliwie i uważnie reaguje na problemy edukacyjne, ma kompetencje do komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w działaniach pedagogicznych.

Treści programowe dla zajęć:

Wydarzenia krytyczne, sytuacja kryzysowa a kryzys. Teorie i konceptualizacje kryzysu. Konsekwencje kryzysu. Wieloaspektowość sytuacji kryzysu.

Strategie, metody i techniki interwencji kryzysowej w sytuacji wystąpienia kryzysu różnej etiologii.

Diagnoza kryzysu i projektowanie oddziaływań z zakresu interwencji kryzysowej oraz poradniczych w sytuacji kryzysów o różnej etiologii. Style interwencji (dyrektywny, niedyrektywny, kooperacyjny) i pomocy poradniczej.

System wsparcia i pomocy w sytuacji kryzysu . Pojęcie sieci wsparcia (pierwotnych i wtórnych). Wsparcie instytucjonalne, formy przewidzianej formalnie w sytuacji kryzysu jednostki i rodziny pomocy.

Interwent kryzysowy - wiedza profesjonalna, kształcenie, kompetencje osobiste. Etyczna i prawna podstawa działania i odpowiedzialności interwenta kryzysowego.

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do analizy danych społecznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienić podstawowe informacje na temat pomiaru i przetwarzania wyników badań społecznych
2. objaśnić podstawowe pojęcia statystyczne i rozróżnić metody pomiaru w poznanych skalach pomiarowych, mających zastosowanie w naukach społecznych
3. określić i charakteryzować właściwości skal pomiarowych i stosowanych tam metod pomiaru
4. stworzyć odpowiednią interpretację wyników pod względem ilościowym i jakościowym
5. zrozumieć istotę stosowania różnych metod pomiaru w naukach społecznych
6. dokonać analizy współzależności zjawisk w różnych skalach pomiarowych oraz zinterpretować otrzymane wyniki
7. przeprowadzić parametryczne testy istotności wraz z prawidłową interpretacją wyników
8. dokonać prawidłowej analizy ankiet zarówno budując poprawne tabele krzyżowe, jak i przeprowadzając odpowiednie testy niezależności

w zakresie umiejętności:

1. realizować rozmaite operacje statystyczne na różnych zbiorach liczbowych
2. stworzyć odpowiednią interpretację wyników pod względem ilościowym i jakościowym
3. zrozumieć istotę stosowania różnych metod pomiaru w naukach społecznych
4. przeprowadzać rozmaite testy i odpowiednio interpretować otrzymane wyniki
5. analizować ankiety wraz z interpretacją otrzymanych wyników

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w zespole
2. potrafi rozwiązywać złożone problemy

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia statystyczne, metody pomiaru, skale pomiarowe – nominalna, porządkowa, interwałowa ilorazowa. Rodzaje pomiaru i przetwarzania wyników badań

Znamienne właściwości skal pomiarowych i ich specyficzne metody pomiaru i obliczeń danych.

Opisowa analiza danych – miary położenia, rozproszenia i asymetrii

Analiza współzależności danych ilościowych

Analiza danych ilościowych - wnioskowanie statystyczne, parametryczne testy istotności. Weryfikacja hipotez, badanie istotności różnic, interpretacja wniosków

Analiza danych jakościowych – testy nieparametryczne. Analiza współzależności między cechami jakościowymi. Testy niezależności. Tabele krzyżowe

Rozwiązywanie zadań i ich interpretacja na podstawie badań własnych i źródeł literatury

Nazwa zajęć: **Pedagogika specjalna wobec wyzwań współczesności**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie dawną i zaktualizowaną terminologię, współczesne tendencje badawcze, paradygmaty, podejścia, rozwiązania metodyczne, edukacyjne i rehabilitacyjne pedagogiki specjalnej
2. Zna główne obszary i rozumie na czym polega społeczny i publiczny oraz naukowy dyskurs niepełnosprawności

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzegać i analizować zmiany współczesne obszary problemowo-badawcze pedagogiki specjalnej, zmiany zachodzące w zakresie podmiotu i przedmiotu dyscypliny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do prowadzenia dyskusji i prezentowania własnych obserwacji pedagogicznych w sposób profesjonalny, z poszanowaniem godności partnerów dyskusji i zasad etyki.
2. Jest gotów do bogacenia własnej wiedzy o zaktualizowane treści naukowe z zakresu pedagogiki specjalnej

Treści programowe dla zajęć:

Współczesne tendencje w teorii i praktyce pedagogiki specjalnej – zmiany paradygmatyczne i wyzwania badawczo-metodologiczne.

Osoba z niepełnosprawnością w przestrzeni społecznej pomiędzy partycypacją a wykluczeniem
Wizerunek medialny i specyfika codziennego wykorzystania mediów przez osoby z niepełnosprawnościami. Szanse i zagrożenia cyfrowe. Rola kampanii społecznych i medialnych, zagrożenia marginalizacją ekonomiczną i społeczną

Jakość życia i dobrostan osób w sytuacji niepełnosprawności - najnowsze ujęcia.

Edukacyjne wyzwania pedagogiki specjalnej – inkluzja jako szansa lub zagrożenie kształcenia osób z niepełnosprawnością.

Nazwa zajęć: **Pedagogika specjalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie dawną i zaktualizowaną terminologię, podejścia, uwarunkowania, źródła i miejsca pedagogiki specjalnej i jej subdyscyplin.
2. Zna zakres podstawowych zagadnień dotyczących specyfiki funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami (niewidomych, głuchych, z chorobą przewlekłą, z niepełnosprawnością ruchową, intelektualną, zaburzeniami ze spektrum autyzmu, mózgowym porażeniem dziecięcym, chorobami przewlekłymi, niepełnosprawnością złożoną).
3. Zna i rozumie zasady, formy i metody edukacji i rehabilitacji proponowane osobom z niepełnosprawnościami w placówkach edukacyjnych; cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzegać i analizować czynniki utrudniające i ułatwiające funkcjonowanie osoby z niepełnosprawnością w przestrzeni społecznej.
2. Jest gotów ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego; podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej; doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej

dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiki specjalnej.

3. Jest gotów do współpracy z otoczeniem i innymi specjalistami pracującymi na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do współpracy z otoczeniem i innymi specjalistami pracującymi na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

2. Rozwinął umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i rozwój pedagogiki specjalnej. Przedmiot pedagogiki specjalnej, subdyscypliny, metodologia badawcza, aparatura pojęciowa.

Zaplecze teoretyczne, paradygmaty pedagogiki specjalnej, interdyscyplinarność pedagogiki specjalnej.

Podmiot pedagogiki specjalnej. Osoba z niepełnosprawnością, przemiany w rozumieniu niepełnosprawności, potrzeby i doświadczenia osób z niepełnosprawnościami. Prawa osób z niepełnosprawnością.

System rodzinny osoby z niepełnosprawnością. Przystosowanie do niepełnosprawności. Radzenie sobie przez rodziców z diagnozą niepełnosprawności dziecka. Wsparcie, pomoc, terapia.

Obszary diagnozy, rozwiązania edukacyjne i rehabilitacyjne, metody i formy oddziaływań wobec osób z niepełnosprawnościami.

Podstawowe pojęcia tyflopedagogiczne, klasyfikacja i etiologia uszkodzeń wzroku, sposoby diagnozy uszkodzeń wzroku, rodzaje uszkodzeń wzroku, rozwój dzieci z uszkodzonym wzrokiem (psychospołeczny, fizyczny), procesy poznawcze (wyobrażenia, spostrzeganie, pamięć, myślenie, mowa), orientacja przestrzenna i poruszanie się osób z uszkodzeniami wzroku.

Podstawowe pojęcia surdologiczne, klasyfikacja i etiologia uszkodzeń słuchu, diagnoza uszkodzeń słuchu, rodzaje uszkodzeń słuchu. Rozwój dzieci z uszkodzonym słuchem (psychospołeczny, fizyczny), metody komunikacji z osobami z uszkodzonym słuchem.

Niepełnosprawność intelektualna w klasyfikacjach diagnostycznych, etiologia, poziomy ciężkości, specyfika rozwoju i funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną w sferze pojęciowej, społecznej, praktycznej. Edukacja ucznia z niepełnosprawnością intelektualną - zasady, rozwiązania.

Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. Klasyfikacje uszkodzeń narządu ruchu, rodzaje niepełnosprawności ruchowej (nieprawidłowości obwodowe, uszkodzenia rdzenia, mózgowo-porażenie dziecięce). Niepełnosprawność wrodzona jako czynnik modyfikujący rozwój dziecka. Niepełnosprawność nabyta jako czynnik modyfikujący rozwój dziecka. Klasyfikacja i charakterystyka postaci MPD, zaburzenia współwystępujące z MPD, wybrane formy rehabilitacji osób z mózgowym porażeniem dziecięcym.

Kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu. Neuroróżnorodność. Spektrum. Komunikowanie się, funkcjonowanie społeczne i poznawcze osób z ASD. Potrzeby edukacyjne i rozwojowe osób z ASD.

Bio-psycho-społeczny model choroby, specyfika chorób przewlekłych, fazy adaptacji do choroby, zagrożenia rozwoju dziecka tkwiące w chorobie, postrzeganie choroby a strategie przystosowania i sposoby pomagania, psychologiczne następstwa choroby przewlekłej u dzieci.

Nazwa zajęć: **Systemy diagnozy SEN (ICF, ICD, DSM)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię, teorię i metodykę pracy subdyscyplin pedagogiki specjalnej

2. Zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne

2. Potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne i rehabilitacyjne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza specjalnych potrzeb edukacyjnych

Systemy diagnoz: ICD, DSM, ICF (funkcjonalna)

Potrzeby edukacyjne i uwarunkowania kształcenia uczniów z: niepełnosprawnością intelektualną, zaburzeniem wzroku, zaburzeniami słuchu, chorobą przewlekłą, w tym psychiczną.

Potrzeby edukacyjne i uwarunkowania kształcenia uczniów: niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, zaburzeniami zachowania i emocji, całościowym zaburzeniem rozwoju, zaburzeniami ruchu, niepowodzeniami szkolnymi (ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się), zaburzeniami komunikacji i sprawności językowych, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z migracją jednego lub obojga rodziców, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z różnicami kulturowymi, wyznaniowymi, oraz uczniów uzdolnionych.

Diagnoza funkcjonalna 360 stopni.

Narzędzia do diagnozy funkcjonalnej.

Nazwa zajęć: **Diagnoza i konstruowanie indywidualnych programów logopedycznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze SPE w tym z zaburzeniami mowy i komunikacji
2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej ucznia ze SPE w edukacji włączającej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne i rehabilitacyjne oraz analizować motywy i wzory zachowań uczniów.
2. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego.
3. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wielofunkcyjna zaburzeń mowy jako podstawa planowania pracy dydaktyczno wychowawczej.

Zaburzenia mowy i inne fragmentaryczne deficyty rozwojowe takie jak: (np.: zaburzenia sensoryczne, zaburzenia percepcji słuchowej, zaburzenia emocjonalne, zaburzenia zachowania i funkcjonowania społecznego)

Analiza zebranego materiału diagnostycznego i tworzenie indywidualnej diagnozy i indywidualnego programu logopedycznego dla ucznia.

Zadania pedagoga/logopedy przy tworzeniu diagnozy i programu: prowadzenie dokumentacji; współpraca z zespołem terapeutycznym; współpraca z poradnią pedagogiczno-psychologiczną; współpraca z domem rodzinnym osoby;

Planowanie działań diagnostycznych i terapeutycznych (logopedycznych) dla przeprowadzenia indywidualnych badań oraz projektowania wsparcia.

Postępowanie terapeutyczne: zasady prowadzenia terapii osób zaburzeniami mowy i komunikacji, metody stosowane w terapii zaburzeń rozwojowych

Etapy terapii w indywidualnych przypadkach w odniesieniu do okresu rozwojowego człowieka (wczesne wspomaganie, okres przedszkolny i wczesnoszkolny, okres wczesnej adolescencji, późniejszej adolescencji, dorosłości, późnej dorosłości), czynniki sprzyjające efektywnej terapii.

Kompetencje logopedy, jego warsztat metodyczny.

Nazwa zajęć: **Technologie informacyjne w pracy pedagoga**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Zna i rozumie pojęcia obszaru technologii informacyjnych, multimediów i konwergencji mediów
2. Zna i rozumie etyczno-prawne aspekty użytkowania multimediów

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznać i skonwertować standardowe typy i rozszerzenia plików multimedialnych
2. Potrafi zaprojektować, tworzy i edytuje dokument złożony z wykorzystaniem edytora tekstu
3. Projektuje, tworzy i edytuje materiał multimedialny
4. Wykorzystuje narzędzia i aplikacje Web 2.0
5. Kreatywnie integruje komunikaty cyfrowe w pakiecie multimedialnym
6. Obiektywnie ocenia wkład pracy własnej i innych w przygotowaniu pakietu multimedialnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi zastosować narzędzia TI w pracy pedagoga i jest gotowy do wzięcia odpowiedzialności za dalsze przygotowanie zawodowe związane z wykorzystaniem TI

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie, tworzenie i edycja dokumentu złożonego z wykorzystaniem edytora tekstu.

Multimedia: projektowanie, tworzenie, edycja materiałów multimedialnych.

Web 2.0 – narzędzia edukacyjne.

Funkcje wyszukiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji w urządzeniach stacjonarnych i mobilnych.

Integracja komunikatów cyfrowych w pakiecie multimedialnym.

Nazwa zajęć: Profilaktyka przemocy rówieśniczej

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Zna pojęcia związane z przemocą rówieśniczą (bullyingiem) oraz jego podtypami oraz znaczenie poszczególnych wymiarów stosowanych w definicjach przemocy rówieśniczej oraz czynniki etiologii tego zjawiska

w zakresie umiejętności:

1. potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych związanych z profilaktyką i interwencją w zakresie przemocy rówieśniczej prognozować przebieg ich rozwiązywania a także przewidywać ich skutki w szczególności w odniesieniu do dzieci z trudnościami w uczeniu się i zaburzeniami w zachowaniu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie przeciwdziałania przemocy rówieśniczej jako istotnego celu wychowawczego, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących zjawiska przemocy rówieśniczej
2. Rozumie znaczenie przeciwdziałania przemocy rówieśniczej jako istotnego celu wychowawczego, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących zjawiska przemocy rówieśniczej

Treści programowe dla zajęć:

Fenomenologia przemocy rówieśniczej. Koncepcja bullyingu autorstwa B. Olweusa z późniejszymi modyfikacjami. Specyfika rozumienia wymiarów regularności, nierównowagi sił i intencjonalności. Typologia przemocy rówieśniczej: przemoc fizyczna, werbalna, cyberprzemoc, relacyjna.

Mechanizmy psychologiczne związane z etiologią przemocy rówieśniczej: stygmatyzacja, dysonans poznawczy, błędne koło. Trójkąt sprawca, ofiara, świadkowie i ich charakterystyki funkcjonowania na poszczególnych etapach.

Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jako aktorzy przemocy rówieśniczej (ze szczególnym uwzględnieniem dzieci z trudnościami w uczeniu się i zaburzeniami w zachowaniu).

Cyberprzemoc jako szczególny typ przemocy rówieśniczej. Typologie zjawiska i nowe mechanizmy.

Diagnoza przemocy rówieśniczej: metody socjometryczne, kwestionariuszowe, obserwacja. Błędy w diagnozie. Epidemiologia problemu.

Konstruowanie kwestionariuszy do pomiaru zaangażowania w przemoc rówieśniczą. Typy pytań, sposoby interpretacji. Procedury umożliwiające uzyskanie wiarygodnych wyników.

Konsekwencje przemocy rówieśniczej u sprawców, świadków i ofiar. Strategie funkcjonowania sprawców.

Zapobieganie przemocy rówieśniczej – 5 złotych technik integracji grupy. Błędy w stosowaniu metod integracyjnych.

Praca z ofiarami przemocy rówieśniczej. Sposoby wsparcia.
Praca ze sprawcami przemocy rówieśniczej.
Podejście całościowe w przeciwdziałaniu przemocy rówieśniczej. Systemowe rozwiązania w placówkach oświatowych.
Współpraca z rodzicami/opiekunami sprawców i ofiar przemocy.
Podstawowe zagadnienia prawne związane z przemocą rówieśniczą. Konsekwencje na poziomie szkoły i odpowiedzialność nieletnich za czyny związane z przemocą rówieśniczą. Odpowiedzialność nauczyciela za podejmowane działania związane z przeciwdziałaniem przemocy rówieśniczej.
Analiza najbardziej skutecznych polskich i zagranicznych programów, m.in. Olweus Prevention Program, Kiva, Zero oraz analiza czynników ich skuteczności
Krytyczna analiza wiedzy zdobytej na zajęciach i potencjalnych sposobów jej praktycznego wykorzystania.

Nazwa zajęć: **Rehabilitacja głosu po laryngektomii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna przyczyny nowotworów krtani
2. Zna zasady profilaktyki nowotworów krtani

w zakresie umiejętności:

1. Zna metody rehabilitacji po usunięciu krtani
2. planuje ćwiczenia głosu i mowy zastępczej po zabiegu laryngektomii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. podejmuje współpracę w zespole interdyscyplinarnym
2. ma świadomość ciągłego rozwoju i podejmuje wysiłek w tym zakresie

Treści programowe dla zajęć:

Profilaktyka w zakresie nowotworów krtani.
Adaptacja do nowych warunków życia po laryngektomii.
Rodzaje rehabilitacji głosu i mowy po laryngektomii całkowitej.
Ćwiczenia głosu i mowy zastępczej (przełykowej)
Higiena i pielęgnacja tracheostomy

Nazwa zajęć: **Dydaktyka specjalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna ogólne zasady dydaktyki specjalnej
2. Student zna zasady, metody i formy kształcenia osób z niepełnosprawnością intelektualną
3. Student zna zasady, metody i formy kształcenia osób z niepełnosprawnością sensoryczną
4. Student zna zasady, metody i formy kształcenia osób z zaburzeniami i chorobami psychicznymi
5. Student zna warunki edukacji inkluzyjnej i integracyjnej w kontekście zaspokajania specjalnych potrzeb osób z zaburzeniami rozwoju

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi uzasadnić rolę poszczególnych zasad dydaktyki specjalnej w pracy z osobami z zaburzeniami rozwoju
2. Student potrafi dostosować zasady, metody, formy kształcenia do indywidualnych przypadków osób z niepełnosprawnością intelektualną
3. Student potrafi dostosować zasady, metody i formy kształcenia do indywidualnych przypadków osób z niepełnosprawnością sensoryczną
4. Student potrafi dostosować zasady, metody i formy kształcenia do indywidualnych przypadków osób z zaburzeniami i chorobami psychicznymi
5. Student potrafi określić warunki edukacji inkluzyjnej lub integracyjnej w odniesieniu do specjalnych potrzeb osób z zaburzeniami rozwoju

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi pracować w grupie, uzasadniając realizację poszczególnych zasad dydaktyki specjalnej
2. Student potrafi pracować w grupie, dokonując analizy indywidualnych przypadków osób z niepełnosprawnością intelektualną
3. Student potrafi pracować w grupie, dokonując analizy indywidualnych przypadków osób z niepełnosprawnością sensoryczną
4. Student potrafi pracować w grupie, dokonując analizy indywidualnych przypadków osób z zaburzeniami i chorobami psychicznymi

5. Student potrafi pracować w grupie, dokonując analizy indywidualnych przypadków, w kontekście zaspokajania specjalnych potrzeb w warunkach inkluzji i integracji

Treści programowe dla zajęć:

Zasady dydaktyki ogólnej a zasady pracy pedagoga specjalnego.

Modele rozwoju a metody i formy pracy na gruncie dydaktyki specjalnej

Charakterystyka funkcjonowania osób z danym stopniem niepełnosprawności intelektualnej a zasady, metody i formy kształcenia adresowane dla tej grupy osób

Charakterystyka niepełnosprawności sensorycznej a zasady, metody i formy kształcenia zdresowane dla osób z niepełnosprawnością sensoryczną

Charakterystyka funkcjonowania osób z zaburzeniami i chorobami psychicznymi a zasady metody i formy kształcenia adresowane dla osób z tego rodzaju problemami zdrowotnymi

Inkluzja i integracja edukacyjna a możliwości zaspokajania specjalnych potrzeb psychicznych i edukacyjnych osób z zaburzeniami rozwoju

Nazwa zajęć: **Pedagogika młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi zdefiniować pedagogikę młodzieży i umiejscowić ją w obszarze nauk społecznych, potrafi zdefiniować pojęcie młodzież oraz młodość w aspekcie biologicznym, pedagogicznym, psychologicznym, socjologicznym.

2. Potrafi przybliżyć wiedzę na temat współczesnych teorii młodzieży.

3. Potrafi scharakteryzować młodość jako etap życia człowieka w kontekście przemian współczesnego świata.

4. Posiada wiedzę i rozpoznanie w zjawiskach związanych z rozwojem kultury młodzieżowej.

5. Potrafi opisać funkcjonowanie i rolę młodzieży w środowisku szkolnym, rodzinnym i rówieśniczym oraz w sferze publicznej.

6. Potrafi dokonać rekonstrukcji badań na temat funkcjonowania współczesnej młodzieży .

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować i krytycznie odnosić się do wybranych badań nad młodzieżą oraz do literatury przedmiotu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

Miejsce pedagogiki młodzieży w obszarze nauk społecznych. Rozważania definicyjne nad pojęciem młodzież oraz młodość w aspekcie biologicznym, psychologicznym, pedagogicznym oraz socjologicznym.

Teorie młodzieży w ujęciu socjologicznym: strukturalny funkcjonalizm, teorie antropologiczno-socjologiczne, kulturowo-antropologiczne, społeczno-psychologiczne, teoria pokolenia. Współczesne teorie młodzieży (globalny nastolatek, zablokowana generacja, pokolenie prekariuszy, „oburzeni”, pokolenie X,Y,Z)

Młodość jako etap życia człowieka w kontekście przemian współczesnego świata. Wykorzystanie i integrowanie wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki młodzieży w celu analizy złożonych socjopedagogicznych problemów okresu adolescencji.

Kultura młodzieżowa jako kategoria pojęciowa i badawcza. Wstępna charakterystyka kultury młodzieżowej. Specyfika dyskursu w kulturze młodzieżowej. Kultura dominująca a kultura młodzieżowa. Kultura młodzieżowa a subkultury.

Funkcjonowanie i rola młodzieży w środowisku szkolnym (grupy rówieśnicze, relacje uczeń-nauczyciel, instytucje młodzieżowe), rodzinnym (relacje rodzic –dziecko, relacje międzygeneracyjne) i rówieśniczym (grupy nieformalne i wpływ rówieśników na zachowanie młodzieży) oraz w sferze publicznej (współuczestnictwo i współdziałanie młodzieży jako orientacja prorozwojowa, tożsamość obywatelska młodzieży). Młodzież w różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfika i procesy w nich zachodzące.

Młodzież jako przedmiot badań .Doniesienia badawcze na temat funkcjonowania współczesnej młodzieży (orientacje życiowe, style życia, tożsamość młodzieży) oraz perspektywy badawcze w badaniach pedagogicznych nad młodzieżą

Nazwa zajęć: **Aktywizacja społeczno-zawodowa osób z niepełnosprawnościami**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę na temat uwarunkowań i specyfiki aktywizacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami
2. zna zadania i cele doradztwa zawodowego skierowanego do osób z niepełnosprawnościami
3. zna specyfikę procesu doradztwa zawodowego dla osób z niepełnosprawnościami
4. zna podstawowe narzędzia pracy doradcy zawodowego
5. zna uregulowania prawne dotyczące aktywizacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami
6. zna możliwości zatrudniania osób z niepełnosprawnością na otwartym i chronionym rynku pracy
7. zna instytucje i organizacje zajmujące się aktywizacją społeczno-zawodową osób z niepełnosprawnościami
8. zna potencjalne trudności, jakie mogą pojawić się w realizacji wybranych ról społecznych przez osoby z niepełnosprawnościami

w zakresie umiejętności:

1. potrafi określić i opisać trudności w funkcjonowaniu społeczno-zawodowym osób z poszczególnymi niepełnosprawnościami
2. potrafi zdiagnozować możliwości zatrudnienia osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności
3. potrafi wykorzystać podstawowe narzędzia pracy doradcy zawodowego
4. potrafi znaleźć informacje na temat projektów aktywizacji społeczno-zawodowej oraz twórczo je analizować

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz rozumie potrzebę własnego rozwoju i doskonalenia zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Wyzwania w funkcjonowaniu społeczno-zawodowym osób z niepełnosprawnością
Stereotypy dotyczące osób z niepełnosprawnościami a ich funkcjonowanie społeczne
Cele aktywizacji społeczno-zawodowej
Bariery aktywizacji społecznej
Warunki zatrudniania i formy pracy osób z niepełnosprawnościami
Szanse i ograniczenia w zatrudnieniu osób z różnymi stopniami i rodzajami niepełnosprawności
Instytucje i organizacje realizujące aktywizację społeczną i zawodową osób z niepełnosprawnościami
Przykłady dobrych praktyk w zakresie aktywizacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami
Analiza poszczególnych działań i projektów aktywizacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami
Zagraniczne modele aktywizacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami

Nazwa zajęć: **Warsztat pracy z grupą**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię, teorię i metodykę pracy z grupą
2. Zna specyfikę środowiska wychowawczego grupy i procesów w nim zachodzących

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym
2. Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
3. Potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki,

Treści programowe dla zajęć:

Kompetencje prowadzącego grupę – rozwój i etyka w pracy nauczyciela/trenera
Umiejętności komunikacyjne w pracy z grupą
Różnorodność w zespole – profilaktyka wykluczenia.
Organizacja i planowanie pracy grupy – trener w roli projektanta
Zarządzanie procesem grupowym
Praca z różnymi typami grup.

Nazwa zajęć: **Dialog motywujący w profilaktyce**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię, teorię i metodykę pracy opartej na dialogu motywującym z dziećmi i młodzieżą z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym
2. Zna specyfikę środowiska wychowawczego dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym i procesów w nim zachodzących

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań profilaktycznych na rzecz dzieci i młodzieży podejmujących zachowania ryzykowne
2. Potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać zachowania ryzykowne i czynniki ryzyka zagrażające prawidłowemu rozwojowi jednostek
3. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla działalności profilaktycznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu zwiększania motywacji wychowanków do zmiany zachowań problemowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Dialog motywujący – podstawowe założenia

Techniki wykorzystywane w dialogu motywującym

Reagowanie na opór

Profilaktyka zachowań problemowych dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym

Projektowanie oddziaływań profilaktycznych opartych o założenia dialogu motywującego w kontekście różnych, specyficznych zachowań ryzykownych

Nazwa zajęć: Warsztat diagnozy pedagogicznej dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawowe metody projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych.
2. Student zna przyczyny powstawania zaburzeń rozwoju dziecka oraz ich klasyfikację.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi przeprowadzić analizę wybranych przykładów oraz zaprojektować i przeprowadzić badanie o charakterze diagnostycznym.
2. Student dokonuje ewaluacji, analizy oraz interpretacji uzyskanych wyników.
3. Student potrafi w zakresie podstawowym zastosować odpowiednie metody i techniki wspomagające dzieci i młodzież z trudnościami w nauce oraz z trudnościami wychowawczymi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa zgodnie z zasadami etycznymi .

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie , podstawowe metody projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych. Wprowadzenie w problematykę diagnozy pedagogicznej w kontekście pracy z dzieckiem z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Biologiczne i społeczne przyczyny powstawania zaburzeń rozwoju dziecka.

Metody, techniki i narzędzia badań pedagogicznych.

Analiza i projektowanie badań diagnostycznych.

Ewaluacja, interpretacja i analiza badań pedagogicznych.

Metody i techniki wspomagające dzieci i młodzież z trudnościami w nauce i z trudnościami wychowawczymi.

Etyczne aspekty pracy pedagoga specjalnego- diagnosty.

Nazwa zajęć: Międzynarodowe doświadczenia edukacji integracyjnej i włączającej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie strukturę i funkcję systemu edukacji osób z niepełnosprawnością, wybrane systemy edukacyjne innych krajów
2. zna i rozumie współczesne kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej, jej nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania

w zakresie umiejętności:

1. potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz środowiska osób z niepełnosprawnością
2. potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do wzięcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata

Treści programowe dla zajęć:

Historyczny przegląd działań międzynarodowych na rzecz edukacji włączającej

Edukacja włączająca jako koncepcja skoncentrowana na dziecku/uczniu ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, z niepełnosprawnością

Modele edukacji włączającej na świecie

Diagnoza barier edukacji włączającej w doświadczeniach międzynarodowych

Uwarunkowania szans powodzenia działań włączających

Kształcenie kadr dla edukacji włączającej

Edukacja włączająca jako edukacja skoncentrowana na każdym uczniu

Edukacja włączająca w badaniach naukowych: uczeń, nauczyciel, rodzic

Nazwa zajęć: **Język angielski specjalistyczny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi porozumiewać się w języku angielskim, używając również słownictwa specjalistycznego, zwłaszcza z dziedziny swojej specjalności.

w zakresie umiejętności:

1. rozumie tekst czytany z zakresu pedagogiki a szczególnie swojej specjalności, potrafi dyskutować na podany temat.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozwija umiejętności językowe, podejmując również trud samodzielnej pracy w tym kierunku

Treści programowe dla zajęć:

Education systems in Europe

Science and scientific achievements, Nobel Prize

ADHD

Digital Technology in Education

Learning processes

Pedagogical specializations

Autism: features, autistic children education

Down's Syndrome: features, education

Main principles of Montessori education

Prezentacje na temat:

Spectrum of autism

Media education

Counselling and psychopedagogical support

Pre-school education

Resocialization

Clinical speech therapy

Supportive pedagogy

Zakres gramatyczny:

Present Simple vs. Present Continuous

Past Tenses

used to/would

Prepositions

I prefer, I'd rather, I wish

Passive voice

Nazwa zajęć: **Media w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omówi pojęcie, funkcje oraz dokona klasyfikacji mediów cyfrowych

2. dokona charakterystyki kompetencji cyfrowych dzieci i młodzieży, w szczególności z niepełnosprawnością, a także kompetencji cyfrowych pedagogów specjalnych
3. omówi efektywność stosowania mediów cyfrowych w edukacji specjalnej
4. przedstawi cechy wiarygodnych informacji online
5. dokona charakterystyki założeń komunikacji zapośredniczonej (CMC)
6. omówi symptomy problematycznego korzystania z mediów cyfrowych oraz zaproponuje działania profilaktyczne

w zakresie umiejętności:

1. rozpozna wiarygodne informacje i odróżni je od fake newsów i pseudonaukowych doniesień, zwłaszcza w odniesieniu do informacji dotyczących osób z niepełnosprawnościami
2. zaprojektuje zajęcia zdalne (e-learningowe) uwzględniając takie aspekty, jak: relacje online, indywidualizacja pracy, metody, dobór narzędzi, dobrostan nauczyciela i ucznia, nierówności, organizacja pracy
3. stworzy webinarium lub wideospotkanie, uwzględniając kluczowe elementy języka filmu
4. dobierze narzędzia TIK do procesu edukacyjnego (w tym - narzędzia współpracy online)
5. rozwinie umiejętności cyfrowe nauczyciela wspomagające proces dydaktyczny i wychowawczy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość wpływu mediów na człowieka
2. krytycznie ocenia komunikaty medialne

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie, klasyfikacja i funkcje mediów cyfrowych (media jako środki dydaktyczne, kryteria podziału mediów, funkcje mediów, zadania mediów cyfrowych w procesie dydaktycznym); pedagogika i edukacja medialna oraz edukacja cyfrowa; digital literacy; kompetencje cyfrowe dzieci i młodzieży. Oddziaływanie i wpływ mediów na odbiorców (mechanizmy oddziaływania mediów), efektywność stosowania mediów cyfrowych w edukacji, wiarygodność informacji online: fake newsy, pseudonauka, prawo cyfrowe.

Technologiczne wyzwania edukacyjne: sztuczna inteligencja (AI) oraz kryzysowa edukacja zdalna (podstawy edukacji zdalnej, e-learning jako forma edukacji zdalnej: relacje online, indywidualizacja pracy, metody, dobór narzędzi, dobrostan nauczyciela i ucznia, nierówności, organizacja pracy).

Wideo cyfrowe (YouTube i Youtuberzy), filmy i programy edukacyjne: TEDy, samodzielne tworzenie filmów edukacyjnych (wykorzystanie elementów języka filmu, podstawa pracy z kamerą), webinaria i wideospotkania.

Relacje i emocje w internecie, współpraca online (narzędzia do współpracy online), podtrzymywanie i nawiązywanie kontaktu w zajęciach zdalnych, komunikowanie medialne (CMC), umiejętności komunikacyjne nadawców i odbiorców a efektywność edukacji zdalnej.

Umiejętności cyfrowe nauczyciela wspomagające proces dydaktyczny i wychowawczy, aplikacje mobilne oraz gry komputerowe w pracy nauczyciela, otwarte zasoby edukacyjne.

Problematyczne korzystanie z mediów cyfrowych: symptomy, rodzaje, szkodliwe treści, profilaktyka.

Nazwa zajęć: **Przygotowanie do praktyki w przedszkolu specjalnym dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna cele i zadania praktyki,
2. zna szczegółowe zadania praktyki, w tym zasady bezpieczeństwa i higieny pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną,

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poprawnie prowadzić dokumentację praktyk,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. umie ocenić zadania zawarte w praktykach studenckich

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie z regulaminem i szczegółowymi zadaniami praktyki,

Przypomnienie i omówienie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy podczas praktyk,

Powiadomienie studentów o ubezpieczeniu - zebranie deklaracji od studentów odnośnie ubezpieczenia

Zapoznanie z potrzebną dokumentacją praktyk i omówienie sposobu jej prowadzenia,

Zapoznanie z miejscami, w których student może odbywać praktykę,

Nazwa zajęć: Przygotowanie do praktyki w zakresie edukacji włączającej - placówki integracyjne
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie cele, organizację i funkcjonowanie integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

2. wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne

3. obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać sytuacje edukacyjne i rehabilitacyjne oraz analizować wzory ludzkich zachowań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania się aktywności, podejmowania trudu i indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych

Treści programowe dla zajęć:

Rola praktyki w zakresie edukacji włączającej w placówkach integracyjnych

Warunki realizacji praktyki w zakresie edukacji włączającej w placówce integracyjnej

zadania ogólne praktykanta

Rola pedagoga specjalnego w zakresie edukacji włączającej w placówkach integracyjnych

Nazwa zajęć: Dwujęzyczność w diagnozie i terapii logopedycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie jak wykorzystać wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych

2. zna i rozumie jak wykorzystać uporządkowaną wiedzę z zakresu dwujęzyczności i wielojęzyczności w kontekście projektowania procesów terapeutycznych - rozwoju, wspierania i kształtowania mowy zarówno dzieci, jak i osób dorosłych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej i logopedii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów logopedycznych, edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych

2. dobiera właściwe metody, techniki, środki, a także tworzy własne programy i innowacje mające na celu wsparcie osób dwu lub wielojęzycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych oraz indywidualnych

2. jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania współpracy różnych środowisk/specjalistów na rzecz wspomagania harmonijnego rozwoju i funkcjonowania osób bilingwalnych i multilingwalnych

Treści programowe dla zajęć:

Dwujęzyczność i wielojęzyczność - teoretyczno-definityjne ujęcie zagadnienia

Funkcjonowanie osób bilingwalnych i multilingwalnych: fakty i mity

Diagnoza logopedyczna zaburzeń mowy u osób dwujęzycznych i wielojęzycznych

Terapia logopedyczna osób dwujęzycznych i wielojęzycznych

Dwujęzyczność a logopedia - inspiracje i propozycje rozwiązań praktycznych w kontekście terapii logopedycznej

Terapia logopedyczna osoby dwu lub wielojęzycznej - projektowanie własnych rozwiązań praktycznych oraz planów działania terapeutycznego

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcia stosowane na określenie pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz jej aparat pojęciowy.

2. Potrafi przedstawić sytuację osoby z niepełnosprawnością intelektualną w okresie Średniowiecza, Odrodzenia, Oświecenia.

3. Potrafi scharakteryzować sytuację osoby z niepełnosprawnością intelektualną w Polsce w okresie międzywojennym.

4. Zna sytuację osoby z niepełnosprawnością intelektualną oraz praktyki dyskryminacyjne stosowane w okresie II wojny światowej na przykładzie akcji T4.

w zakresie umiejętności:

1. Zna dzieła polskich pedagogów i pedagogów specjalnych oraz ich wpływ na polską pedagogikę osób z niepełnosprawnością intelektualną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów aktywnie działać na rzecz podmiotowego traktowania osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną – aparat pojęciowy, podmiot poznania. Rodzaje wiedzy regulujące proces rehabilitacji.

Czynniki mające wpływ na stosunek społeczeństwa do osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Sytuacja osoby z niepełnosprawnością intelektualną w okresie: Średniowiecza, Odrodzenia i Oświecenia.

Sytuacja osoby z niepełnosprawnością intelektualną w Polsce w okresie międzywojennym. Rzeczywistość edukacyjna osoby z niepełnosprawnością intelektualną w okresie międzywojennym w Polsce.

Działalność polskich pedagogów specjalnych i ich wpływ na sposób myślenia o osobie z niepełnosprawnością intelektualną oraz sposobu bycia z nią: Józefa Joteyko, Michalina Stefanowska, Maria grzegorzewska, Michał Wawrzynowski, Janusz Korczak.

Sytuacja osoby z niepełnosprawnością intelektualną w okresie II wojny światowej. Akcja T4 jako przejaw praktyki dyskryminacyjnej - esterminacja.

Nazwa zajęć: **Współczesne problemy pedagogiki specjalnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie dawną i zaktualizowaną terminologię, współczesne tendencje badawcze, paradygmaty, podejścia, rozwiązania metodyczne, edukacyjne i rehabilitacyjne pedagogiki specjalnej

2. Zna główne obszary problemowe i rozumie na czym polega społeczny i publiczny oraz naukowy dyskurs niepełnosprawności

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzegać i analizować zmiany i modyfikacje zachodzące w zakresie przedmiotu pedagogiki specjalnej, zna problematykę badawczą dyscypliny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do prowadzenia dyskusji i prezentowania własnych spostrzeżeń, dylematów, obserwacji pedagogicznych w sposób profesjonalny, z poszanowaniem godności partnerów dyskusji i zasad etyki.

2. Jest gotów do współpracy z otoczeniem i innymi specjalistami pracującymi na rzecz osób z niepełnosprawnościami w zakresie wprowadzania zmian opartych o osiągnięcia naukowe dyscypliny.

Treści programowe dla zajęć:

Współczesne tendencje w teorii i praktyce pedagogiki specjalnej

Osoba z niepełnosprawnością w przestrzeni społecznej pomiędzy partycypacją a wykluczeniem

Współczesne media ich rola i znaczenie w kształtowaniu relacji społecznych

Agresja elektroniczna i cyberbullying nowe zjawisko w pedagogice i pedagogice specjalnej

Edukacyjne wyzwania pedagogiki specjalnej – inkluzja jako szansa lub zagrożenie kształcenia osób z niepełnosprawnością

Nazwa zajęć: **Emisja głosu w pracy pedagoga**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna zasady prawidłowego posługiwania się głosem oraz prawidłowej emisji głosu w pracy pedagoga

2. zna podstawowe zasady higieny narządu głosu

3. zna podstawową wiedzę dotyczącą poprawnej polszczyzny i kultury żywego słowa

4. ma wiedzę na temat budowy i działania aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego

w zakresie umiejętności:

1. posiada umiejętności prawidłowego posługiwania się głosem

2. potrafi poprawnie posługiwać się głosem podczas wystąpień publicznych, panuje nad estetyką głosu (zmianą barwy, natężenia i tempa)

3. przyjmuje odpowiedzialność za własne zdrowie, w tym zdrowie głosu oraz wzorce głosowe przekazywane swoim podopiecznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi świadomie posługiwać się głosem
2. jest świadomy/a poziomu swojej wiedzy, umiejętności głosowych i komunikacyjnych
3. jest gotowy/a do podjęcia ciągłego doskonalenia warsztatu mówcy oraz przestrzegania zasad higieny głosu

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy emisji głosu (oddech, fonacja, artykulacja, rezonans)

Wiedza o głosie jako narzędziu pracy pedagoga

Higiena i patologia głosu

Kultura języka w wystąpieniach publicznych

Ćwiczenia oddechowe wzmacniające mięśnie oddechowe

Ćwiczenia narządów artykulacyjnych: języka, żuchwy, podniebienia miękkiego, ust i mięśni twarzy

Ćwiczenia dykcyjne

"Łamańce językowe", czyli wygłaszanie słowa z wykorzystaniem zmiany barwy głosu, jego natężenia i tempa

Nazwa zajęć: **Dydaktyka ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Wyjaśnia pojęcia z zakresu dydaktyki współczesnej w kontekście edukacji i nauk o niej
2. Opisuje podstawowe metody badawcze w dydaktyce
3. Określa prawidłowości dotyczące doboru i układu treści kształcenia

w zakresie umiejętności:

1. Formułuje cele, wartości, zasady, metody, formy oraz środki dydaktyczne w procesie kształcenia
2. Wykazuje się zrozumieniem treści dotyczących problemów dydaktyczno – wychowawczych występujących w praktyce szkolnej
3. Udziela odpowiedzi na pytania: kogo uczymy?; kto naucza? (uczestniczy w procesie kształcenia);); jakie czynności odpowiadają uczestnikom procesu uczenia się i uczenia nauczania?
4. Udziela odpowiedzi na pytania: po co uczy? (wartości i cele edukacji);
5. Udziela odpowiedzi na pytania: czego naucza? (treści)
6. Udziela odpowiedzi na pytania: za pomocą czego uczy? (środki)
7. Udziela odpowiedzi na pytania: kiedy i jak długo trwa nauczanie i uczenie się? (struktura organizacyjna szkolnictwa) oraz gdzie odbywa się uczenie i nauczanie? (w szkole i poza szkołą)
8. Udziela odpowiedzi na pytania: jak ocenia się postępy ucznia w nauce? (poznawanie, kontrola, analiza i ewaluacja wyników w nauce)
9. Klasyfikuje i analizuje formy oraz metody kształcenia
10. Planuje proces dydaktyczny oraz tworzy zintegrowany scenariusz zajęć dydaktycznych
11. Dokonuje analizy oraz ewaluacji procesu dydaktycznego
12. Analizuje plany i programy nauczania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Współpracuje w grupie

Treści programowe dla zajęć:

Dydaktyka teorią nauczania - uczenia się

Charakterystyka systemów dydaktycznych

Metody badawcze w dydaktyce

Cele i wartości w procesie kształcenia

Zasady kształcenia

Środki dydaktyczne w procesie kształcenia

Problem doboru i układu treści kształcenia

Klasyfikacja i analiza metod i form kształcenia

Współczesne koncepcje kształcenia

Przyczyny i rodzaje niepowodzeń szkolnych

Planowanie, realizacja i ewaluacja procesu kształcenia

Analiza programów nauczania

Nazwa zajęć: **Dziecko/uczeń z niepełnosprawnością i zaburzeniami neurorozwojowymi w edukacji włączającej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi scharakteryzować założenia edukacji włączającej

2. Definiuje i wyjaśnia podstawowe przyczyny trudności w nauce szkolnej dzieci z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju
3. Rozumie i charakteryzuje podstawowe zasady i mechanizmy prowadzenia zajęć dla dzieci z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju w edukacji włączającej
4. Charakteryzuje i potrafi zastosować metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji i umiejętności szkolnych dzieci z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju w edukacji włączającej

w zakresie umiejętności:

1. Dobiera metody pracy do indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju
2. Potrafi pisać zgodnie z przesłankami metodycznymi IPET
3. Potrafi korzystać ze źródeł literaturowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować w zespole, proponuje rozwiązania analizowanych problemów, przedstawia argumenty, uczestniczy w procesie osiągnięcia wspólnych ustaleń
2. Stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z dziećmi z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju

Treści programowe dla zajęć:

Uczeń z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju w Polskim systemie kształcenia
Diagnoza funkcjonalna dzieci z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju, tworzenie IPETów

Zasady planowania, prowadzenia i ewaluacji zajęć dla dzieci z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju w edukacji włączającej

Metody wspierające opanowanie technik szkolnych

Dobór metod do możliwości i potrzeb dziecka z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju

Projektowanie zajęć dla dzieci z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju

Problemy uczniów z niepełnosprawnością i całościowymi zaburzeniami rozwoju w edukacji włączającej

Nazwa zajęć: Język angielski B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
2. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
3. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
4. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
5. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
6. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science-fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych

Nazwa zajęć: Praktyka specjalnościowa 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada uporządkowaną i szeroką wiedzę na temat instytucji wspierających dzieci z zaburzeniami w funkcjonowaniu psychospołecznym i ich rodziców, zasad i metod działania. Zna potrzeby wychowanków i ich rodziców
2. Posiada wiedzę o kluczowych dokumentach organizujących pracę z dzieckiem z zaburzeniami w funkcjonowaniu psychospołecznym (orzeczenie, opinia, IPET, WOPFU) oraz metodach diagnozy i pracy z dzieckiem w instytucji.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaproponować, zaprojektować oraz przeprowadzić zajęcia dla wybranej grupy wychowanków.
2. Potrafi współpracować z zespołem specjalistów oraz rodzicami, generując oryginalne rozwiązania.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa w sposób profesjonalny i etyczny dla dobra wychowanka. Dbą o samorozwój.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy prawne i organizacyjne działania instytucji.

Zadania i formy działania pedagoga i innych specjalistów w placówce. Zasady współpracy.

Diagnoza i projektowanie działań oddziaływań skierowanych do wychowanków i ich rodziców.

Ewaluacja działań pedagoga specjalnego.

Bezpieczeństwo i etyka w pracy pedagoga specjalnego.

Nazwa zajęć: Socjologiczne podstawy zachowań aspołecznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada pogłębioną wiedzę na temat koncepcji teoretycznych dotyczących zaburzeń w zachowaniu, a także charakteryzuje je z perspektywy socjologicznej.
2. Posiada pogłębioną wiedzę na temat typologii zaburzeń w zachowaniu wśród dzieci, młodzieży i osób dorosłych

w zakresie umiejętności:

1. Wykorzystuje posiadaną wiedzę, aby definiować problemy osób z zaburzeniami w zachowaniu oraz potrafi rozwiązywać problemy w sposób innowacyjny.
2. Analizuje zjawiska społeczne w ich wielostronnych społecznych uwarunkowaniach. Interpretuje zjawiska socjologiczne w świetle literatury przedmiotu

Treści programowe dla zajęć:

Zaburzenia w zachowaniu – koncepcje teoretyczne, Zaburzenia w zachowaniu – perspektywa socjologiczna

Typologia zaburzeń w zachowaniu

Etiologia zaburzeń w zachowaniu u dzieci, młodzieży i osób dorosłych. Odwołanie do teorii socjologicznych i analiza przypadku.

Perspektywa pomocy w przypadku występowania zaburzeń w zachowaniu w różnych grupach wiekowych [uwzględnienie zmian pokoleniowych]

Nazwa zajęć: Pedagogika ogólna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice, rozumie jej źródła oraz miejsce pedagogiki w systemie nauk i jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi; a także filozoficzne, społeczno-kulturowe, historyczne, biologiczne, psychologiczne i medyczne podstawy działalności pedagogicznej.
2. Zna i rozumie teorie stosowane w pedagogice dotyczące socjalizacji, wychowania, edukacji i rozwoju człowieka.
3. Dostrzega i potrafi analizować ambiwalencje we współczesnej pedagogice.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych.
2. Potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.
3. Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie oraz brać udział w debacie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych, z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego w całym cyklu życia.
2. Jest gotów do wypełniania zadań w środowisku społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych.
3. Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych w zgodzie z wartościami i celami zgodnymi z etosem pedagoga.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot i zadania pedagogiki ogólnej i jej subdyscyplin:

- pojęcie pedagogiki ogólnej;
- przedmiot pedagogiki ogólnej oraz jej subdyscyplin.

Struktura pojęć pedagogicznych.

Eksplikacja jako metoda definiowania i redefiniowania pojęć.

Struktura nauk o edukacji w Polsce i na świecie.

Miejsce pedagogiki ogólnej w systemie współczesnych nauk.

Inspiracje poznawcze i badawcze płynące dla podstaw pedagogiki ogólnej z osiągnięć innych nauk:

- socjologiczne podstawy pedagogiki ogólnej;
- psychologiczne podstawy pedagogiki ogólnej;
- neurofizjologiczne podstawy pedagogiki ogólnej.

Wertykalna i horyzontalna refleksja w pedagogice ogólnej:

- uwarunkowania rozwoju człowieka w całościowej edukacji;
- doniosłość autoedukacji w procesie całościowego rozwoju człowieka;
- wartość uczestnictwa społecznego; przeciwdziałanie wykluczeniu edukacyjnemu, komunikacyjnemu, kulturowemu.

Wartości i cele edukacji w pedagogice ogólnej

Filozoficzne inspiracje dla pedagogiki ogólnej.

Aksjologiczne inspiracje dla pedagogiki ogólnej.

Ambiwalencje i dwuznaczności w obrębie pedagogiki z uwzględnieniem zmian społeczno-gospodarczych.

Nazwa zajęć: **Praktyka w przedszkolu specjalnym dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna formy organizacyjne i metody pracy w przedszkolu specjalnym / integracyjnym dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną.

w zakresie umiejętności:

1. dobiera metody pracy do potrzeb dzieci z niepełnosprawnością intelektualną,
2. prowadzi według samodzielnie przygotowanych konspektów zajęć dydaktycznych.
3. Prowadzi dokumentację praktyki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje z kadrami, dyrekcją przedszkola i innymi praktykantami - potrafi pracować w zespole

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie się z organizacją, zasadami działania, dokumentacją, aktami prawnymi przedszkola specjalnego / integracyjnego, zasadami przyjmowania do przedszkola (dokumentacja, skierowanie itp).

Zapoznanie się z planami dydaktyczno – wychowawczymi i statutem przedszkola.

Obserwacja zajęć dydaktycznych przeprowadzanych przez nauczycieli przedszkola – sporządzenie sprawozdania z obserwacji..

Pomoc i asystowanie nauczycielowi podczas całego dnia pracy w przedszkolu – przez cały czas pobytu na praktyce.

Samodzielne przeprowadzenie, według uprzednio przygotowanego i ocenionego pozytywnie przez nauczyciela przedszkola konspektu, minimum 2 wskazanych zajęć dydaktycznych

Przedstawienie szczegółowej charakterystyki wybranego dziecka na tle grupy.

Przeprowadzenie rozmowy z nauczycielem – wychowawcą na temat trudności w pracy w przedszkolu/oddziale specjalnym lub integracyjnym dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną oraz na temat sposobów ich przewyższania.

Prowadzenie dokumentacji. Prawne i etyczne zagadnienia w pracy pedagoga

Nazwa zajęć: **Dziecko/uczeń z doświadczeniem migracji w edukacji włączającej**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania środowisk wychowawczych doświadczających migracji i procesów w nich zachodzących

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznawać i analizować zagrożenia, złożone problemy edukacyjne, wychowawcze ucznia z doświadczeniem migracji a także projektować działania o charakterze profilaktycznym, antydyskryminacyjnym na terenie szkoły i środowiska

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań ukierunkowanych na tworzenie środowiska włączającego, wielokulturowego, sprzyjającego adaptacji dziecka z doświadczeniami migracji.

2. Jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i etyczny dostrzegania dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą, poszukiwania optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

Treści programowe dla zajęć:

Migracja, uwarunkowania, etapy procesu migracji. Strategie migracyjne rodzin

Sieroctwo migracyjne – stereotyp „eurosieroctwa” a sytuacja rówieśnicza i edukacyjna ucznia

Sytuacja edukacyjna dzieci z rodzin transnarodowych, wsparcie uczniów cudzoziemskich w polskich szkołach: model separacyjny vs inkluzyjny

zadania szkoły i rola pedagoga/nauczyciela/specjalisty w procesie adaptacji ucznia z doświadczeniem migracyjnym

dziecko uchodźcze w polskiej szkole - konteksty i wyzwania edukacyjne

Nazwa zajęć: Warsztat komunikacji interpersonalnej

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. wie czym jest komunikacja interpersonalna i jaka jest jej rola w relacjach społecznych

2. potrafi określić zasady skutecznej komunikacji interpersonalnej i wskazać jej rolę w pracy pedagoga

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje umiejętności komunikacji interpersonalnej w wypowiedziach słownych i pisemnych

2. potrafi pracować w grupie i przyjmować w niej różne role

3. potrafi przeprowadzić krótki fragment warsztatu na temat komunikacji interpersonalnej w pracy pedagoga

w zakresie kompetencji społecznych:

1. uświadamia sobie rolę komunikacji interpersonalnej w różnych relacjach osobistych i zawodowych oraz w budowaniu etyki pracy pedagoga

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe kategorie pojęciowe: komunikacja interpersonalna, modele komunikacji, fazy procesu komunikacyjnego, style komunikacji, kompetencje komunikacyjne oraz społeczne

Rola komunikacji w autoprezentacji i w relacjach społecznych

Skuteczna i nieskuteczna komunikacja - zasady i bariery

Inteligencja emocjonalna - emocje w komunikacji, umiejętność ich rozpoznawania i okazywania

Empatia i asertywność w pracy pedagoga

Fazy procesu grupowego i role pełnione w grupie

Zajęcia warsztatowe - prowadzone przez grupy studentów (wybrany temat z komunikacji interpersonalnej)

Nazwa zajęć: Dziecko/uczeń zdolny w edukacji włączającej

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Charakteryzuje grupy uczniów zdolnych ich potrzeby i sposób uczenia się oraz problemy

2. Zna rozwiązania systemowe w ramach kształcenia dzieci zdolnych w Polsce i w innych krajach

w zakresie umiejętności:

1. Stosuje wybrane metody i narzędzia do diagnozowania uzdolnień

2. Potrafi pracować w zespole, proponuje rozwiązania analizowanych problemów, przedstawia argumenty, uczestniczy w procesie osiągania wspólnych ustaleń

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z dziećmi zdolnymi

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie zdolności, inteligencji, talentu, typu uzdolnień i modeli zdolności
Charakterystyka grup uczniów zdolnych, zróżnicowanie grupy
Diagnoza ucznia zdolnego. Metody i narzędzia do diagnozowania uzdolnień (wybrane)
Edukacja dziecka zdolnego w Polsce i w wybranych krajach
Zasady pracy z uczniem zdolnym w edukacji włączającej
Metody pracy z dzieckiem zdolnym
Problemy dzieci zdolnych (społeczne, emocjonalne, osiągnięcia szkolne – SNO)

Nazwa zajęć: **Relacje rówieśnicze w grupie zróżnicowanej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz ich przemiany, a także zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych
2. zna i rozumie specyfikę środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi sprawnie obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością
2. potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie wychowawcze budowania programów wspierających pozytywne relacje w grupie zróżnicowanej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących zjawiska przemocy rówieśniczej

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika problemów w relacjach rówieśniczych w zależności od specyfiki funkcjonowania dziecka - autyzm, niepełnosprawność intelektualna, zaburzenia mowy
Mechanizmy i stopnie wykluczenia z grupy rówieśniczej. Rozpoznawanie mikro-mechanizmów wykluczenia.

Kompetencje nauczyciela w zakresie wzmocnienia pozycji dziecka w grupie zróżnicowanej. Rola empatii poznawczej i emocjonalnej.

Współpraca w zespole nauczycielskim na rzecz wspierania pozycji dziecka i budowania relacji rówieśniczych w grupie zróżnicowanej

Współpraca z rodzicami uczniów zaangażowanych jako sprawcy, ofiary i świadkowie w przemoc rówieśniczą (w tym relacyjną).

Schemat analizy podstawowych błędów w zakresie wspierania relacji rówieśniczych w grupie zróżnicowanej.

Krytyczna analiza studiów przypadku związanych z błędami w budowaniu relacji rówieśniczych w grupie zróżnicowanej.

Nazwa zajęć: **Praktyka kierunkowa asystencka w oddziałach ogólnodostępnych i specjalnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę cele i zadania szkolnictwa dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością w Polsce
2. Zna obowiązującą dokumentację w szkole podstawowej dla dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie i charakteryzuje podstawowe zasady i mechanizmy prowadzenia zajęć szkolnych dla dzieci i młodzieży z lekką
2. Potrafi pisać arkusze obserwacyjne zajęć szkolnych na różnych etapach edukacyjnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z dziećmi w wieku szkolnym

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie się z funkcjonowaniem szkoły podstawowej dla dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną

Zapoznanie się z obowiązującą dokumentacją w szkole podstawowej dla dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną
Przygotowanie dokumentacji formalno-merytorycznej praktyki kierunkowej dla dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną
Obserwacja zajęć szkolnych (zajęć zintegrowanych, przedmiotowych, świetlicowych, specjalistycznych)

Nazwa zajęć: **Podstawy logopedii w zawodzie nauczyciela**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologie i klasyfikację logopedyczną zaburzeń mowy
2. Zna przyczyny zaburzeń mowy u dzieci

w zakresie umiejętności:

1. Charakteryzuje prawidłowy rozwój mowy
2. Potrafi współpracować z logopedą i kontynuować zadania logopedy w zakresie wspierania rozwoju mowy dziecka
3. Potrafi zauważyć w trakcie zajęć pedagogicznych podstawowe wady wymowy u dziecka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi zauważyć w trakcie zajęć pedagogicznych podstawowe wady wymowy u dziecka
2. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne
3. Korzysta ze źródeł literaturowych

Treści programowe dla zajęć:

Klasyfikacja zaburzeń mowy

Rozwój mowy dziecka

Słuch - warunki prawidłowego rozwoju, konsekwencje uszkodzenia

Profilaktyka zaburzeń mowy

Ćwiczenia logopedyczne w pracy nauczyciela przedszkola

Ćwiczenia logopedyczne w pracy nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej

Współpraca z logopedą

Opóźniony rozwój mowy

Zaburzenia artykulacji

Nazwa zajęć: **Pedagogika medialna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zdefiniuje pojęcia: media, środki dydaktyczne, pedagogika i edukacja medialna
2. wymieni i opisz funkcje i zadania mediów oraz pedagogiki i edukacji medialnej (w tym: cyfrowej)
3. wymieni i scharakteryzuje potencjalne zagrożenia wynikające z korzystania z mediów
4. wskaże i uzasadni możliwości edukacyjno-wychowawcze, kulturowe oraz społeczne różnych rodzajów mediów

w zakresie umiejętności:

1. omówi wybrane aspekty nowomediального wspomaganie szkoły i przygotuje propozycję wzorcowych rozwiązań
2. dokona charakterystyki i dobierze komunikaty medialne do możliwości rozwojowych i edukacyjnych odbiorców
3. scharakteryzuje mechanizmy oddziaływania mediów (także w odniesieniu do wieku odbiorców), przedstawi wady i zalety wykorzystania mediów w edukacji i życiu codziennym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość wpływu mediów na człowieka
2. krytycznie ocenia komunikaty medialne

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie, klasyfikacja i funkcje mediów (media jako środki dydaktyczne, kryteria podziału mediów, funkcje mediów, zadania mediów w procesie dydaktycznym); pedagogika medialna

Oddziaływanie i wpływ mediów na odbiorców (mechanizmy oddziaływania mediów)

Korzystanie z mediów przez osoby w różnym wieku (rozwój poznawczy, społeczny i emocjonalny a komunikaty medialne)

Problematyczne korzystanie z mediów cyfrowych

Rola dziecięcego programowania w edukacji wczesnoszkolnej/szkolnej

Nowomediálne wspomaganie współczesnej szkoły

Relacje i emocje w internecie, współpraca online (narzędzia do współpracy online), podtrzymywanie i nawiązywanie kontaktu w zajęciach zdalnych, komunikowanie medialne (CMC), umiejętności komunikacyjne nadawców i odbiorców a efektywność edukacji zdalnej.

Media w sytuacji trudnej w życiu człowieka

Nazwa zajęć: Kompetencje akademickie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje wybrane modele kompetencji akademickich
2. wymienia i charakteryzuje obszary i możliwości udzielania wsparcia studentom

w zakresie umiejętności:

1. prawidłowo dobiera techniki rozwijania kompetencji akademickich
2. projektuje propozycje wsparcia dla studentów doświadczających trudności w procesie studiowania
3. prezentuje i argumentuje na forum grupy własne propozycje rozwiązań doradczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. projektuje plan rozwoju własnych kompetencji akademickich

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane modele kompetencji akademickich

Możliwości i techniki rozwijania kompetencji akademickich

Zasoby i sojusznicy w procesie wspierania studentów z potrzebami edukacyjnymi i socjalnymi

Studenci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Nazwa zajęć: Teoretyczne aspekty trudności w funkcjonowaniu psychospołecznym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię używaną w pedagogice specjalnej oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru trudności psychospołecznych

2. Zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych związanych z profilaktyką i trudności psychospołecznych

2. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz dzieci i młodzieży z trudnościami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie przeciwdziałania trudnościom psychospołecznym, charakteryzuje się dojrzałością i zaangażowaniem w takich działaniach.

Treści programowe dla zajęć:

Trudności psychospołeczne w ujęciu różnych dyscyplin. Ekologiczny model funkcjonowania człowieka. Rola makrosystemu w powstawaniu trudności psychospołecznych. Dynamika zmian cywilizacyjnych i społecznych.

Etiologia trudności psychospołecznych, ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń zachowania. Model medyczny i humanistyczny. Podejścia interdyscyplinarne.

Zaburzenia funkcjonowania środowiska rodzinnego a trudności psychospołeczne. Podstawowe metody wsparcia rodziny.

Wybrane paradygmaty w podejściach do trudności psychospołecznych. Teoria zachowań ryzykownych Jessorów. Podejście resilience.

Zaburzenia internalizacyjne, eksternalizacyjne oraz mieszane w ujęciu teorii T. Achenbacha. Podstawowe postulaty praktyczne.

Model poznawczo-behawioralny zaburzeń zachowania.

Problematyka uzależnień. Uzależnienia od substancji i behawioralne (uzależnienie od hazardu, uzależnienie od internetu). Epidemiologia uzależnień. Aspekty diagnostyczne i profilaktyczne.

Deficyt wsparcia społecznego ze strony osób dorosłych (rodziców/opiekunów) i nauczycieli. Podstawowe zasady budowania struktur wsparcia społecznego dla dzieci z problemami psychospołecznymi.

Błędy wychowawcze a trudności psychospołeczne. Typologia błędów wychowawczych A. Guryckiej. Analiza błędów wychowawczych we własnej praktyce pedagogicznej

Badania epidemiologii problemów psychospołecznych. Badania kwestionariuszowe w próbach populacyjnych. Badania longitudinalne i ich znaczenie dla rozpoznania problemów psychospołecznych (np. australijski, projekt temperamentu).

Zaburzenia zachowania a prawo (w tym prawo oświatowe).

Korygowanie zaburzeń zachowania w środowisku placówki (Model autorstwa A. Karasowskiej)

Tendencje zmian w teoriach problemów psychospołecznych – krytyczna analiza i kontrowersje

Nazwa zajęć: Wczesne wspomaganie rozwoju

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie podstawowe ujęcia definicyjne wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka oraz pojęcia pokrewne.
2. Zna teoretyczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z niepełnosprawnościami i zagrożonych niepełnosprawnością.
3. Rozumie rolę rodziców i rodziny w procesie wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z niepełnosprawnościami
4. Zna programy przygotowujące specjalistów do współpracy z rodzicami

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować cele, zadania i zasady wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.
2. Wyjaśnia specyfikę współczesnych modeli wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.
3. Potrafi scharakteryzować elementy modelu wczesnego wspomaganie rozwoju skoncentrowanego na relacjach rodzice – dziecko.
4. Potrafi opracować scenariusz wizyty domowej.
5. Wyjaśnia specyfikę metod przygotowujących rodziców do wspomaganie rozwoju dziecka.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Podczas pracy w grupie formułuje własne poglądy i współpracuje w celu osiągnięcia wspólnych ustaleń.

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane ujęcia definicyjne wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Teoretyczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Cele, zasady i zadania wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Wybrane modele wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Rola środowiska rodzinnego w procesie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Model wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka skoncentrowanego na interakcjach rodzice - dziecko.

Wizyty domowe jako podstawowa forma współpracy specjalistów z rodzicami w procesie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Przygotowanie rodziców do wspomaganie rozwoju dziecka.

Przygotowanie specjalistów do współpracy z rodzicami.

Nazwa zajęć: Psychologia osobowości

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe teorie osobowości
2. zna podstawowe uwarunkowania rozwoju osobowości
3. Zna podstawowe wymiary osobowości

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać analizy wybranych przypadków przez pryzmat teorii osobowości
2. Potrafi wskazać czynniki wspierające oraz zaburzające rozwój osobowości w konkretnych przypadkach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dbą o ciągły rozwój osobisty

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe założenia dotyczące rozumienia kategorii osobowość w psychologii

Wybrane teorie osobowości: psychodynamiczne, humanistyczne, egzystencjalne, poznawcze

Podstawy rozwoju osobowości (motywy, źródła, stymulatory)

Wymiary osobowości: teoria cech, Wielka Piątka, Gigantyczna Trójka

Sposoby diagnozowania osobowości

Kierunki dążeń ludzkich- w poszukiwaniu sensu życia (nurt egzystencjalny V. Frankl) i osobowości autorskiej (K. Obuchowski)

Nazwa zajęć: Psychologia społeczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi określić przedmiot oraz zadania psychologii społecznej
2. potrafi powiedzieć jakie są i na czym polegają metody badań stosowane w psychologii społecznej
3. potrafi wykazać się wiedzą na temat formułowania przez ludzi sądów o sobie i innych oraz tworzenia wyjaśnień

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wytłumaczyć czym są konformizm, perswazja i interakcje grupowe oraz rozpoznać formy nacisku społecznego
2. potrafi wskazać źródła zarówno pozytywnych jak i negatywnych stosunków społecznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi zaproponować praktyczne rozwiązania omawianych problemów społecznych
2. potrafi aktywnie współdziałać podczas pracy w grupie inspirując dyskusje nad zagadnieniami psychologii społecznej

Treści programowe dla zajęć:

Wyjaśnienie pojęcia poznania społecznego. Funkcje schematów w poznaniu społecznym i heurystyki wydawania sądów

Rozumienie procesów społecznych, teorie atrybucji oraz błędy i tendencyjność w procesach atrybucji.

Ukryte teorie osobowości

Rola stereotypów i uprzedzeń w procesie stygmatyzacji życia społecznego

Definicja i geneza postaw i sposoby ich zmian

Agresja w życiu społecznym. Nowe spojrzenie na konstruktywną rolę agresji

Metody i techniki badań społecznych. Praktyczne wykorzystanie w pracy pedagoga

Atrakcyjność społeczna, rola socjotechnik w kreowaniu własnego wizerunku

Grupa społeczna - miejsce pracy pedagoga. Procesy grupowe, etapy rozwoju grupy oraz rola i zadania dla prowadzącego grupę

Nazwa zajęć: Język niemiecki B2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. ma ugruntowaną wiedzę na temat struktury języka niemieckiego w zakresie zasad gramatycznych oraz fonetycznych
2. zna podstawowe informacje dotyczące kultury, geografii i historii krajów niemieckiego obszaru językowego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi swobodnie komunikować się w j. niemieckim
2. potrafi wyrażać opinie oraz brać udział w dyskusji
3. Potrafi pisać różne rodzaje tekstów w j. niemieckim; stosuje odpowiedni rejestr i słownictwo
4. Czyta ze zrozumieniem teksty literackie, użytkowe, informacyjne
5. Słucha ze zrozumieniem różne rodzaje tekstów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi podjąć pracę w grupie
2. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności

Treści programowe dla zajęć:

Lebenslanges Lernen

Weltbekannte Pädagogen aus dem deutschsprachigen Sprachraum

Wünsche an den Beruf.

Eine Bewerbung formulieren

Lebensformen

Konsumgesellschaft - Erweiterung des Themas

Die Rolle der Werbung

Urlaub und Freizeit

Tierwelt

Umweltschutz

Naturkatastrophen

Deutsche Entdecker und Erfinder

Utrwalenie i pogłębienie wiedzy na temat zagadnień gramatycznych: rodzajnik, rzeczownik, zaimek, przymiotnik, przysłówki, liczebnik, czasownik, partykuły, nauka o zdaniu

Nazwa zajęć: przygotowanie do praktyki w zespołach rewalidacyjno - wychowawczych
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zadania związane z praktyką dyplomową
2. zna i rozumie zasady etyczne istotne dla realizacji zadań związanych z praktyką
3. zna i zasady przygotowania dokumentacji z praktyki dyplomowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zadać o bezpieczeństwo swoje i ucznia z głęboką niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować w zespole specjalistów pracujących z osobami z głęboką intelektualną, wieloraką niepełnosprawnością

Treści programowe dla zajęć:

Zadania związane z praktyką w oddziałach rewalidacyjno-wychowawczych

Zadania związane z przygotowaniem dokumentacji z praktyki w oddziałach rewalidacyjno-wychowawczych

Zasady postępowania etycznego obowiązujące podczas praktyki w oddziałach rewalidacyjno-wychowawczych

Zasady związane z bezpieczeństwem własnym i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych (sposób przenoszenia, podnoszenia, karmienia, postępowania w sytuacji padaczki)

Nazwa zajęć: Problematyka osób z niepełnosprawnościami w andragogice i gerontologii
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę na temat obszarów badawczych, wyzwań oraz powiązań andragogiki i gerontologii oraz geragogiki
2. posiada wiedzę na temat możliwości i ograniczeń rozwoju człowieka dorosłego w każdym okresie dorosłości, w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym
3. zna instytucje edukacji, pomocy i opieki, wsparcia osób dorosłych w każdym wieku

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować problemy osób dorosłych, zwłaszcza starszych i z niepełnosprawnościami
2. potrafi tworzyć rozwiązania problemów osób dorosłych z niepełnosprawnościami wykorzystując wiedzę andragogiczną i gerontologiczną
3. potrafi pracować w zespole i generować różne pomysły podczas wspólnej pracy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. deklaruje świadomość roli pedagoga specjalnego i konieczność ciągłego rozwoju zawodowego oraz zachowania etyki zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Andragogika i gerontologia - wyzwania i związki z innymi dyscyplinami

Andragogika i gerontologia specjalna oraz geragogika jako rozwijające się subdyscyliny - badania i wyniki

Uczenie się przez całe życie (lifelong learning) szansa, czy zagrożenie dla ludzi dorosłych z niepełnosprawnościami

Dorosłość - okresy rozwojowe, zadania, kryzysy i problemy osób starszych oraz nienasycona dorosłość osób z niepełnosprawnościami

Biologiczny, psychologiczny i społeczny aspekt starzenia się i starości - możliwości i bariery

Jakość życia osób z niepełnosprawnościami w różnych obszarach ich aktywności

Instytucje edukacji, wsparcia, opieki, pomocy - analiza, dyskusja, pomysły zmian

Projektowanie różnych rozwiązań edukacyjnych, wsparcia, opieki i pomocy dla osób dorosłych w różnym wieku z niepełnosprawnościami

Etyka i specyfika pracy edukatora w różnych miejscach i przestrzeniach edukacji dorosłych

Nazwa zajęć: Psychologia rehabilitacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna aparat pojęciowy psychologii rehabilitacji i korpus wiedzy, która może być regulatorem procesu rehabilitacji
2. Zna przedstawicieli światowej i polskiej rehabilitacji
3. Zna historię i specyfikę polskiej szkoły rehabilitacji
4. Zna najnowsze rozwiązania techniczne wykorzystywane w procesie rehabilitacji

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować proces rehabilitacji jako proces interpersonalny z uwzględnieniem kontekstu społecznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi we współpracy z innymi profesjonalistami i samorzecznikami organizować, koordynować i wspierać proces rehabilitacji

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia rehabilitacji jako nauka: aparat pojęciowy, rodzaje wiedzy regulującej proces rehabilitacji.

Rehabilitacja jako proces interpersonalny.

Światowa i polska psychologia rehabilitacji.

Technologie wykorzystywane w procesie rehabilitacji - przeszłość i teraźniejszość

Psychologiczne konsekwencje uszkodzenia ciała. Proaktywna strategia działania.

Nazwa zajęć: **Placówki opieki i wsparcia dla osób z niepełnosprawnością intelektualną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę funkcjonowania różnych instytucji opieki i wsparcia dla osób z niepełnosprawnością intelektualną

2. Zna specyfikę pracy opiekuńczo wychowawczej w różnych formach opieki i wsparcia dla osób z niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. Rozpoznaje i zna możliwości zaspokajania potrzeb psychofizycznych w różnych instytucjach opieki i wsparcia

2. Dobiera i stosuje metody pracy i terapii zgodne z wiekiem i możliwościami osób z niepełnosprawnością intelektualną, przedstawia je w zespole i potrafi uzasadnić celowość wybranych metod,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie pracować z osobami z niepełnosprawnością intelektualną

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka funkcjonowania domów pomocy społecznej, warsztatów terapii zajęciowej, środowiskowych domów samopomocy dla osób z niepełnosprawnością intelektualną (cele, organizacja, metody, specyfika problemów),

Sytuacja psychologiczna uczestników WTZ, ŚDS, mieszkańców DPS,

Potrzeby psychofizyczne, sposoby ich zaspokajania i konsekwencje ich niezaspokojenia, w różnych instytucjach opieki i wsparcia dla osób z niepełnosprawnością intelektualną

Zna procesy aklimatyzacji nowych uczestników WTZ, ŚDS i mieszkańców DPS

Programy i metody i aktywizowania osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych instytucjach opieki i wsparcia,

Terapia, jej rodzaje i metody realizacji w WTZ, ŚDS i DPS

Nazwa zajęć: **Planowanie karier edukacyjno - zawodowych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje podstawowe modele karier zawodowych

2. charakteryzuje zasady realizacji doradztwa zawodowego w pracy edukacyjnej z osobami z niepełnosprawnościami

3. charakteryzuje Zintegrowany System Kwalifikacji i omawia możliwości wykorzystania go w kontekście aktywizacji zawodowej osób z niepełnosprawnością

w zakresie umiejętności:

1. analizuje aktualną sytuację i tendencje zmian na rynku pracy w swoim zawodzie i środowisku pracy

2. wykorzystuje różnorodne zasoby edukacyjne do zaprojektowania oferty związanej z doradztwem zawodowym dla osób z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. w procesie planowania ścieżki edukacyjno-zawodowej kieruje się zasadami etyki i profesjonalizmu zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Modele współczesnych karier zawodowych

Zarządzanie własnymi zasobami karierowymi

Doradztwo zawodowe dla osób z niepełnosprawnością

Zintegrowany System Kwalifikacji

Planowanie własnego rozwoju edukacyjno-zawodowego

Nazwa zajęć: **Socjologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Podstawowa wiedza z zakresu socjologii i pokrewnych dyscyplin naukowych

w zakresie umiejętności:

1. Samodzielne poruszanie się w obrębie teorii socjologicznych i zdolność posługiwania się instrumentami metodologii socjologicznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umiejętność analizy relacji społecznych i rozumienie natury interakcji społecznych w kontekście systemu i grup społecznych

Treści programowe dla zajęć:

1. Główne pojęcia socjologiczne i kontekst wyłaniania się refleksji socjologicznej
2. Główny nurt i kierunki w socjologii europejskiej od czasów starożytnych do nowożytnych – charakterystyka ogólna
3. Klasyka socjologia XIX-wieczna: ewolucjonizm, pozytywizm, antypozytywizm
4. Strukturalizm socjologiczny i funkcjonalizm
5. Konteksty socjologii XX-wiecznej: język i znaczenie jako problem socjologiczny
6. Szkoły krytyczne w socjologii ogólnej i kontekst ich wyłaniania się
7. Najnowsze kierunki i problemy w socjologii światowej
8. Dylematy współczesnych badań socjologicznych

Nazwa zajęć: **Podstawy neuropsychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna budowę i fizjologię układu nerwowego.
2. Pozna etiologię uszkodzeń układu nerwowego i konsekwencje dla rozwoju procesów poznawczych.
3. Zapozna się z metodami terapii neuropsychologicznej.
4. Systematycznie aktualizuje wiedzę zawodową i kształtuje swoje umiejętności, dążąc do profesjonalizmu; ma świadomość współpracy z innymi specjalistami.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawy neuroanatomii.
- Podstawy neurofizjologii.
- Zaburzenia wyższych czynności poznawczych.
- Badanie neuropsychologiczne w zaburzeniach mowy.
- Zasady terapii neuropsychologicznej.

Nazwa zajęć: **Profilaktyka logopedyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi wykorzystać w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym wiedzę dotyczącą medycznych, językoznawczych i psychologicznych podstaw kształtowania się mowy człowieka oraz jego psychospołecznego rozwoju;

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje złożoność zjawisk, od których zależy prawidłowy rozwój mowy, potrafi dokonać analizy i oceny mowy z punktu widzenia jej rozwoju i normy (protodiagnoza logopedyczna);

w zakresie kompetencji społecznych:

1. samodzielnie projektuje zajęcia stymulujące rozwój mowy małego dziecka,

Treści programowe dla zajęć:

- Etapy rozwoju mowy dziecięcej,
- Wspomaganie rozwoju mowy - okres niemowlęcy i poniemowlęcy
- Wspomaganie rozwoju mowy - okres przedszkolny i wczesnoszkolny
- Dziecko w rodzinie bilingwalnej.

Nazwa zajęć: **Diagnoza pedagogiczna dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna na poziomie rozszerzonym terminologię związaną z procedurami diagnostycznymi w obszarze wybranych problemów psychospołecznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć i wykonywać wybrane procedury diagnostyczne oraz prognozować ich jakość w szczególności w odniesieniu do dzieci z trudnościami w uczeniu się i zaburzeniami w zachowaniu
2. Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu diagnostyki w pedagogice specjalnej do planowania i implementacji oddziaływań dydaktycznych i wychowawczych na rzecz dzieci z trudnościami psychospołecznymi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie prawidłowej diagnozy w procesach edukacyjnych, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych związanych z diagnozą
2. Jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzegania i formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą, w szczególności w kontekście prowadzenia działań diagnostycznych w odniesieniu do dzieci z trudnościami psychospołecznymi.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza i jej cele. Obszary diagnozy. Diagnoza czarno-biała (Rogers). Instytucje zajmujące się diagnozą. Schemat procesu diagnostycznego. Podstawowe zasady diagnozy. Diagnoza na zlecenie Sądu Rodzinnego. Dylematy etyczne w diagnozie.

Studium przypadku. Dobór metod diagnostycznych. Triangulacja rezultatów. Błędy diagnostyczne. Opis i dokumentacja rezultatów diagnozy. Postulaty implementacyjne oraz diagnoza weryfikująca. Interdyscyplinarność diagnozy dzieci z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Nieprzystosowanie społeczne i zaburzenia zachowania jako obszar badań diagnostycznych. Skala nieprzystosowania społecznego L. Pytki – krytyczna ocena. Arkusz obserwacyjny T. Achenbacha.

Diagnoza specyficznych trudności w uczeniu się. Krytyczna analiza stosowanych rozwiązań diagnostycznych.

Narzędzia kwestionariuszowe – podstawowe zasady i błędy konstrukcyjne.

Diagnoza przemocy rówieśniczej: metody socjometryczne, kwestionariuszowe, obserwacja. Błędy w diagnozie. Epidemiologia problemu. Podstawowe założenia profilaktyczne oparte o diagnozę.

Konstruowanie kwestionariuszy do pomiaru zaangażowania w przemoc rówieśniczą. Typy pytań, sposoby interpretacji. Procedury umożliwiające uzyskanie wiarygodnych wyników.

Wywiad i rozmowa. Typy respondentów. Techniki komunikacyjne (w tym specyficzne dla komunikacji z dziećmi z trudnościami psychospołecznymi). Sytuacje trudne w wywiadach i rozmowach.

Interdyscyplinarność i współpraca w diagnozie. Zasady współpracy z przedstawicielami innych instytucji i dyscyplin. Intersubiektywny język komunikacji z innymi specjalistami.

Błędy diagnostyczne i ich konsekwencje

Nazwa zajęć: **Wybrane problemy zdrowia psychicznego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię, podejścia, uwarunkowania zdrowia psychicznego, genezę działań leczniczych i psychoterapeutycznych, aktualne rozwiązania pomocowe.
2. Zna kryteria diagnostyczne wybranych zaburzeń zdrowia psychicznego, rozumie udział czynników etiologicznych w ich powstawaniu.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzegać i analizować zjawiska społeczne leżące u podstaw problemów zdrowia psychicznego dzieci, młodzieży, dorosłych (z niepełnosprawnością intelektualną).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów/gotowa do etycznego postępowania wobec osób z zaburzeniami zdrowia psychicznego.
2. Jest gotów do współpracy z otoczeniem i innymi specjalistami pracującymi na rzecz osób z zaburzeniami zdrowia psychicznego.

Treści programowe dla zajęć:

Zdrowie (stan, dyspozycja, proces), zdrowie psychiczne – sposoby konceptualizacji. Czynniki zagrażające, prewencyjne.

Zarys dziejów psychiatrii: okres przednaukowy, okres naukowy, antypsychiatria. (Przedstawiciele; ich wkład w rozwój psychiatrii, sposoby rozumienia zaburzeń zdrowia psychicznego; rozwiązania w zakresie leczenia i psychoterapii).

Objawy i zespoły zaburzeń zdrowia psychicznego. Wybrane problemy diagnostyki zaburzeń zdrowia psychicznego u osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Zaburzenia zdrowia psychicznego a fenotypy behawioralne w zespołach genetycznych (w których występuje niepełnosprawność intelektualna).

Ochrona zdrowia psychicznego. Prawa pacjenta z doświadczeniem zaburzeń zdrowia psychicznego. Rozwiązania pomocowe, terapia, farmakoterapia, konsultacje.

Nazwa zajęć: Wybrane problemy seksualności osób z niepełnosprawnościami
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. zna koncepcje i modele omawiające ujmowanie seksualność człowieka
2. rozumie i wyjaśnia funkcjonowanie człowieka w normie i patologii, ze szczególnym uwzględnieniem osób z niepełnosprawnościami
3. posiada wiedzę na temat seksualności osób z niepełnosprawnościami
4. umie zaprojektować działania edukacyjne nastawione na pokonywanie trudności związanych z seksualnością osób z niepełnosprawnością na różnych etapach rozwojowych.
5. jest wrażliwy na problemy natury społecznej, prawnej, obyczajowej i zdrowotnej związanej z seksualnością osób z niepełnosprawnościami

Treści programowe dla zajęć:

Rozumienie seksualności człowieka na przykładzie wybranych modeli (model ekologiczny, model pięciu warstw życia erotycznego Seligmana), ze szczególnym uwzględnieniem seksualności osób z niepełnosprawnościami.

Biologiczne podstawy seksualności człowieka (manifestacje płci, popęd seksualny, potrzeba seksualna (mentalizacja, konkretyzacja, socjalizacja), psychofizjologia reakcji seksualnych w normie (cykl pobudzenia seksualnego kobiet, cykl pobudzenia seksualnego mężczyzn), ze szczególnym uwzględnieniem osób z niepełnosprawnościami.

Psychospołeczne uwarunkowania aktywności seksualnej człowieka (podstawowe pojęcia związane z seksualnością, rozwój psychoseksualny i jego zaburzenia (od narodzin do adolescencji), zachowania seksualne w grupach dzieci i młodzieży wymagające interwencji, ze szczególnym uwzględnieniem osób z niepełnosprawnościami.

Norma i patologia w seksuologii (główne koncepcje normy; dysfunkcje seksualne i parafilie), ze szczególnym uwzględnieniem osób z niepełnosprawnościami.

Specyfika rozwoju seksualnego osób z niepełnosprawnościami. Rozwój psychoseksualny osób z wybranymi niepełnosprawnościami w dzieciństwie. Wspieranie tożsamość płciowej osób z wybranymi niepełnosprawnościami.

Dojrzewanie płciowe u osób z niepełnosprawnością (jego specyfika u osób z różnymi zespołami klinicznymi). Masturbacja, potrzeba seksualna u osób z niepełnosprawnością intelektualną i ograniczeniami fizycznymi, prawidłowe oraz nieprawidłowe formy jej ekspresji, konsekwencje braku zaspokojenia.

Problemy natury społecznej, prawnej, obyczajowej i zdrowotnej (molestowanie seksualne, kompulsywne zachowania seksualne)

Projektowanie działań edukacyjnych nastawionych na pokonywanie trudności związanych z seksualnością osób z niepełnosprawnościami na różnych etapach rozwojowych w wybranych kontekstach społecznych.

Nazwa zajęć: Przygotowanie do praktyki obserwacyjnej
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Zna cele i założenia praktyki obserwacyjnej w szkole specjalnej lub klasie integracyjnej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi pisać arkusze obserwacji zajęć szkolnych na różnych etapach edukacyjnych
2. Potrafi sporządzić dokumentację z praktyki
3. Prawidłowo interpretuje informacje z dokumentacji dotyczącej dziecka i informacji od rodziców i specjalistów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Operuje elementarną wiedzą o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach systemu oświaty.
2. Działa zgodnie z zasadami etycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Cele i założenia praktyki obserwacyjnej w szkole specjalnej lub klasie integracyjnej, zasady BHP
Program praktyki

Przygotowanie dokumentacji praktyki formalno-merytorycznej

Przygotowanie do obserwacji zajęć.

Nazwa zajęć: Animacja społeczności lokalnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna ujęcia teoretyczne i koncepcje społeczności lokalnych
2. Zna uwarunkowania występowania problemów społecznych na poziomie społeczności lokalnych
3. Zna strategię działań prowadzonych w społecznościach lokalnych
4. Umie wyjaśnić zależność między kryzysami (na poziomie lokalnym, regionalnym, globalnym) a zagrożeniami, jakie one za sobą pociągają dla społeczności lokalnych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi społeczności lokalnych
2. Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną na temat społeczności lokalnych i ich animacji w celu analizy problemów na jej terenie występujących oraz diagnozować i projektować działania zaradcze.
3. Potrafi pracować w grupie i realizować projekt

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dążenie do rozwoju osobistego i zdobywania kompetencji zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Społeczności lokalne - wprowadzenie teoretyczne. Teorie społeczności lokalnych.

Społeczność lokalna jako miejsce rozwiązywania problemów społecznych. Strategie działań w społecznościach lokalnych. Kryzysy lokalne, regionalne, globalne - jakie możliwości i ograniczenia za sobą pociągają? Wybrane problemy społeczne.

Społeczność lokalna wobec zagrożeń i zachowań ryzykownych. Czynniki mające wpływ na bezpieczeństwo w społecznościach lokalnych. Znajomość uwarunkowań zagrożeń. Od diagnozy i projektu do aktywizacji i działania społeczności lokalnych.

Rozwiązywanie problemów w społecznościach lokalnych i ich aktywizowanie - projekt grupowy.

Nazwa zajęć: Podstawy rehabilitacji ruchowej osób z niepełnosprawnością intelektualną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju funkcjonowania człowieka w aspekcie biologicznym oraz społecznym, zna sposób tworzenia diagnozy funkcjonalnej
2. zna i rozumie rolę funkcjonowania w społeczeństwie osoby z niepełnosprawnością oraz wpływ zaspokajania potrzeb na funkcjonowanie osób z niepełnosprawnością pod względem edukacyjnym i terapeutycznym
3. zna i rozumie funkcjonowanie placówek edukacyjnych i terapeutycznych pod względem przygotowania nauczycieli/terapeutów/rehabilitantów oraz przestrzeni pedagogiczno-terapeutycznej i wykorzystywanych pomocy edukacyjnych w procesie usprawniania

w zakresie umiejętności:

1. potrafi obserwować, wyszukiwać, gromadzić i przetwarzać informacje przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością
2. potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także współpracować z rodziną osoby z niepełnosprawnością
3. potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje rehabilitacyjne i edukacyjne oraz analizować zachowanie człowieka pod względem motorycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, prowadzenie dokumentacji, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, za osoby z niepełnosprawnością, z którymi pracuje oraz za przestrzeganie zasad BHP podczas prowadzonych działań
2. jest gotów do świadomego dokonywania wyboru metody i formy pracy dostosowanej indywidualnie do potrzeb osób z niepełnosprawnością z którymi pracuje, komunikowania się i współpracy z otoczeniem, poszukiwania najlepszych rozwiązań oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie pojęć związanych rehabilitacją ruchową, wychowaniem fizycznym, gimnastyką korekcyjną, sportem i rekreacją osób z niepełnosprawnością intelektualną

Rodzaje ruchu, funkcjonowanie narządu ruchu, wpływ ruchu na organizm człowieka oraz następstwa jego braku. Przybliżenie elementarnych umiejętności ruchowych i rodzajów ćwiczeń. Analiza celów usprawniania ruchowego.

Postawa i powinności nauczyciela wychowania ruchowego/rehabilitanta. Sposoby przygotowania przestrzeni pedagogiczno-terapeutycznej oraz wykorzystywanych pomocy dydaktycznych.

Przygotowanie diagnozy funkcjonalnej, dostępne skale oceny funkcjonalnej. Motoryczność człowieka. Wykorzystywany sprzęt rehabilitacyjno-ortopedyczny

Rodzaje współzaburzeń występujących u dziecka z niepełnosprawnością ruchową. Zaspokajanie potrzeb podczas zajęć ruchowych.

Prowadzenie usprawniania w instytucjach oświatowych oraz innych placówkach przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnością ruchową.

Sport i rekreacja osób z niepełnosprawnością intelektualną - Olimpiady Specjalne.

Analiza dostępnych metod i form terapii wykorzystywanych w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną.

Nazwa zajęć: Warsztat diagnostyki trudności w uczeniu się

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe informacje na temat diagnozy z zastosowaniem technik neuroobrazowania jako nowości w diagnostyce edukacyjnej
2. wie jak wykorzystać wybrane metody i narzędzia opierające się na neuroobrazowaniu lub neurostymulacji w profilaktyce oraz terapii osób z trudnościami w uczeniu się

w zakresie umiejętności:

1. Umie wyszukiwać, krytycznie oceniać i korzystać z wyników badań naukowych dotyczących diagnozy trudności w uczeniu się
2. Potrafi posługiwać się różnymi metodami i narzędziami do diagnozy trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość konieczności nieustannego aktualizowania swojej wiedzy z zakresu metod diagnostycznych, szczególnie w kontekście wprowadzania zmian w klasyfikacji zaburzeń oraz w podstawie programowej.
2. Potrafi dobrać metodę diagnostyczną adekwatną do potrzeb i możliwości ucznia.

Treści programowe dla zajęć:

Metody i narzędzia służące do diagnozy trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się

Wybrane techniki neuroobrazowania w diagnostyce trudności w uczeniu się

Nazwa zajęć: Surdologopedia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice specjalnej oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym
2. Zna i rozumie kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, za osoby, dla których dobra stara się działać; podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne podstawy surdologopedii. Przedmiot badań, cele i zadania. Podstawowe terminy i definicje. Współczesny model opieki nad dzieckiem z wadą słuchu w Polsce i na świecie.

Medyczne aspekty uszkodzenia słuchu. Budowa i funkcjonowanie narządu słuchu, fizjologia przenoszenia i odbierania dźwięków. Przyczyny uszkodzeń słuchu.

Sposoby komunikacji osób z uszkodzonym słuchem – język migowy, system językowo-migowy, fonogesty, odczytywanie mowy z ust, komunikacja totalna
Bariery rozwojowe dzieci z uszkodzonym słuchem. Psychologia dziecka głuchego.
Logopedyczna typologia uszkodzeń słuchu. Rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem.
Zaburzenia mowy spowodowane uszkodzeniem słuchu. Trudności w opanowaniu systemu językowego przez dzieci niesłyszące i słabo słyszające.
Diagnoza surdologopedyczna – standardy postępowania, wybrane narzędzia stosowane w diagnozie.
Zasady i metody terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami słuchu. Metody wychowania językowego.

Nazwa zajęć: Metody pracy z dzieckiem z trudnościami w czytaniu i pisaniu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym
2. Zna i rozumie rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych osób z niepełnosprawnością

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne
2. Potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, praktycznych w zakresie pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się czytania i pisania, kierując się przy tym zasadami etycznymi
3. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie edukacji wczesnoszkolnej z uczniem z trudnościami w uczeniu się czytania i pisania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzegania i formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą, w szczególności w pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się czytania i pisania; poszukiwania optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie kompetencji językowych w zakresie pisania i czytania; gotowość do opanowania czytania i pisania, etapizacja nabywania kompetencji językowych.

Teoretyczne modele rozwoju, norma rozwojowa, wskaźniki typowego i nietypowego rozwoju, specyfika zaburzeń: globalne zaburzenia rozwoju, specyficzne trudności w uczeniu się, zaburzenia neurodynamiczne, zaburzenia motoryczne, zaburzenia mowy, zaburzenia sensoryczne, zaburzenia emocjonalno-motywacyjne.

Przyczyny zaburzeń w kontekście opanowania przez dziecko w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym podstawowych umiejętności w zakresie czytania i pisania: opanowanie techniki, rozumienie czytanego tekstu.

Dziecko ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w polskim systemie oświaty: rozwiązania organizacyjne i prawne, sposoby wsparcia przewidziane w rozporządzeniu o pomocy p-p.

Specyfika pracy z dziećmi z trudnościami w pisaniu i czytaniu: programy wsparcia, programy terapii pedagogicznej, dostosowanie wymagań do potrzeb konkretnego dziecka - praca korekcyjno-kompensacyjna, dydaktyczno - wyrównawcza

Etapy pracy terapeutycznej uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu

Metody wspierające i stymulujące nabywanie i doskonalenie umiejętności czytania i pisania: metoda sylabowa, metoda 18 struktur wyrazowych, metoda symultaniczno-sekwencyjna,

Nazwa zajęć: Logopedia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię i klasyfikację logopedyczną zaburzeń mowy
2. Zna przyczyny zaburzeń mowy u dzieci
3. Zna charakterystykę zaburzeń mowy u dzieci

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi współpracować z logopedą i kontynuować zadania logopedy w zakresie wspierania rozwoju mowy dziecka
2. Potrafi pracować z dzieckiem w kontakcie „jeden na jeden”

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne
2. Korzysta ze źródeł literaturowych

Treści programowe dla zajęć:

Klasyfikacja zaburzeń mowy
Rozwój mowy dziecka
Słuch - warunki prawidłowego rozwoju, konsekwencje uszkodzenia
Organizacja mowy w mózgu
Opóźniony rozwój mowy
Zaburzenia artykulacji
Zaburzenia mowy pochodzenia korowego
Mowa dziecka z niepełnosprawnością intelektualną
Mowa dziecka z mózgowym porażeniem dziecięcym
Rodzina dziecka z zaburzoną mową

Nazwa zajęć: **Kultura języka w pracy pedagoga**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna zasady poprawności językowej w mowie i piśmie.
2. Ma wiedzę na temat roli cech prozodycznych (akcentu, intonacji, pauzowania itp.) w wypowiedziach ustnych.
3. Posiada wiedzę na temat: budowy aparatu głosu, mechaniki, torów i sposobów oddychania, mechanizmu powstawania głosu, higieny posługiwania się głosem.

w zakresie umiejętności:

1. Dostrzega najczęstsze usterki i błędy w ustnych i pisemnych tekstach polszczyzny oraz potrafi dokonać ich korekty.
2. Rozumie potrzebę dbania o kulturę żywego słowa jako ważny składnik kultury języka i kultury osobistej człowieka.
3. Potrafi sprawnie, poprawnie i estetycznie realizować kształt foniczny swych wypowiedzi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Systematycznie aktualizuje wiedzę zawodową i kształtuje swoje umiejętności językowe.
2. Ma świadomość znaczenia poprawnej formy komunikacji dla jej powodzenia.

Treści programowe dla zajęć:

Znaczenie terminów: kultura języka, błąd językowy, norma językowa; kryteria poprawności językowej.
Rodzaje błędów językowych i ich przykłady.
Poprawność leksykalna i frazeologiczna.
Poprawność artykulacyjna, intonacyjna.
Cechy prozodyczne języka polskiego.
Mowa werbalna i niewerbalna: gest, mimika i ruch sceniczny.
Dykacja, „łamańce językowe”; intonacja, prozodia.
Zróznicowanie współczesnej polszczyzny.
Układ oddechowy – budowa i typy oddychania, (ćwiczenia oddechowe). Rezonans i rezonatory (ćwiczenia pobudzające rezonatory).
Język polski w mediach i dziennikarstwie – manipulacja językowa.
Język szakala i żyrafy.

Nazwa zajęć: **Komunikacja alternatywna i wspomagająca**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie terminologię dotyczącą komunikacji i jej typów
2. zna metody AAC
3. potrafi definiować i wyjaśniać podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji, komunikacji alternatywnej, wspomagającej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi określić poziom rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w odniesieniu do możliwości komunikacyjnych

2. potrafi wprowadzać i dostosowywać system komunikacji alternatywnej do poszczególnych osób z niepełnosprawnością i zaburzeniami mowy
3. potrafi samodzielnie konstruować pomoce służące komunikowaniu się,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować z innymi specjalistami
2. zna i stosuje zasady etyki związane z pracą z osobami z zaburzeniami rozwoju i mowy oraz z ich rodziną
3. ma świadomość potrzeby ciągłego podnoszenia swoich kompetencji

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój umiejętności komunikacyjnych

Trudności komunikacyjne występujące u osób z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem, zespołem Downa, Mózgowym Porażeniem Dziecięcym

Metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej

Cele i założenia zastosowania AAC

Charakterystyka odbiorcy i nadawcy AAC

Środowisko rodzinne jako miejsce tworzenia oddziaływań z zakresu AAC

Diagnoza kompetencji językowych i komunikacyjnych

Strategie wprowadzania AAC

Metody AAC (PECS, Piktogramy, PCS, Makaton, System symboli jednoznacznych, Wysoka technologia, Mówik, System Bliss)

Projektowanie działań wprowadzających AAC u dziecka z zaburzeniami mowy i komunikacji, tworzenie pomocy

Nazwa zajęć: **Statystyka badań pedagogicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienić podstawowe informacje na temat pomiaru i przetwarzania wyników badań pedagogicznych
2. objaśnić podstawowe pojęcia statystyczne i rozróżnić metody pomiaru w poznanych skalach pomiarowych, mających zastosowanie w naukach pedagogicznych
3. określić i charakteryzować właściwości skal pomiarowych i stosowanych tam metod pomiaru
4. stworzyć odpowiednią interpretację wyników pod względem ilościowym i jakościowym
5. zrozumieć istotę stosowania różnych metod pomiaru w naukach pedagogicznych
6. dokonać analizy współzależności zjawisk w różnych skalach pomiarowych oraz zinterpretować otrzymane wyniki
7. przeprowadzić parametryczne testy istotności wraz z prawidłową interpretacją otrzymanych wniosków
8. dokonać prawidłowej analizy ankiet w oparciu o poprawnie zbudowane tabele krzyżowe i przeprowadzone testy niezależności

w zakresie umiejętności:

1. realizować rozmaite operacje statystyczne na różnych zbiorach liczbowych
2. stworzyć odpowiednią interpretację wyników pod względem ilościowym i jakościowym
3. zrozumieć istotę stosowania różnych metod pomiaru w naukach pedagogicznych
4. przeprowadzać rozmaite testy i odpowiednio interpretować wnioski z otrzymanych wyników
5. analizować ankiety wraz z właściwą interpretacją wyników

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w zespole
2. potrafi rozwiązywać złożone problemy

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia statystyczne, metody pomiaru, skale pomiarowe - nominalna, porządkowa, interwałowa, ilorazowa. Rodzaje pomiaru i przetwarzania wyników badań

Znamienne właściwości skal pomiarowych i ich specyficzne metody pomiaru i obliczeń danych.

Opisowa analiza danych - miary położenia, rozproszenia i asymetrii

Analiza współzależności danych ilościowych

Analiza danych ilościowych - wnioskowanie statystyczne, parametryczne testy istotności. Weryfikacja hipotez, badanie istotności różnic, interpretacja wyników.

Analiza danych jakościowych - testy nieparametryczne. Analiza ankiet, tabele krzyżowe, testy niezależności.

Rozwiązywanie zadań i ich interpretacja na podstawie badań własnych i źródeł literatury.

Nazwa zajęć: **Anatomia i fizjologia układu nerwowego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna budowę i fizjologię układu nerwowego
2. Wie jak funkcjonuje mózg i potrafi dokonać charakterystyki różnych procesów, w tym procesu myślenia i zapamiętywania
3. Zna i rozumie mechanizmy leżące u podstaw chorób układu nerwowego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu anatomii i fizjologii układu nerwowego człowieka i precyzyjnie wypowiadać się na tematy dotyczące problematyki neurobiologicznej
2. Potrafi objaśnić rolę układu nerwowego w funkcjonowaniu organizmu ludzkiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozpoznaje problemy i rozumie neurobiologiczne mechanizmy procesów uczenia się i możliwości kompensacyjnych tkwiących w układzie nerwowym człowieka na różnych etapach rozwoju i w różnych stanach fizycznych w kontekście działalności edukacyjnej, opiekuńczej i wychowawczej

Treści programowe dla zajęć:

Podział układu nerwowego ze względu na budowę i funkcję
Budowa i funkcje komórki nerwowej; pobudliwość i pobudzenie, działanie synapsy
Rdzeń kręgowy jako narząd przewodzenia – budowa, funkcje, znaczenie
Reakcja organizmu na bodźce. Odruchy warunkowe i bezwarunkowe
Budowa i funkcja mózgu
Środowisko wewnętrzne organizmu i jego kontrola – układ autonomiczny
Mózg – umysł, świadomość i zachowanie – biologiczne podstawy emocji
Kontrolująca, regulująca i stymulująca rola układu nerwowego w procesie ontogenezy człowieka
Znaczenie, podział i budowa narządów zmysłów
Pamięć i percepcja. Biologiczne podstawy uczenia się
Wybrane choroby układu nerwowego

Nazwa zajęć: **Warsztat pracy indywidualnej z dziećmi i młodzieżą z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna teorie rozwoju psychospołecznego dzieci i młodzieży i potrafi scharakteryzować poszczególne etapy rozwoju
2. potrafi przedstawić przyczyny powstawania zaburzeń funkcjonowania psychospołecznego oraz potrafi scharakteryzować podstawowe typy zaburzeń
3. zna podstawowe pojęcia związane z terapią zaburzeń funkcjonowania psychospołecznego oraz instytucje zapewniające wsparcie w tym zakresie
4. zna metody pracy indywidualnej z dziećmi i młodzieżą z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać problemy dotyczące funkcjonowania psychospołecznego
2. potrafi zastosować określone metody pracy z dziećmi i młodzieżą z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym oraz zastosować wybrane metody w pracy z wychowankiem
3. potrafi projektować oddziaływania o charakterze indywidualnym w kontekście trudności w funkcjonowaniu psychospołecznym
4. współpracować z kolegami z grupy w celu przygotowania wybranych zagadnień dotyczących pracy z dziećmi i młodzieżą

w zakresie kompetencji społecznych:

1. realizować oddziaływania i zadania z zakresu pracy indywidualnej z dziećmi i młodzieżą w sposób profesjonalny i zgodnie z zasadami etyki

Treści programowe dla zajęć:

Teoria rozwoju psychospołecznego dzieci i młodzieży. Omówienie poszczególnych etapów rozwoju. Przyczyny powstawania zaburzeń funkcjonowania psychospołecznego. Trudności w funkcjonowaniu psychospołecznym dzieci i młodzieży. Podstawowe pojęcia związane z terapią zaburzeń funkcjonowania psychospołecznego. Instytucje zapewniające wsparcie
Metody pracy z dziećmi i młodzieżą z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym
Projektowanie oddziaływań indywidualnych w sytuacji występowania trudności w funkcjonowaniu psychospołecznym

Nazwa zajęć: **Diagnoza i terapia neurogennych zaburzeń mowy u dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię i klasyfikację neurogennych zaburzeń mowy
2. Opisuje przyczyny neurogennych zaburzeń mowy
3. Charakteryzuje objawy neurogennych zaburzeń mowy u dzieci (w przypadku padaczek dziecięcych, zespołów genetycznych, zaburzeń rozwojowych ośrodkowego układu nerwowego), projektuje terapię logopedyczną w tym zakresie

w zakresie umiejętności:

1. Charakteryzuje objawy neurogennych zaburzeń mowy u dzieci (w przypadku padaczek dziecięcych, zespołów genetycznych, zaburzeń rozwojowych ośrodkowego układu nerwowego), projektuje terapię logopedyczną w tym zakresie
2. Opisuje przyczyny neurogennych zaburzeń mowy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Korzysta ze źródeł literaturowych
2. współpracuje z innymi specjalistami
3. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne

Treści programowe dla zajęć:

Terminologia i klasyfikacja neurogennych zaburzeń mowy

Etiologia neurogennych zaburzeń mowy

Zaburzenia mowy u dzieci z zespołami padaczkowymi

Zaburzenia mowy u dzieci z wybranymi zespołami genetycznymi (zespół Angelmana, Cri du chat, Williamsa, di Goerga)

Zaburzenia mowy u dzieci z zaburzeniami rozwojowymi ośrodkowego układu nerwowego

Zaburzenia mowy u dzieci z chorobą nowotworową układu nerwowego

Nazwa zajęć: Historia wychowania i pedagogiki specjalnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna fakty z zakresu rozwoju opieki nad osobami z niepełnosprawnością i kształcenia specjalnego w Polsce i na świecie od okresu starożytnego do współczesności
2. potrafi korzystać ze źródeł historycznych i je interpretować

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować kontekst społeczny, polityczny i ekonomiczny w odniesieniu do zjawisk historycznych
2. Pisze prace w oparciu o źródła historyczne, prawidłowo robi przypisy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Pracuje w grupie, przedstawiając swoje zdanie, przytacza argumenty w sposób zrozumiały

Treści programowe dla zajęć:

Początki wychowania i jego rozwój w starożytnych polis greckich (Ateny i Sparta), okresie hellenistycznym i starożytnym Rzymie: wpływy greckie oraz wczesnochrześcijańskie; ówczesna organizacja szkolnictwa i myśl pedagogiczna; sytuacja osób chorych i niepełnosprawnych w tej epoce

Wychowanie i szkolnictwo w średniowieczu: renesans karoliński; organizacja szkół, program i metody; powstanie uniwersytetów; nauki Ojców Kościoła, oświata w Polsce średniowiecznej, niepełnosprawność w teologii średniowiecznej

Wychowanie w okresie renesansu, reformacji i kontrreformacji. Myśl pedagogiczna w czasach nowożytnych: Erazm z Rotterdamu, M. Montaigne, F. Bacon, Kartezjusz - cel nauki, metoda i treści nauczania; J.A. Komeński - dydaktyka i system szkolny; J. Locke; idee pedagogiczne oświecenia (Diderot, Rousseau). Myśl renesansowa w Polsce (A. F. Modrzewski, Szymon Marcyjusz, Sebastian Petrycy z Pilzna, Erazm Gliczner Skrzetuski); choroba i kalectwo w okresie renesansu

Sytuacja szkolnictwa polskiego w okresie oświecenia; Komisja Edukacji Narodowej; Edouard Seguin i jego innowacyjne metody pracy z chorymi
Modernizacja w XIX w.: J.H. Pestalozzi; A. Diesterweg i F. Froebel; nowe typy szkół; pedagogika J.F. Herbarta i H. Spencera; początki szkół dla niepełnosprawnych w Europie i na ziemiach polskich

Oświata i szkolnictwo na ziemiach polskich w XIX w. pod zaborami. Oświata i

szkolnictwo w Polsce w latach 1918-1939; działalność Marii Grzegorzewskiej i Józefy Joteyko, powstanie PIPS i „Szkoły Specjalnej”; działalność harcerska względem chorych dzieci
Główne kierunki pedagogiczne przełomu XIX i XX w. (nurt „nowego wychowania”), otwarcie się na niepełnosprawność
Interpretacja tekstów źródłowych i literatury przedmiotu, metody pisania krótkich doniesień naukowych, konstruowania bibliografii i przypisów oraz prezentacji

Nazwa zajęć: **Praktyka logopedyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Komentuje przepisy prawa dotyczące funkcjonowania danej placówki.
2. Włącza się aktywnie w organizacje podstawowych form oddziaływań opiekuńczych, wychowawczych, edukacyjnych, kulturalnych i pomocowych (pod kierunkiem opiekuna).
3. Wskazuje adekwatne do osoby i sytuacji strategie postępowania logopedycznego na podstawie dokonanych obserwacji oraz posiadanej wiedzy.

w zakresie umiejętności:

1. Projektuje oddziaływania logopedyczne wobec jednostki i grupy na podstawie diagnozy (pod kierunkiem opiekuna).
2. Włącza się w pracę zespołu specjalistów w instytucji oraz poza nią.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa zgodnie z zasadami etycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy prawne i organizacyjne działania instytucji

Zadania i formy działania pedagoga-logopedy w danej placówce. Etyka w pracy pedagoga-logopedy.

Metody oddziaływań edukacyjnych, logopedycznych, wychowawczych i opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych w danej instytucji.

Współpraca ze środowiskiem specjalistów w danej placówce i jej otoczeniu zewnętrznym.

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w danej instytucji.

Nazwa zajęć: **Praca logopedyczna z osobami z zaburzeniami genetycznymi**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna charakterystyczne cech zaburzeń, w tym zaburzeń mowy wybranych zespołach uwarunkowanych genetycznie

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dobrać metody pracy logopedycznej w zależności od zaburzeń wywołanych wybranym zespołem uwarunkowanym genetycznie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi przedstawić i uzasadnić dobór metod pracy w oparciu o teorię i literaturę

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka funkcjonowania i zaburzeń mowy osób z wybranymi zaburzeniami uwarunkowanymi genetycznie - zespół Williamsa, zespół Cri-du-Chat, zespół Gillesa de la Tourette'a, choroba Huntingtona, choroba Parkinsona,

Charakterystyka pomocy logopedycznej w przypadku pracy z osobą z zespołem Williamsa,

Charakterystyka pomocy logopedycznej w przypadku pracy z osobą z zespołem Cri-du-Chat,

Charakterystyka pomocy logopedycznej w przypadku pracy z osobą zespołem Gillesa de la Tourette'a,

Charakterystyka pomocy logopedycznej w przypadku pracy z osobą z chorobą Huntingtona,

Charakterystyka pomocy logopedycznej w przypadku pracy z osobą z chorobą Parkinsona,

Nazwa zajęć: **Przygotowanie do praktyki kierunkowej asystenckiej w oddziałach ogólnodostępnych i specjalnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna cele i założenia praktyki kierunkowej w szkole specjalnej dla uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi pisać arkusze obserwacji zajęć szkolnych na różnych etapach edukacyjnych
2. Potrafi sporządzić dokumentację z praktyki

3. Prawidłowo interpretuje informacje z dokumentacji dotyczącej dziecka i informacji od rodziców i specjalistów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Operuje elementarną wiedzą o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach systemu oświaty
2. Działa zgodnie z zasadami etycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Cele i założenia praktyki kierunkowej w szkole specjalnej dla uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną, zasady BHP

Program praktyki

Przygotowanie dokumentacji formalno-merytorycznej praktyki

Przygotowanie do obserwacji zajęć.

Nazwa zajęć: **Metody komunikacji alternatywnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie terminologię dotyczącą komunikacji i jej typów
2. potrafi określić poziom rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w odniesieniu do możliwości komunikacyjnych
3. potrafi definiować i wyjaśniać podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji, komunikacji alternatywnej, wspomagającej,

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wprowadzać i dostosowywać system komunikacji alternatywnej do poszczególnych osób z niepełnosprawnością intelektualną
2. potrafi określić poziom rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w odniesieniu do możliwości komunikacyjnych
3. potrafi samodzielnie konstruować pomoce służące komunikowaniu się,
4. potrafi diagnozować dziecko pod kątem zastosowania określonego typu komunikacji i planuje swoją pracę z uwzględnieniem możliwości dziecka
5. potrafi tworzyć zestawy pomocy wykorzystujących systemy alternatywne i służących dziecku do komunikowania się

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi tworzyć zestawy pomocy wykorzystujących systemy alternatywne i służących dziecku do komunikowania się
2. potrafi diagnozować dziecko pod kątem zastosowania określonego typu komunikacji i planuje swoją pracę z uwzględnieniem możliwości dziecka
3. stosuje zasady etyki w pracy z osobami z niepełnosprawnością i jego rodziną

Treści programowe dla zajęć:

Terminologia i pojęcia AAC

Cele i założenia zastosowania AAC

Charakterystyka odbiorcy i nadawcy AAC

Środowisko rodzinne jako miejsce tworzenia oddziaływań z zakresu AAC

Diagnoza kompetencji językowych i komunikacyjnych

Strategie wprowadzania AAC

Metody AAC (PECS, Piktogramy, PCS, Makaton, System symboli jednoznacznych, Wysoka technologia, Mówik, System Blissa)

Projektowanie działań wprowadzających AAC u dziecka z zaburzeniami mowy i komunikacji, tworzenie pomocy

Nazwa zajęć: **Teoretyczne podstawy wiedzy o języku**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pochodzenie języka, jego typologię. Zna podstawową terminologię z obszaru językoznawstwa i literaturoznawstwa.
2. Zna najnowsze teorie językoznawcze oraz jego twórców. Zna podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu literaturoznawstwa i językoznawstwa w obrębie nauk humanistycznych i o ich powiązaniu z innymi dziedzinami

w zakresie umiejętności:

1. Umie wskazać pochodzenie języka.
2. Rozumie czym jest język i jakie są jego funkcje. Ma wiedzę na temat roli języka jako narzędzia poznawania i interpretacji świata. Zna tendencje rozwoju współczesnej polszczyzny

3. Ma uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową obejmującą wybrane teorie i metodologie literaturoznawstwa i językoznawstwa,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi komunikować się ze społeczeństwem.

Treści programowe dla zajęć:

Czym jest język? Cechy istotne języka naturalnego.

Historia języka. Typologie języka.

Czym jest językoznawstwo/lingwistyka? Źródła współczesnych teorii językoznawczych.

Gramatyka jako kompletny opis języka.

Klasyfikacja stylów językowych.

Współczesne tendencje językowe (feminyzmy, wulgaryzmy etc.)

Nazwa zajęć: **Język niemiecki specjalistyczny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna specyfikę języka specjalistycznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w języku niemieckim używając słownictwa specjalistycznego

2. potrafi zrozumieć treści zawarte w materiałach video i audio

3. potrafi opisać specyfikę swojej specjalności

4. potrafi napisać tekst używając słownictwa specjalistycznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonać autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami

Treści programowe dla zajęć:

Fruehfoerderung

Hochbegabtenfoerderung

Musiktherapie

Bildung in Deutschland

Gebaerdensprache

Kinder mit Verhaltensauffälligkeit

Arbeit eines Logopaeden

Primarbereich in der Schule

Mobbing in der Schule

Kurt Hahn und seine Erlebnispädagogik

Koerpersprache

Grundbegriffe der Montessorie - Paedagogik

Trotzphase in der frühkindlichen Entwicklung

Phasen der sprachlichen Entwicklung eines Kindes

Mehrsprachigkeit

Probleme der Resozialisierung

Spektrum des Autismus

Bewerbung

Motivationsmethoden in der Schule

Namhafte Paedagogen aus dem deutschsprachigen Raum

Wichtigkeit des Spielens für die kindliche Entwicklung

Nazwa zajęć: **Filozofia w pracy pedagoga**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student uzyskuje podstawową wiedzę na temat: miejsca filozofii w obszarze nauk o wychowaniu; związków filozofii z innymi dziedzinami wiedzy – przede wszystkim pedagogiką, ale również psychologią czy kulturoznawstwem, poznaje podstawowe pojęcia związane z filozofią i zjawiska z nimi związane.

2. Student zna metody rozumienia cudzych myśli, toku i siły argumentacji, metody analizy problemów i tekstów naukowych

w zakresie umiejętności:

1. Student posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem prac naukowych z zakresu filozofii

2. Student posiada umiejętność dyskusowania na tematy związane z dyscyplinami filozoficznymi zaangażowanymi w budowanie współczesnej pedagogiki, prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu filozofii.

3. Student buduje dłuższe wypowiedzi ustne w dyskusji na poruszane tematy
4. Student gromadzi i wykorzystuje informacje naukowe; systematyzuje wiedzę oraz umiejętnie wyciąga wnioski
5. Student przyswaja sobie bądź udoskonala posiadane sprawności poznawcze i wolitywne, niezbędne lub przydatne do uprawiania pedagogiki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi współpracować w grupie
2. Student zapoznaje się z metodami zdobywania wiedzy, docierania do istoty analizowanych zagadnień, uświadamia sobie ukryte założenia

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie podstawowych pojęć filozoficznych, ukazanie linii rozwojowej nauk filozoficznych i rodzącego się związku z pedagogiką i innymi dyscyplinami

Przedstawienie działów filozofii (logika, teoria poznania, filozofia przyrody, filozofia człowieka, aksjologia, etyka, psychologia i socjologia).

Omówienie zagadnień dotyczących poznania ludzkiego (określenie rodzajów poznania; postacie świadomości; struktura aktu poznania; podział czynności poznawczych; rodzaje bezpośredniego poznania; typy rozumowań, uzasadnienie, stawianie pytań; potencjał poznawczy człowieka).

Omówienie roli znaków i języka (istota i rodzaje znaków; systemy znaków; język i jego rola w poznaniu).

Scharakteryzowanie natury poznania naukowego (poznanie naukowe a poznanie potoczne; określenie nauki; podział nauk; nauki dedukcyjne i nauki indukcyjne).

Omówienie przyczyn poszukiwań filozoficznych człowieka i wskazanie na teleologię, jako fundament pedagogiki

Scharakteryzowanie poznania filozoficznego oraz przedstawienie głównych koncepcji filozoficznych w ich historycznym rozwoju

Przedstawienie roli filozofii we współczesnych kierunkach pedagogiki

Nazwa zajęć: Rewalidacja dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje i wyjaśnia podstawowe przyczyny trudności w nauce szkolnej dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szczególności z lekką niepełnosprawnością intelektualną
2. rozumie i charakteryzuje podstawowe zasady i mechanizmy prowadzenia zajęć dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
3. charakteryzuje metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji i umiejętności szkolnych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szczególności z lekką niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji i umiejętności szkolnych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szczególności z lekką niepełnosprawnością intelektualną
2. analizuje przebieg zajęć rewalidacyjnych i na bieżąco dostosowuje je do potrzeb i możliwości dziecka
3. podczas pracy w grupie proponuje rozwiązania analizowanych problemów, przedstawia argumenty, uczestniczy w procesie osiągania wspólnych ustaleń

w zakresie kompetencji społecznych:

1. odpowiedzialnie i zgodnie z zasadami etycznymi projektuje zajęcia dla dzieci

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie trudności szkolnych, przyczyny trudności szkolnych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi a działania rewalidacyjne

Diagnoza funkcjonalna dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szczególności z lekką niepełnosprawnością intelektualną

Zasady planowania, prowadzenia i ewaluacji zajęć rewalidacyjnych dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szczególności z lekką niepełnosprawnością intelektualną

Metody wspierające rozwój poszczególnych funkcji rozwojowych na zajęciach rewalidacyjnych

Metody wspierające opanowanie technik szkolnych

Projektowanie zajęć dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Nazwa zajęć: Dysfagia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię: dysfagia, zaburzenia karmienia

2. Opisuje przyczyny dysfagii i zaburzeń karmienia
3. Charakteryzuje objawy dysfagii, projektuje terapię logopedyczną w tym zakresie

w zakresie umiejętności:

1. Charakteryzuje objawy zaburzeń karmienia, projektuje terapię logopedyczną w tym zakresie
2. Korzysta ze źródeł literaturowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne

Treści programowe dla zajęć:

Dysfagia z zaburzenia karmienia - klasyfikacja, terminologia

Etiologia zaburzeń karmienia, etiologia dysfagii

Diagnoza i terapia połykania

Diagnoza i terapia gryzienia i żucia

Metody oddziaływań logopedycznych w stosunku do osoby z zaburzeniami karmienia

Metody oddziaływań logopedycznych w stosunku do osoby z dysfagią

Nazwa zajęć: **Przygotowanie do praktyki w zakresie edukacji włączającej - placówki ogólnodostępne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz ich przemiany, a także zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych

2. Zna i rozumie cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej

Treści programowe dla zajęć:

Rola praktyki w zakresie edukacji włączającej w placówkach ogólnodostępnych

Warunki realizacji praktyk w zakresie edukacji włączającej w placówkach ogólnodostępnych

Zadania ogólne praktykanta

Rola pedagoga specjalnego w zakresie edukacji włączającej w placówkach ogólnodostępnych

Nazwa zajęć: **Diagnoza psychopedagogiczna w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie uwarunkowania i zasady organizacji procesu diagnostycznego w edukacji.

2. Zna i rozumie zadania diagnozy psychopedagogicznej ucznia z niepełnosprawnością intelektualną, metody i techniki diagnostyczne wykorzystywane w diagnostyce edukacyjnej

3. Zna i rozumie założenia podstawowych koncepcji oraz modele diagnozy psychopedagogicznej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonywać wyboru metod i technik, zaplanować i przeprowadzić badanie diagnostyczne wybranego obszaru rozwoju dziecka/ucznia rozpoczynającego naukę szkolną

2. Potrafi dostrzegać i analizować wskaźniki trudności i źródła problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością;

3. Potrafi sformułować wnioski diagnostyczne oraz przygotować w formie pisemnej diagnozę rozwoju dziecka. Potrafi opracować i formułować zalecenia dla edukacji i rehabilitacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować w zespole, sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki specjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów.

2. Jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, za osoby, dla których dobra stara się działać; podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad

3. Jest gotów doskonalić warsztat umiejętności diagnostycznych, ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, gotów do podejmowania wyzwań zawodowych, indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie diagnozowania psychopedagogicznego.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza jako proces i wynik procesu. Etapy i modele postępowania diagnostycznego. Teoretyczne zaplecze diagnozy statycznej i dynamicznej.

Metody diagnostyczne - rozmowa, obserwacja, metody kwestionariuszowe, metody projekcyjne. Narzędzia diagnostyki psychopedagogicznej w diagnozie gotowości szkolnej.

Przedmiot diagnozy. Diagnoza sytuacji szkolnej dziecka, środowiska rodzinnego, niepełnosprawności intelektualnej; gotowości szkolnej. Dobór i wykorzystanie narzędzie, tworzenie warsztatu diagnosty. Nauczycielski pomiar dydaktyczny.

Diagnoza poziomu rozwoju funkcji percepcyjno-motorycznych, funkcjonowania emocjonalnego i dojrzałości społecznej dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną. Konstrukcja i analiza elementów narzędzi diagnozowania

Analiza terminologii stosowanej w orzeczeniach psychologicznych, pedagogicznych. Formułowanie zaleceń i wskazań dla edukacji i rehabilitacji.

Dylematy etyczne, współpraca zespołu diagnostycznego, błędy w procesie diagnozowania

Nazwa zajęć: **Przygotowanie do praktyki specjalnościowej 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Wymienia instytucje, które działają na rzecz dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.
2. Przedstawia podstawowe zadania, normy i procedury stosowane w działalności opiekuńczej, wychowawczej, edukacyjnej, kulturalnej i pomocowej wybranych instytucji, odnosząc je do dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.
3. Charakteryzuje głównych uczestników oddziaływań prowadzonych przez instytucje systemu oświaty oraz podstawowe środowiska wychowawcze, szczególną uwagę poświęcając z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

w zakresie umiejętności:

1. Prezentuje podstawowe umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej z klientami i pracownikami instytucji.
2. Operuje podstawową wiedzą o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach systemu oświaty.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa zgodnie z zasadami etycznymi.

Treści programowe dla zajęć:

System oświaty wobec dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Pedagog w relacji z dziećmi i młodzieżą z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym. Interdyscyplinarny i zespołowy wymiar pracy pedagoga. Etyka w pracy pedagoga.

Wprowadzenie do metodyki oddziaływań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, skierowanych do dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach systemu oświaty. Stres zawodowy i wypalenie zawodowe.

Nazwa zajęć: **Metody badań pedagogicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe strategie badawcze (ilościowe i jakościowe).
2. Rozumie różnice, mocne i słabe strony badań prowadzonych w ramach strategii jakościowych i ilościowych.
3. Rozumie etyczne uwarunkowania prowadzenia badań empirycznych z udziałem ludzi.
4. Zna metody, procedury i techniki stosowane w badaniach społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostosowywać instrumentarium badawcze do specyfiki problemów o charakterze poznawczym i praktycznym.
2. Potrafi planować i organizować badania empiryczne o celu poznawczym i praktycznym.
3. Potrafi dobrać trafne metody, procedury i techniki badawcze do własnego planu badawczego.
4. Potrafi konstruować adekwatne narzędzia badawcze.
5. Potrafi analizować wyniki badań.

6. Potrafi prezentować wyniki badań.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Podczas konstruowania koncepcji badawczej uwzględnia etyczne uwarunkowania prowadzenia badań empirycznych z udziałem ludzi.

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika jako nauka praktyczna i empiryczna.

Etyczne problemy prowadzenia badań empirycznych z udziałem ludzi.

Elementy postępowania empirycznego w badaniach pedagogicznych.

Pojęcie metody, procedury i techniki badawczej. Wybrane metody i techniki stosowane w badaniach pedagogicznych.

Specyfika pomiaru w badaniach społecznych. Wartość, kultura, a obiektywność poznania i etyka badań

Problemy badawcze i hipotezy w badaniach pedagogicznych. Definicje pojęć, terminy teoretyczne oraz definicje operacyjne.

Pojęcie narzędzia: konstrukcja listy poszukiwanych informacji, kwestionariusza, listy dyspozycji.

Sytuacja empirycznego badania jako sytuacja społeczna: możliwości oraz bariery.

Grupowanie materiału surowego, podstawowe techniki analizy danych empirycznych.

Techniki prezentacji danych.

Nazwa zajęć: **Podstawy projektowania uniwersalnego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym

2. Zna i rozumie biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy kształcenia i wychowania; istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

2. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiki specjalnej, rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych

2. Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki specjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych

3. Potrafi projektować i realizować edukacyjne komunikaty oraz stosować media i technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) w edukacji

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie uniwersalne jako model edukacji rozwijający elastyczne środowisko uczenia się, odpowiadający specjalnym potrzebom edukacyjnym uczniów

Zasady uniwersalnego projektowania: równość w dostępie, elastyczność użycia, intuicyjność używania, dostępność percepcyjna, tolerancja na błędy, mały wysiłek fizyczny, odpowiednia przestrzeń wymagana do obsługi

Przykłady projektowania uniwersalnego dla osób z dysfunkcjami wzrokowymi, słuchowymi, ruchowymi, w spektrum autyzmu, ADHD, niepełnosprawnością intelektualną

Zasady projektowania uniwersalnego w edukacji uczniów: dostępność w atrakcyjnej formie, elastyczność, intuicyjność, dostępność percepcyjna, łatwość użycia materiałów, brak nadmiernego wysiłku fizycznego, dostępność architektoniczna szkół

Zasady projektowania uniwersalnego w nauczaniu: zróżnicowanie środków prezentacji wiedzy, ekspresji ucznia i sposobów zaangażowania ucznia i nauczyciela

Zalety projektowania uniwersalnego w edukacji inkluzywnej

Nowe kanały i techniki komunikacyjne z zakresu projektowania uniwersalnego

Nazwa zajęć: praktyka w zespołach rewalidacyjno-wychowawczych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna akty prawne regulujące organizację zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dla osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną
2. zna zasady organizacji zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dla osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną
3. zna obowiązki i zadania nauczyciela pracującego z osobami z głęboką niepełnosprawnością intelektualną
4. zna trudności pojawiające się w pracy edukacyjno-terapeutycznej z osobami z głęboką niepełnosprawnością intelektualną związane z ich zachowaniem sygnałowym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzić indywidualne i grupowe zajęcia dla osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną na podstawie przygotowanego przez siebie konspektu
2. potrafi dostrzec problemy etyczne pojawiające się w pracy edukacyjno-terapeutycznej z osobą z głęboką niepełnosprawnością intelektualną i je rozwiązywać
3. potrafi samodzielnie przygotować: program edukacyjno-terapeutyczny, opinię dotyczącą funkcjonowania uczestnika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; dokumentację zajęć rewalidacyjno-wychowawczych;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować w zespole specjalistów podczas projektowania i realizowania indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego
2. potrafi rozwiązać problemy pojawiające się w relacjach pomiędzy specjalistami pracującymi z osobami z głęboką niepełnosprawnością intelektualną
3. potrafi współpracować z opiekunem praktyki

Treści programowe dla zajęć:

Zadania związane z przebiegiem procesu dydaktycznego: analiza dokumentacji uczniów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, analiza dokumentacji związanej z zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi, przeprowadzenie zajęć w oddziałach rewalidacyjno-wychowawczych, przeprowadzenie imprezy dla uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych

Specyfika organizacji zajęć rewalidacyjno-wychowawczych na terenie szkoły lub innej placówki oświatowej

Uczniowie zespołów rewalidacyjno-wychowawczych: stan zdrowia, zachowania sygnałowe, metody pracy, losy absolwentów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych

Nauczyciele pracujący w zespołach rewalidacyjno-wychowawczych: kwalifikacje, zadania i obowiązki, rodzaje wsparcia na terenie szkoły lub innej placówki oświatowej, trudności i sukcesy w pracy, deontologia pedagoga specjalnego

Osoby pomagające w zespołach rewalidacyjno-wychowawczych: kwalifikacje, zadania i obowiązki, rodzaje wsparcia na terenie szkoły lub innej placówki oświatowej, trudności i sukcesy w pracy

Nazwa zajęć: Zagadnienia prawne w pedagogice specjalnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie znaczenie regulacji prawa dla kształtowania stosunków społecznych oraz systemu ochrony, wsparcia, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób z niepełnosprawnościami (intelektualnymi, fizycznymi).
2. zna znaczenie i potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia i instytucja prawa, ze szczególnym uwzględnieniem dziedzin prawa istotnych dla ochrony i wspierania w wykonywaniu ról społecznych osób z niepełnosprawnością oraz wsparcia ich rodzin i opiekunów.
3. Rozpoznaje i definiuje występujące w pracy pedagoga specjalnego problemy z zakresu prawa ze szczególnym uwzględnieniem problematyki dotyczącej działań pomocowych, wspierających, aktywizujących oraz edukacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność: systematyzowania wiedzy szczegółowej; porównywania różnych instytucji prawa, artykułowania ich cech szczególnych oraz wskazywania ich znaczenia dla podejmowanych działań w zakresie wsparcia, aktywizacji i edukacji osób z niepełnosprawnością i ich rodzin.
2. Posiada umiejętność: wyinterpretowania z przepisu prawnego normy prawnej; prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu prawoznawstwa, oraz dziedzin prawa regulujących problematykę pomocy, wsparcia, aktywizacji, rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz edukacji osób z niepełnosprawnością i ich rodzin.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada wrażliwość na potrzeby i problemy drugiego człowieka - w szczególności wynikające z niepełnosprawności.
2. Posiada kompetencje w zakresie pracy w grupie nad rozwiązaniami zadanych problemów pewnych dotyczących osób z niepełnosprawnościami, a w działaniach kieruje się zasadami etyki.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe problemy z zakresu prawoznawstwa m.in. pojęcie źródeł prawa, hierarchia źródeł prawa, normy prawnej, i sankcji, zagadnienia zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych, formy czynności prawnych, pojęcie przedstawicielstwa, wady oświadczeń woli, pojęcia organów władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej.

Instytucja ubezwłasnowolnienia. Omówienie rodzajów ubezwłasnowolnienia, przesłanek, procedury oraz skutków prawnych podejmowanych działań, właściwość organów prowadzących postępowanie w sprawie. Tworzenie przykładowych wniosków o ubezwłasnowolnienie.

Problematyka opieki prawnej i kurateli . Podstawy prawne ustanowienia opiekuna prawnego i kuratora, prawa i obowiązki opiekuna i kuratora. Nadzór nad sprawowaniem opieki. Współpraca opiekuna i kuratora dla osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie oraz kuratora dla osoby niepełnosprawnej z podmiotami systemu wsparcia.

Podstawy prawne ochrony zdrowia psychicznego. Przesłanki podjęcia działań ochronnych, diagnostycznych i leczniczych. Pojęcie przymusu bezpośredniego i warunki jego zastosowania. Nadzór nad wykonywaniem działań leczniczych i diagnostycznych wobec osób z chorobami zaburzeniami psychicznymi. Nadzór nad wykonywaniem przez podmioty lecznicze działań. Tworzenie wniosków do sądu o diagnostykę i leczenie.

Problematyka rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianie osób z niepełnosprawnością. Orzekanie o niepełnosprawności oraz stopniach niepełnosprawności, specyfika procedury w tym zakresie. Warunki zatrudniania osób z orzeczeniem o niepełnosprawności. Formy rehabilitacji zawodowej i społecznej (warsztaty terapii zajęciowej , turnusy rehabilitacyjne, zajęcia klubowe)

Problematyka pomocy społecznej i jej rola we wsparciu osób z niepełnosprawnością i ich rodzin . Podstawy prawne podejmowanych działań. Formy świadczonej pomocy (pieniężna , niepieniężna). Współdziałanie podmiotów pomocy społecznej ze szkołą. Świadczenia rodzinne. Problematyka wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej. Zadania asystenta rodziny we wsparciu rodziny z problemem niepełnosprawności. Rozwiązywanie przypadków na podstawie obowiązujących regulacji prawa.

Nazwa zajęć: Przygotowanie do praktyki logopedycznej 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Opisuje podstawowe instytucje tworzące system oświaty, w których pracuje logopeda.
2. Przedstawia podstawowe zadania logopedy ukierunkowane na pracę z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi.

w zakresie umiejętności:

1. Charakteryzuje głównych uczestników oddziaływań prowadzonych przez instytucje systemu oświaty oraz podstawowe środowiska wychowawcze
2. Jest wdrożony do prowadzenia diagnozy i terapii osób z zaburzeniami w komunikacji językowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Prezentuje podstawowe umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej z klientami i pracownikami instytucji.
2. Operuje elementarną wiedzą o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach systemu oświaty. Działa zgodnie z zasadami etycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe instytucje tworzące system oświaty, w których pracuje logopeda.

Zadania logopedy ukierunkowane na pracę z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi.

Proces diagnozy i terapii osób z zaburzeniami w komunikacji językowej

Podstawowe umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej z klientami i pracownikami instytucji

Zasady etyki w pracy logopedy.

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w danej instytucji.

Nazwa zajęć: Podstawy prawa i organizacji oświaty

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozumie znaczenie regulacji prawa, ze szczególnym uwzględnieniem prawa oświatowego dla kształtowania stosunków społecznych, właściwego funkcjonowania instytucji o charakterze edukacyjnym, efektywnego przebiegu procesu nauczania na przewidzianych ustawowo poziomach edukacji oraz wspomagania przez szkołę wychowawczej roli rodziny.
2. Zna znaczenie i potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia i instytucje prawa, ze szczególnym uwzględnieniem prawa oświatowego - występujące w pracy pedagoga podejmującego działania w różnych obszarach zainteresowania nauk pedagogicznych.
3. Rozpoznaje i definiuje występujące w pracy pedagoga problemy z zakresu prawa związane z funkcjonowaniem placówek oświatowych, m.in. szkół, ośrodków wychowawczych, poradni psychologiczno-pedagogicznych.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność: systematyzowania wiedzy szczegółowej; porównywania różnych instytucji prawa oświatowego, artykułowania ich cech szczególnych oraz wskazywania ich znaczenia w procesie edukacyjnym i oddziaływaniach korekcyjno-wychowawczych, skierowanych na podmioty biorące udział w interakcjach budowanych w procesie nauczania.
2. Posiada umiejętność: wyinterpretowania z przepisu prawnego normy prawnej; prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu prawoznawstwa, oraz prawa oświatowego, wykorzystywanymi w przebiegu procesu edukacyjnego i oddziaływaniach wychowawczych prowadzonych przez szkoły i inne placówki oświatowe.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest kompetentny i w warunkach pracy zawodowej postępuje w sposób profesjonalny z zachowaniem zasad prawa i etyki zawodowej, przy szczególnym uwzględnieniu sytuacji dziecka (jego praw) i jego rodziców/opiekunów.

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu prawoznawstwa oraz prawa oświatowego. Wprowadzenie i omówienie wybranych zagadnień z dziedziny prawa konstytucyjnego (hierarchia aktów prawnych, zasady konstytucyjne, pojęcie źródeł prawa - ze szczególnym uwzględnieniem źródeł i pojęć właściwych dla prawa oświatowego, prawa i obowiązki obywateli). Zapoznanie studenta z problematyką dotyczącą podstaw prawnych funkcjonowania systemu oświaty w Polsce, w tym rodzajami szkół i placówek oświatowo-wychowawczych oraz kształcenia ustawicznego.

Zapoznanie studenta z regulacjami prawnymi dotyczącymi różnych instytucji edukacyjnych, cechami różnicującymi publiczne i niepubliczne przedszkola i szkoły, typami szkół, stopniami wykształcenia.

Wyposażenie studenta w wiedzę dotyczącą: prawnych podstaw wychowania przedszkolnego, wykonywania obowiązku szkolnego oraz obowiązku nauki, obowiązków rodziców i opiekunów prawnych dziecka podlegającego obowiązkowi szkolnemu.

Zapoznanie studentów z problematyką dotyczącą: zarządzania szkołami i placówkami publicznymi, zadań i kompetencji organów nadzoru pedagogicznego, zadań i kompetencji dyrektora, rady pedagogicznej, rady szkoły, rady rodziców oraz samorządu uczniowskiego.

Charakterystyka statusu prawnego rodziców i uczniów.

Zapoznanie studenta z podstawami prawnymi wykonywania zawodu nauczyciela, jego obowiązkami i kwalifikacjami, problematyką awansu zawodowego (stopniami awansu i warunkami jego uzyskania) i odpowiedzialnością prawną.

Nazwa zajęć: Gerontologopedia i onkologopedia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna cechy typowe dla kompetencji językowych i komunikacyjnych osób starzejących się fizjologicznie
2. Zna cechy typowe mowy osób z afazją po nowotworze mózgu, zaburzeniami głosu w chorobach nowotworowych krtani, dysfagią nowotworową
3. Zna złożone mechanizmy warunkujące procesy komunikowania się językowego osób w okresie starzenia.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić ocenę sprawności językowych osoby w wieku senioralnym i z zaburzeniami mowy po nowotworach
2. Potrafi zaplanować oddziaływania usprawniające komunikację językową dostosowane do indywidualnych potrzeb osoby w podeszłym wieku i po nowotworach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce logopedycznej, do rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań terapeutycznych osób w wieku senioralnym i z chorobami onkologicznymi

Treści programowe dla zajęć:

Mechanizmy warunkujące procesy komunikowania się osób w okresie starzenia
Mowa osób z afazją po nowotworze mózgu, zaburzenia głosu w chorobach nowotworowych
Dysfagia nowotworowa
Ocena sprawności językowych osoby w wieku senioralnym.
Ocena sprawności językowych osoby z zaburzeniami mowy po nowotworach
Oddziaływania usprawniające komunikację językową

Nazwa zajęć: **Mechanizmy i profilaktyka uzależnień**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna obszary naukowe związane z tematyką uzależnień
2. rozumie mechanizmy powstawania uzależnień i ich przebieg
3. posiada wiedzę na temat działań profilaktycznych z obszaru uzależnień

w zakresie umiejętności:

1. umie zastosować elementy Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach w pracy z osobami uzależnionymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje się postawą promującą zdrowy tryb życia w kontekście uzależnień
2. kieruje się zasadami etyki

Treści programowe dla zajęć:

Współczesne koncepcje uzależnień. Uzależnienie a używanie ryzykowne i szkodliwe. Kryteria uzależnień według DSM 5 i ICD 10/11.

Mechanizmy powstawania uzależnień (przyczyny, przebieg, skutki, profilaktyka). Funkcjonowanie emocjonalne i poznawcze osób nadużywających środków psychoaktywnych i ich rodzin.

Wybrane rodzaje uzależnień (alkohol, narkotyki)

Zaburzenia hiperseksualne.

Ujmowanie zjawiska uzależnień w Podejściu Skoncentrowanym na Rozwiązaniach.

Metody i techniki Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach w pracy z tak zwanymi osobami uzależnionymi

Profilaktyka uzależnień w oparciu o Podejście Skoncentrowane na Rozwiązaniach.

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do psychologii osobowości**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe teorie osobowości
2. zna podstawowe uwarunkowania rozwoju osobowości
3. Zna podstawowe wymiary osobowości

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać analizy wybranych przypadków przez pryzmat teorii osobowości
2. Potrafi wskazać czynniki wspierające oraz zaburzące rozwój osobowości w konkretnych przypadkach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dbą o ciągły rozwój osobisty

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe założenia dotyczące rozumienia kategorii osobowość w psychologii

Wybrane teorie osobowości: psychodynamiczne, humanistyczne, egzystencjalne, poznawcze

Podstawy rozwoju osobowości (motywy, źródła, stymulatory)

Wymiary osobowości: teoria cech, Wielka Piątka, Gigantyczna Trójka

Sposoby diagnozowania osobowości

Kierunki dążeń ludzkich- w poszukiwaniu sensu życia (nurt egzystencjalny V. Frankl) i osobowości autorskiej (K. Obuchowski)

Nazwa zajęć: **Podstawy poradnictwa społecznego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę na temat podstawowych obszarów działań poradniczych oraz głównych podmiotów działań pomocowych i poradniczych.
2. Zna wybrane instytucje wsparcia społecznego i poradnictwa na poziomie krajowym i lokalnym. Zna obszary ich funkcjonowania i wykonywanych zadań.
3. Zna tradycyjne i alternatywne formy poradnictwa (poradnictwo adopcyjne, biograficzne, edukacyjno-zawodowe, poradnictwo kariery, poradnictwo transnarodowe, poradnictwo dyrektywne, poradnictwo niedyrektywne, coaching, tutoring, poradnictwo on-line).
4. Zna uwarunkowania profesjonalnych i nieprofesjonalnych działań pomocowych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi adekwatnie zastosować podstawowe metody, techniki, formy pracy z osobami znajdującymi się w sytuacji wymagającej poradnictwa i wsparcia.
2. Potrafi adekwatnie zastosować metodykę tradycyjnych i alternatywnych form poradnictwa (dyrektywne vs. niedyrektywne - doradztwo, coaching, mentoring i inne)
3. Potrafi dokonać analizy i oceny przydatności wybranego poradnika
4. Potrafi dokonać analizy wybranych przypadków – dotyczących sytuacji trudnych w biografii wskazujących na zapotrzebowanie na działania pomocowe

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi dokonać ewaluacji skuteczności własnych działań poradniczych w kontekście zasad etycznych, metodycznych, warsztatu pracy.

Treści programowe dla zajęć:

Poradnictwo społeczne - rozstrzygnięcia terminologiczne. Poradnictwo specjalistyczne (pomoc społeczna). Poradnictwo pedagogiczne (w szkolnej odsłonie). Poradnictwo a inne formy działań o pomocowych charakterze. Kryzys, trauma, sytuacja trudna- jako czynniki kreujące zakres tematyczny i temporalny poradniczych działań.

Poradnictwo biograficzne. Obszary działań poradniczych. Główne podmioty działań pomocowych i poradniczych: jednostki w biegu życia (dzieci, młodzież dorośli, seniorzy) oraz grupy społeczne w swojej dynamice rozwojowej (rodzina, grupa rówieśnicza, społeczność lokalna). Klasyfikacja trudności życiowych. Analiza wybranych przypadków – sytuacje trudne w biografii wskazujące na zapotrzebowanie na działania pomocowe.

Poradnictwo edukacyjno-zawodowe w kontekście aktualnej sytuacji na rynku pracy i scenariuszy przyszłości rynku pracy. Warsztat pracy szkolnego doradcy zawodowego- między oczekiwaniami a społeczną praktyką

Poradnictwo transnarodowe. Migracje zarobkowe, migracje uchodźcze. Szanse i zagrożenia. Warsztat pracy doradczej w dobie migracyjnych fenomenów.

Poradnictwo niedyrektywne vs poradnictwo dyrektywne na przykładzie coachingu, mentoringu i tutoringu. Poradnictwo on- line. Warsztat umiejętności i kompetencji poradniczych w niedyrektywnej odsłonie.

Nazwa zajęć: **Przygotowanie do praktyki w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę o zakresie działalności edukacyjnej, wychowawczej i terapeutycznej szkoły dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; zna zadania, normy i procedury stosowane w szkole specjalnej oraz dokumentację szkolną
2. posiada wiedzę o specyfice funkcjonowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym, a także zna podstawowe dokumenty ucznia
3. zna swoje zadania i wie co należy do jego / jej obowiązków podczas praktyki w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi planować zajęcia rewalidacyjno - wychowawcze w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. projektuje rozwiązania edukacyjne w odniesieniu do najnowszej wiedzy, ale przede wszystkim potrzeb i możliwości uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
3. opracowuje dokumentację niezbędną do przygotowania się do realizacji praktyki w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie kompetencji społecznych:

1. sprawnie komunikuje się z uczestnikami procesu kształcenia - uczniami z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, ich rodzicami (opiekunami), nauczycielami i innymi specjalistami

2. w etyczny sposób i odpowiedzialnie wykonuje podejmowane działania pedagogiczne oraz angażuje się we wspieranie podmiotowości uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w wymiarze indywidualnym i społecznym

Treści programowe dla zajęć:

Zadania i organizacja pracy w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
Specyfika funkcjonowania i charakterystyka uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
Dokumentacja szkolna i indywidualna uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w systemie edukacyjnym

Nazwa zajęć: **Reformy oświatowe a prawne unormowania ustroju szkolnego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Wprowadzenie i omówienie wybranych zagadnień z dziedziny ustroju państwa, ustroju administracyjnego oraz ustroju szkolnego. Zapoznanie studenta ze specyfiką działania władzy ustawodawczej oraz wykonawczej, ze szczególnym uwzględnieniem działań reformatorskich w obszarze systemu oświaty.
2. Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu prawa oświatowego. Zapoznanie studenta z problematyką dotyczącą podstaw prawnych funkcjonowania systemu oświaty w Polsce, w tym rodzajami szkół i placówek oświatowo-wychowawczych oraz kształcenia ustawicznego (regulacjami prawnymi dotyczącymi różnych instytucji edukacyjnych, cechami różnicującymi publiczne i niepubliczne przedszkola i szkoły, typami szkół, stopniami wykształcenia).
3. Zapoznanie studentów z problematyką dotyczącą: zarządzania szkołami i placówkami publicznymi, zadań i kompetencji organów nadzoru pedagogicznego, zadań i kompetencji dyrektora, rady pedagogicznej, rady szkoły, rady rodziców oraz samorządu uczniowskiego.
4. Wyposażenie studenta w wiedzę dotyczącą: prawnych podstaw wychowania przedszkolnego, wykonywania obowiązku szkolnego oraz obowiązku nauki, obowiązków rodziców i opiekunów prawnych dziecka podlegającego obowiązkowi szkolnemu, statusu prawnego nauczycieli. Zapoznanie studenta z podstawami prawnymi wykonywania zawodu nauczyciela, jego obowiązkami i kwalifikacjami, problematyką awansu zawodowego (stopniami awansu i warunkami jego uzyskania) i odpowiedzialnością prawną.
5. Charakterystyka statusu prawnego rodziców i uczniów w ujęciu ewolucyjnym.

w zakresie umiejętności:

1. Umiejętność pracy z tekstem prawnym, samodzielnego poszukiwania odpowiedzi na zagadnienia formalne związane z ustrojem szkolnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wzięcie odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki w ramach pracy pedagogicznej; przestrzeganie prawa i postępowanie w sposób profesjonalny.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie i omówienie wybranych zagadnień z dziedziny ustroju państwa, ustroju administracyjnego oraz ustroju szkolnego. Zapoznanie studenta ze specyfiką działania władzy ustawodawczej oraz wykonawczej, ze szczególnym uwzględnieniem działań reformatorskich w obszarze systemu oświaty.

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu prawa oświatowego. Zapoznanie studenta z problematyką dotyczącą podstaw prawnych funkcjonowania systemu oświaty w Polsce, w tym rodzajami szkół i placówek oświatowo-wychowawczych oraz kształcenia ustawicznego (regulacjami prawnymi dotyczącymi różnych instytucji edukacyjnych, cechami różnicującymi publiczne i niepubliczne przedszkola i szkoły, typami szkół, stopniami wykształcenia).

Zapoznanie studentów z problematyką dotyczącą: zarządzania szkołami i placówkami publicznymi, zadań i kompetencji organów nadzoru pedagogicznego, zadań i kompetencji dyrektora, rady pedagogicznej, rady szkoły, rady rodziców oraz samorządu uczniowskiego.

Wyposażenie studenta w wiedzę dotyczącą: prawnych podstaw wychowania przedszkolnego, wykonywania obowiązku szkolnego oraz obowiązku nauki, obowiązków rodziców i opiekunów prawnych dziecka podlegającego obowiązkowi szkolnemu, statusu prawnego nauczycieli. Zapoznanie studenta z podstawami prawnymi wykonywania zawodu nauczyciela, jego obowiązkami i kwalifikacjami, problematyką awansu zawodowego (stopniami awansu i warunkami jego uzyskania) i odpowiedzialnością prawną.

Charakterystyka statusu prawnego rodziców i uczniów w ujęciu ewolucyjnym.

Praca z tekstem prawnym w związku z koniecznością ustalenia zadanego zagadnienia prawnego; samodzielne poszukiwanie odpowiedzi na zagadnienia formalne związane z ustrojem szkolnym.

Nazwa zajęć: Rehabilitacja osób ze złożoną niepełnosprawnością

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię i klasyfikację złożonej niepełnosprawności
2. Zna etiologię sprzężonej niepełnosprawności u dzieci
3. Zna podstawy genetyki i uwarunkowania zaburzeń genetycznych u dzieci
4. Zna charakterystykę wybranych zespołów genetycznych i innych złożonych niepełnosprawności

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dobrać metodę oddziaływań terapeutycznych do niepełnosprawności dziecka, jego potrzeb i możliwości
2. Potrafi współpracować z innymi specjalistami
3. Korzysta ze źródeł literaturowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne
2. Potrafi współpracować z rodzicami i innymi specjalistami

Treści programowe dla zajęć:

Złożona niepełnosprawność- pojęcie, definicje, klasyfikacja

Etiologia złożonej niepełnosprawności

Genetyczne podstawy złożonej niepełnosprawności

Charakterystyka wybranych zespołów genetycznych, metody terapii

Głuchoniewidomi - charakterystyka, konsekwencje dla rozwoju, terapia

Padaczka jako zaburzenie współwystępujące z niepełnosprawnością intelektualną

Zespoły genetyczne jako niepełnosprawność sprzężona

Współpraca z rodziną dziecka ze złożoną niepełnosprawnością

Nazwa zajęć: Praca z rodziną dziecka z niepełnosprawnością

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wybrane teorie funkcjonowania rodziny
2. zna i rozumie obszary pomocy rodzinie dziecka z niepełnosprawnością
3. zna i rozumie specyfikę funkcjonowania poszczególnych członków rodziny (matka, ojciec, rodzeństwo)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przestrzegać zasad etycznych w pracy z rodziną dziecka z niepełnosprawnością
2. potrafi przeprowadzić rozmowę z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością oraz opracować program jej wspierania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować w zespole interdyscyplinarnym na rzecz rodziny dziecka z niepełnosprawnością

Treści programowe dla zajęć:

1. Teorie rodziny. Czynniki wpływające na kondycję współczesnej rodziny.

2. Jakość życia rodziny z dzieckiem z niepełnosprawnością

3. Funkcjonowanie członków systemu rodzinnego z dzieckiem z niepełnosprawnością (matki, ojcowie, rodzeństwo, dziadkowie).

4. Sytuacja społeczna i psychologiczna rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością. Diagnoza potrzeb systemu rodzinnego i kierunki pomocy.

5. Poglądy teoretyczne w terapii rodzin. Przegląd stanowisk (konstrukcjonizm społeczny, model narracyjny, model psychoedukacyjny)

6. Wspieranie systemu rodzinnego, wspieranie rodzeństwa. Mechanizmy zmiany, osiąganie zmiany przez wgląd i działanie.

7. Standardy etyczne w pracy z rodziną dziecka z niepełnosprawnością

Nazwa zajęć: Niedokształcenie mowy pochodzenia korowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna treść, zakres użycia terminów: alalia, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego, afazja
2. zna różne klasyfikacje mózgowych zaburzeń mowy
3. zna przyczyny oraz patomechanizmy powstawania mózgowych zaburzeń mowy i języka
4. zna językowe i pozajęzykowe objawy korowych zaburzeń mowy

5. zna różne metody diagnozowania i usprawniania rozwoju i kształtowania mowy i języka u dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie opisywać, analizować objawy językowe i pozajęzykowe u dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego
2. potrafi diagnozować dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego
3. potrafi przygotować plan terapii logopedycznej dla dziecka z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie sytuację pacjenta z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego a także jego rodziny
2. współpracuje z innymi specjalistami w celu tworzenia skutecznego procesu diagnozy i terapii dziecka z z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe terminy i jednostki zaburzeń mowy (alalia; afazja dziecięca, apraksja, dysfazja, opóźniony rozwój mowy; niedokształcenie mowy o typie afazji, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego). Klasyfikacje zaburzeń mowy.

Etiologia i patomechanizm. Warunki rozwoju mowy.

Typy niedokształcenia mowy o typie afazji i ich charakterystyczne, najczęściej występujące objawy.

Charakterystyka zaburzeń językowych i niejęzykowych występujących u dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego.

Diagnoza dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego, ocena funkcjonalna, przegląd dostępnych narzędzi.

Terapia logopedyczna dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego. Standardy, etapy postępowania, metody.

Nazwa zajęć: **Socjologia edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Odnosi się do najważniejszych zagadnień z socjologii kultury oraz wskazuje jej związki z kulturą europejską i światową. Korzysta z opracowań i danych z zakresu socjologii kultury. Korzysta z tekstów źródłowych z zakresu socjologii kultury.
2. Definiuje problemy socjologii kultury, a także określa miejsce jednostki w relacjach pomiędzy kulturą a społeczeństwem.

w zakresie umiejętności:

1. Odróżnia myślenie potoczne od socjologicznego z uwzględnieniem kategorii i pojęć z zakresu socjologii kultury.
2. Formułuje swoje stanowisko wobec głównych problemów socjologii kultury; wykazuje się umiejętnością myślenia w kategoriach socjologicznych; operuje językiem z użyciem pojęć socjologicznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Prowadzi dyskusję socjologiczną dotyczącą zagadnień z zakresu rozwoju kultury i cywilizacji.

Treści programowe dla zajęć:

Główne pojęcia socjologii kultury – przegląd sposobów definiowania kultury. Kultura i jej rozumienie (m.in. postęp refleksji nad kulturą, ujęcia kultury, kategorie i typy kultury; socjologiczne pojmowanie kultury). Elementy kultury, ich przemiany i znaczenie we współczesnym społeczeństwie.

Główny nurt i kierunki myślenia w socjologii kultury – charakterystyka ogólna.

Płaszczyzny zjawisk kulturowych

Pierwotne układy kultury, wskaźniki, uwarunkowania i typy uczestnictwa w kulturze.

Procesy nabywania kultury.

Relacje pomiędzy kulturą a naturą.

Relacje pomiędzy kulturą a cywilizacją.

Kultura jako komunikacja - komunikacja jako podstaw działań społecznych, znaczenie komunikacji w wielokulturowym społeczeństwie .

Kultura masowa; postęp i rozwój na przestrzeni lat. Definicja, przykłady, wartość i społeczne znaczenie.

Wybrane zjawiska o charakterze społeczno-kulturowym.

Nazwa zajęć: **Rehabilitacja społeczno-zawodowa osób z niepełnosprawnościami**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę na temat uwarunkowań i specyfiki rehabilitacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami
2. zna zadania i cele doradztwa zawodowego skierowanego do osób z niepełnosprawnościami
3. zna specyfikę procesu doradztwa zawodowego dla osób z niepełnosprawnościami
4. zna podstawowe narzędzia pracy doradcy zawodowego
5. zna uregulowania prawne dotyczące rehabilitacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami
6. zna możliwości zatrudniania osób z niepełnosprawnością na otwartym i chronionym rynku pracy
7. zna instytucje i organizacje zajmujące się rehabilitacją społeczno-zawodową osób z niepełnosprawnościami
8. zna potencjalne trudności, jakie mogą pojawić się w realizacji wybranych ról społecznych przez osoby z niepełnosprawnościami

w zakresie umiejętności:

1. potrafi określić i opisać trudności w funkcjonowaniu społeczno-zawodowym osób z poszczególnymi niepełnosprawnościami
2. potrafi zdiagnozować możliwości w zatrudnieniu osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności
3. potrafi wykorzystać podstawowe narzędzia pracy doradcy zawodowego
4. potrafi znaleźć informacje na temat projektów rehabilitacji społeczno-zawodowej oraz twórczo je analizować

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz rozumie potrzebę własnego rozwoju i doskonalenia zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Wyzwania w funkcjonowaniu społeczno-zawodowym osób z niepełnosprawnością

Cele rehabilitacji społeczno-zawodowej

Bariery rehabilitacji społecznej

Warunki zatrudniania i formy pracy osób z niepełnosprawnościami

Szanse i ograniczenia w zatrudnieniu osób z różnymi stopniami i rodzajami niepełnosprawności

Instytucje i organizacje wspierające rehabilitację społeczną i zawodową osób z niepełnosprawnościami

Przykłady dobrych praktyk w zakresie rehabilitacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami

Analiza poszczególnych działań i projektów rehabilitacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami

Zagraniczne modele rehabilitacji społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnościami

Nazwa zajęć: **Pedagogika porównawcza**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę o genezie badań porównawczych w edukacji, podstawowe pojęcia z tego zakresu i powiązania z innymi dyscyplinami i subdyscyplinami pedagogiki
2. posiada wiedzę o zależnościach między systemem edukacyjnym a otoczeniem społeczno-kulturowym, ekonomicznym a także zna rolę ideologii edukacyjnych i ich wpływ na politykę oświatową.
3. posiada wiedzę na temat głównych kierunków rozwoju edukacji na świecie oraz wybrane problemy z tego obszaru

w zakresie umiejętności:

1. posiada umiejętności wyszukiwania informacji dotyczących zjawisk globalnych występujących we współczesnych systemach edukacyjnych oraz potrafi dokonać ich analizy i interpretacji
2. potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu globalnych i międzynarodowych uwarunkowań edukacji do analizowania i interpretowania współczesnych zjawisk edukacyjnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie globalnych i międzynarodowych uwarunkowań edukacji, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju posiadanej wiedzy w kontekście własnej roli zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój badań komparatystycznych w obszarze edukacji - przedstawiciele i ich metody badawcze.

Teorie badań komparatystycznych

Międzynarodowe badania i standardy klasyfikacji edukacji

Polityka edukacyjna UE

Obraz edukacji na świecie na podstawie międzynarodowych badań porównawczych

Wskaźniki porównawcze wybranych systemów edukacyjnych na świecie

Nierówności edukacyjne na świecie w kontekście instytucjonalnych i społecznych barier edukacyjnych

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwoju człowieka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Definiuje i wyjaśnia podstawowe pojęcia z psychologii rozwoju człowieka.
2. Charakteryzuje zasady i prawidłowości rozwoju psychicznego człowieka w ciągu życia.
3. Analizuje uwarunkowania rozwoju w poszczególnych okresach życia człowieka.
4. Rozumie i charakteryzuje podstawowe koncepcje rozwoju, a szczególnie: J. Piageta, L.S. Wygotskiego, E. Eriksona, D. Levinsona, M. Tyszkowej.
5. Opisuje właściwości rozwoju psychicznego w różnych okresach życia człowieka.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zinterpretować okresy rozwoju człowieka z perspektywy społeczno-interakcyjnej teorii rozwoju.
2. Potrafi scharakteryzować mechanizmy rozwoju psychicznego w różnych okresach życia jednostki.
3. Przygotowuje praktyczne rozwiązania problemów z zakresu psychologii rozwoju człowieka.
4. Sporządza raport z wykonania projektu na temat „Analiza funkcjonowania osoby w wybranym okresie rozwoju.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Podczas pracy w grupie formułuje własne poglądy i współpracuje w celu osiągnięcia wspólnych ustaleń.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot i główne problemy współczesnej psychologii rozwoju człowieka

Pojęcie rozwoju i zmiany rozwojowej.

Zasady i prawidłowości rozwoju psychicznego.

Czynniki rozwoju psychicznego.

Ekologiczne uwarunkowania rozwoju psychicznego człowieka.

Nauczanie i wychowanie a rozwój psychiczny.

Strategie nauczania wspierające rozwój psychiczny dziecka.

Wybrane koncepcje i teorie rozwoju psychicznego człowieka.

Rodzina jako środowisko rozwoju psychicznego człowieka.

Rozwój fizyczny, poznawczy, emocjonalny i społeczny w poszczególnych okresach rozwoju.

Metody poznawania rozwoju psychicznego człowieka

Zastosowanie psychologii rozwoju człowieka dla rozwiązywania problemów edukacyjnych.

Nazwa zajęć: **Metody wychowania słuchowego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student posiada wiedzę na temat neurofizjologicznego podłoża procesu recepcji i percepcji słuchowej
2. Student posiada wiedzę na temat etiologii oraz rodzaju uszkodzeń słuchu i ich wpływu na funkcjonowanie osoby dotkniętej danym rodzajem uszkodzenia analizatora
3. Student posiada wiedzę na temat różnych rodzajów diagnozy uszkodzeń słuchu oraz wiedzę na temat protez, które w następstwie diagnozy mogą być wykorzystane w celu poprawy jakości słyszenia
4. Student rozumie czym jest wychowanie słuchowe i zna rolę terapii audytywno-werbalnej w tym procesie
5. Student rozumie podstawy psychologiczne i miejsce modelu interakcyjnego w wychowaniu słuchowym

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi przeanalizować neurofizjologiczne podłoże recepcji i percepcji słuchowej, w kontekście wędrowki dźwięku po poszczególnych częściach analizatora słuchowego
2. Student potrafi scharakteryzować etiologię oraz rodzaje uszkodzeń słuchu oraz ich wpływ na funkcjonowanie osoby z uszkodzonym słuchem w różnych sferach
3. Student potrafi scharakteryzować poszczególne rodzaje diagnozy uszkodzeń słuchu oraz rodzaje protez słuchowych i ich znaczenie w zakresie poprawy jakości słyszenia
4. Student potrafi uzasadnić znaczenie terapii audytywno-werbalnej w procesie wychowania słuchowego oraz scharakteryzować poszczególne kroki terapii
5. Student potrafi uzasadnić znaczenie modelu interakcyjnego w wychowaniu słuchowym oraz przedstawić źródła i konsekwencje tego modelu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi, pracując w grupie, dokonywać analizy procesu recepcji i percepcji słuchowej, dokonywać analizy wpływu poszczególnych uszkodzeń słuchu na funkcjonowanie osoby, dokonywać analizy znaczenia warunków protezowania słuchu dla poprawy jakości słyszenia, dokonywać analizy znaczenia terapii audytywno-werbalnej w procesie wychowania słuchowego, dokonywać analizy znaczenia podejścia interakcyjnego dla rozwoju osób z uszkodzonym słuchem

Treści programowe dla zajęć:

Budowa analizatora słuchowego w kontekście neurofizjologicznego podłoża recepcji oraz percepcji słuchowej

Przyczyny uszkodzeń słuchu typu odbiorczego i przewodzeniowego oraz wpływ uszkodzenia na rozwój i funkcjonowanie osoby nim dotkniętej

Charakterystyka metod obiektywnych oraz nieobiektywnych w diagnozie uszkodzeń słuchu. Charakterystyka protez słuchowych i ich rola z zakresie poprawy jakości słyszenia.

Poszczególne elementy terapii audytywno-werbalnej w procesie wychowania słuchowego. Rola słyszącego interlokutora w terapii audytywno-werbalnej. Terapia audytywno-werbalna a wychowanie przedszkolne małego dziecka z uszkodzonym słuchem.

Model interakcyjny w wychowaniu słuchowym. Znaczenie interakcji komunikacyjnych osób z uszkodzonym słuchem ze słyszącym i niesłyszającym partnerem dla ich rozwoju. Miejsce gestu w interakcyjnym modelu wspierania rozwoju osób z uszkodzonym słuchem

Nazwa zajęć: **Pierwsza pomoc przedmedyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę w zakresie rozpoznawania stanów zagrożenia życia i udzielania pomocy przed przybyciem zespołu ratowniczego

w zakresie umiejętności:

1. posiada podstawowe umiejętności udzielania pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia życia i urazów ciała

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi komunikować się z osobą poszkodowaną i zebrać od niej wywiad

2. potrafi współpracować w zespole podczas udzielania pierwszej pomocy

Treści programowe dla zajęć:

Postępowanie w zadławieniu, utracie przytomności, nagłym zatrzymaniu krążenia.

Postępowanie w wypadku samochodowym, w urazach, krwotokach, zatruciach, oparzeniach, udarze cieplnym, odmrożeniach, hipotermii, utonięciu, porażeniu prądem, w przypadku obecności ciała obcego w gałce ocznej.

Postępowanie w stanach zagrożenia życia związanych z układem krążenia, układem oddechowym, układem nerwowym i cukrzycą.

Ćwiczenia umiejętności praktycznych (pozoracje stanów nagłych).

Nazwa zajęć: **Psycholingwistyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcie psycholingwistyki, aktualnych teorii i badań sytuujących się w jej obszarze.

2. Zna i rozumie kontrowersje wokół różnych koncepcji przyswajania języka.

3. Zna procesy związane z przyswajaniem języka w ujęciu psycholingwistyki rozwojowej.

4. Zna i rozumie procesy przyswajania języka w perspektywie psycholingwistycznych badań porównawczych.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie psycholingwistyki i psycholingwistyki rozwojowej.

Aktualne teorie w obszarze psycholingwistyki i psycholingwistyki rozwojowej i wyniki najnowszych badań.

Wybrane koncepcje przyswajania języka i kontrowersje wokół nich.

Pojęcia i procesy związane z przyswajaniem języka

Badania porównawcze nad przyswajaniem języka ich wyniki, kontrowersje i zastosowanie wyników w praktyce edukacyjnej.

Nazwa zajęć: **Neurobiologiczne podstawy trudności w uczeniu się i funkcjonowaniu psychospołecznym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Umie wstępnie ocenić problemy poznawcze, emocjonalne i behawioralne u osób chorych i niepełnosprawnych intelektualnie
2. Umie scharakteryzować procesy zależnego od wieku i stanu chorobowego rozwoju morfologicznego i funkcjonalnego mózgu.
3. Zna metody wspierania : aktywności poznawczej mózgu, stabilizujące emocjonalnie i behawioralnie.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzec specyfikę zmian w sferze emocji i zachowań osób ze spektrum autyzmu , wpływających na sferę poznawczą

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować w grupie, wymieniając wiedzę i współpracując w poszukiwaniu rozwiązań zadanych problemów

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia neurofizjologii mózgu. Neuroplastyczność

Zjawiska neuropatologiczne w mózgu. Zespół psychoorganiczny.

Zaburzenia emocji i zachowań oraz zaburzenia poznawcze u osób ze spektrum autyzmu i niepełnosprawnością intelektualną.

Diagnostyka (proste narzędzia) w zaburzeniach poznawczych, emocjonalnych, behawioralnych (prognozy edukacyjne.

Metody wspierania procesów poznawczych mózgu (trening pamięci, mnemotechniki).
Edukacja ustawiczna. Partycypacja kulturalna a czas wolny.

Nazwa zajęć: Aspekty prawne postępowania profilaktyczno - pomocowego wobec ucznia z grupy ryzyka i jego rodziny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie znaczenie regulacji prawa (z dziedzin prawa: rodzinnego, opiekuńczego i dotyczącego rodziny, postępowania w sprawach nieletnich, socjalnego, administracyjnego, przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej) dla kształtowania stosunków społecznych i budowy systemu profilaktyczno-pomocowego zmierzającego do ochrony dziecka/ucznia z grupy ryzyka wymagającego szczególnej uwagi oraz wspierania go i jego rodziny.

2. Zna znaczenie i potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia i instytucja prawa, ze szczególnym uwzględnieniem dziedzin prawa istotnych dla budowy systemu profilaktyczno-pomocowego służącego wsparciu ucznia z grupy ryzyka i jego rodziny.

3. Rozpoznaje i definiuje występujące w pracy pedagoga problemy z zakresu prawa ze szczególnym uwzględnieniem problematyki dotyczącej działań profilaktyczno-pomocowego zmierzającego do wsparcia ucznia z grupy ryzyka i jego rodziny

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność: systematyzowania wiedzy szczegółowej; porównywania różnych instytucji prawa, artykułowania ich cech szczególnych oraz wskazywania ich znaczenia działań profilaktyczno pomocowych zmierzających do wsparcia ucznia z grupy ryzyka i jego rodziny.

2. Posiada umiejętność: wyinterpretowania z przepisu prawnego normy prawnej; prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu prawoznawstwa, oraz dziedzin prawa wykorzystywanych w prowadzeniu działań profilaktyczno-pomocowych wobec ucznia z grupy ryzyka i jego rodziny.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Obiektywnie ocenia wkład pracy własnej i innych w pracy zespołowej podczas zajęć oraz potrafi pracować w grupie przy projektowaniu rozwiązań zadanych problemów i kazuśów.

2. Posiada wrażliwość na potrzeby i problemy drugiego człowieka - w szczególności wynikające z niewłaściwego funkcjonowania rodziny i wychowującego się w niej dziecka/ucznia z grupy ryzyka

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe problemy z zakresu prawoznawstwa (m.in. pojęcie źródeł prawa, hierarchia źródeł prawa, normy prawnej, i sankcji, zagadnieniami zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych, formami czynności prawnych, pojęciem przedstawicielstwa, wadami oświadczeń woli, pojęciem organów władzy ustawodawczej, wykonawczej sędowniczej)

Elementy prawa rodzinnego i opiekuńczego – pojęcie i treść władzy rodzicielskiej, obowiązki prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci, podstawy ingerencji we władzę rodzicielską (ograniczenie, zawieszenie i pozbawienie władzy rodzicielskiej). Opieka prawna nad małoletnim, przesłanki jej ustanowienia , wykonywanie oraz kontrola sprawowania funkcji.

Problematyka wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej. Zadania asystenta rodziny. Formy pieczy zastępczej i ich charakterystyka. Podstawy umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej. Rozwiązywanie przypadków dotyczących omawianej problematyki.

Elementy wspierania i resocjalizacji nieletnich. Pojęcia: nieletniego, czynu karalnego, demoralizacji/niedostosowania. Środki wychowawcze, lecznicze i poprawczy oraz przesłanki ich orzekania wobec nieletniego. Rozwiązywanie przypadków

Postępowania podejmowane w sytuacji wystąpienia w rodzinie problemów: przemocy, uzależnienia, choroby oraz podstawy prawne podejmowania działań profilaktycznych i pomocowych w tym zakresie. Kompetencje podmiotów systemu oświaty (szkoła, przedszkole), pomocy społecznej, sądu, kurateli sądowej, policji, służby zdrowia. Praca w grupach nad rozwiązywaniem zadanych problemów.

Pomoc społeczna i jej rola we wsparciu rodziny i ucznia z grupy ryzyka. Podstawy prawne podejmowanych działań. Formy świadczonej pomocy (pieniężna, niepieniężna). Współdziałanie podmiotów pomocy społecznej ze szkołą i sądem rodzinnym i nieletnich. Świadczenia rodzinne.

Działania profilaktyczne, wspierające podejmowane przez szkołę wobec ucznia z grup. Podstawy prawne działania pedagoga szkolnego, współpracy szkoły z rodzicami, ucznia z grupy ryzyka, współpraca szkoły z sądem rodzinnym i nieletnich, kuratorem oraz podmiotami systemu pomocy społecznej. Podstawy prawne prowadzenia terapii pedagogicznej. Kwalifikacje prowadzących oddziaływanie w zakresie terapii, wychowania.

Nazwa zajęć: Praktyka w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada pogłębioną wiedzę o zakresie działalności edukacyjnej, wychowawczej i terapeutycznej szkoły dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; zna zadania, normy i procedury stosowane w szkole specjalnej oraz dokumentację szkolną

2. posiada pogłębioną wiedzę o specyfice funkcjonowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym, a także zna podstawowe dokumenty ucznia i dokumentację szkolną

3. zna swoje zadania i wie co należy do jego / jej obowiązków etycznego i profesjonalnego postępowania podczas praktyki w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zaplanować zajęcia rewalidacyjno - wychowawcze w szkole dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w oparciu o przeprowadzoną analizę potrzeb i możliwości ucznia

2. projektuje indywidualne i zespołowe rozwiązania edukacyjne w odniesieniu do najnowszej wiedzy, ale przede wszystkim potrzeb i możliwości uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

3. przygotowuje środki dydaktyczne i dokumentację niezbędną do zaplanowania i zrealizowania zajęć edukacyjno - wychowawczych i terapeutycznych dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie kompetencji społecznych:

1. w etyczny sposób i odpowiedzialnie wykonuje podejmowane działania pedagogiczne oraz angażuje się we wspieranie podmiotowości uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w wymiarze indywidualnym i społecznym

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy prawne i organizacyjne działania szkoły dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną. Zadania i formy działania pedagoga specjalnego i innych specjalistów w placówce.

Diagnoza potrzeb i możliwości edukacyjnych uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym. Projektowanie i planowanie oddziaływań wychowawczo - rewalidacyjnych.

Przygotowanie dokumentacji indywidualnej ucznia z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, opracowanie środków i pomocy dydaktycznych.

Bezpieczeństwo i etyka w pracy pedagoga specjalnego.

Nazwa zajęć: Praktyka w zakresie edukacji włączającej - placówki integracyjne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice specjalnej oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym

2. Zna i rozumie cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

2. Potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne i rehabilitacyjne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej

Treści programowe dla zajęć:

Hospitacja zajęć

Prowadzenie dokumentacji

Opracowanie scenariusza zajęć rewalidacyjnych, dydaktyczno wychowawczych, opracowanie arkusza obserwacji dziecka/ucznia, opracowanie studium przypadku dziecka/ucznia

Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną placówki

Nazwa zajęć: **Psychologia edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Psychologia edukacji – zakres, uwarunkowania

2. Scharakteryzować koncepcje uczenia się (L. Wygotskiego, J. Brunera, R. Schaffera, D. Wooda, R. Feuersteina) oraz rozwoju poznawczego (Piaget)

3. Wykazać się rozbudowaną wiedzą na temat czynników warunkujących efektywność uczenia się

w zakresie umiejętności:

1. Wykazać się umiejętnością analizy czynników warunkujących efektywność uczenia się

2. Wykazać się rozbudowanymi umiejętnościami z zakresu diagnostyki i oceniania procesu uczenia się

3. Wykorzystywanie wiedzy teoretycznej z zakresu psychologii edukacji w celu tworzenia programów wspomagających proces uczenia się

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Pracować w zespole pełniąc różne role, ma rozbudowane umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych

Treści programowe dla zajęć:

Koncepcje uczenia się: J. Piageta, L. Wygotskiego, J. Brunera (i innych) oraz rozwoju kompetencji społecznych wspierających proces uczenia się

Uczenie się jako aktywne przetwarzanie informacji

Czynniki warunkujące efektywne uczenie się

Zastosowanie psychologii edukacji dla rozwiązywania problemów praktycznych

Nazwa zajęć: **Budowanie właściwych relacji w grupie zróżnicowanej - tworzenie programów wychowawczych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcia związane z funkcjonowaniem dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w grupie zróżnicowanej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych związanych z budowaniem właściwych relacji w grupie zróżnicowanej. Potrafi prognozować przebieg ich rozwiązywania a także przewidywać ich skutki w szczególności w odniesieniu do dzieci z trudnościami w uczeniu się i zaburzeniami w zachowaniu

2. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz inkluzji dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie wychowawcze budowania programów wspierających pozytywne relacje w grupie zróżnicowanej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących zjawiska przemocy rówieśniczej

Treści programowe dla zajęć:

Ekologia zespołu klasowego w grupie zróżnicowanej. Specyfika mechanizmów włączania. Zastosowano przykład sytuacji dzieci-uchodźców wojennych z Ukrainy. Przykład ten jest wykorzystywany w przebiegu całego konwersatorium.

Mechanizmy psychologiczne związane z etiologią wykluczenia i przemocy rówieśniczej: stygmatyzacja, dysonans poznawczy, błędne koło. Dziecko ze specjalnymi potrzebami jako sprawca, ofiara i sprawco-ofiara. Specyfika funkcjonowania dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi z różnych podgrup. Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jako aktorzy przemocy rówieśniczej (ze szczególnym uwzględnieniem dzieci z trudnościami w uczeniu się i zaburzeniami w zachowaniu). Potrzeba specyficznych oddziaływań w kontekście włączania do grupy rówieśniczej

Problemy rówieśnicze dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w kontekście wykorzystania internetu (specyfika komunikacji online, cyberprzemoc)

Mechanizmy wiktyimizacyjne dotyczące dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ofiary prowokujące. Mechanizm błędnego koła.

Podstawy konstruowania programów wychowawczych dotyczących budowania właściwych relacji rówieśniczych w zróżnicowanej grupie rówieśniczej.

Działania intergacyjne podejmowane w tworzącym się zespole klasowym. Złota piątka metod w kontekście dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Praca z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jako ofiarą i sprawcą przemocy rówieśniczej.

Współpraca z rodzicami uczniów uczących się w klasie zróżnicowanej. Metodyka komunikacji.

Analiza najczęstszych błędów dotyczących budowania relacji w grupie zróżnicowanej.

Nazwa zajęć: **Podstawy kształcenia specjalnego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna ogólne cele wychowania i edukacji osób z zaburzeniami rozwoju
2. Posiada wiedzę o zasadach, metodach, formach kształcenia osób z niepełnosprawnością intelektualną.
3. Posiada wiedzę o zasadach, metodach, formach kształcenia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
4. Posiada wiedzę o zasadach, metodach, formach kształcenia osób z padaczką oraz innymi, wybranymi chorobami przewlekłymi.
5. Posiada wiedzę o zasadach, metodach, formach kształcenia osób z niepełnosprawnością ruchową.
6. Posiada wiedzę o zasadach, metodach, formach kształcenia osób z uszkodzeniem słuchu.
7. Posiada wiedzę o zasadach, metodach, formach kształcenia osób z uszkodzeniem wzroku.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować cele wychowania i edukacji osób z zaburzeniami rozwoju.
2. Potrafi scharakteryzować zasady, metody i formy kształcenia osób z niepełnosprawnością intelektualną, uzasadniając potrzebę ich stosowania.
3. Potrafi scharakteryzować zasady, metody i formy kształcenia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, uzasadniając potrzebę ich stosowania.
4. Potrafi scharakteryzować zasady, metody i formy kształcenia osób z padaczką oraz innymi wybranymi chorobami przewlekłymi, uzasadniając potrzebę ich stosowania.
5. Potrafi scharakteryzować zasady, metody i formy kształcenia osób z niepełnosprawnością ruchową, uzasadniając potrzebę ich stosowania.
6. Potrafi scharakteryzować zasady, metody i formy kształcenia osób z uszkodzeniem słuchu, uzasadniając potrzebę ich stosowania.
7. Potrafi scharakteryzować zasady, metody i formy kształcenia osób z uszkodzeniem wzroku, uzasadniając potrzebę ich stosowania.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi argumentować konieczność realizacji poszczególnych celów w procesie wychowania i edukacji osób z zaburzeniami rozwoju.
2. Potrafi uzasadnić przydatność poszczególnych zasad, metod i form w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną.
3. Potrafi uzasadnić przydatność poszczególnych zasad, metod i form w pracy z osobami z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
4. Potrafi uzasadnić przydatność poszczególnych zasad, metod i form w pracy z osobami z chorobami przewlekłymi.
5. Potrafi uzasadnić przydatność poszczególnych zasad, metod i form w pracy z osobami z niepełnosprawnością ruchową.
6. Potrafi uzasadnić przydatność poszczególnych zasad, metod i form w pracy z osobami z uszkodzeniem słuchu.

7. Potrafi uzasadniać przydatność poszczególnych zasad, metod i form w pracy z osobami z uszkodzeniem wzroku.

Treści programowe dla zajęć:

Cele wychowania rehabilitującego i edukacji osób z zaburzeniami rozwoju, z uwzględnieniem zaspokojenia kluczowych potrzeb psychospołecznych, takich jak samodzielność i autonomia, komunikatywność, umiejętność współdziałania, odporność emocjonalna.

Znaczenie poszczególnych zasad dydaktycznych w procesie kształcenia osób z niepełnosprawnością intelektualną. Metody i formy pracy z osobami z niepełnosprawności intelektualną w edukacji specjalnej i włączającej.

Znaczenie poszczególnych zasad dydaktycznych w procesie kształcenia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Metody i formy pracy z osobami z niepełnosprawności intelektualną w edukacji specjalnej, włączającej oraz nauczaniu indywidualnym i edukacji domowej.

Znaczenie poszczególnych zasad dydaktycznych w procesie kształcenia osób z chorobami przewlekłymi. Metody i formy pracy z osobami z niepełnosprawności intelektualną w edukacji specjalnej, włączającej oraz nauczaniu indywidualnym i edukacji domowej.

Znaczenie poszczególnych zasad dydaktycznych w procesie kształcenia osób z niepełnosprawnością ruchową. Metody i formy pracy z osobami z niepełnosprawności intelektualną w edukacji specjalnej, włączającej oraz nauczaniu indywidualnym i edukacji domowej.

Znaczenie poszczególnych zasad dydaktycznych w procesie kształcenia osób z uszkodzeniem słuchu. Metody i formy pracy z osobami z niepełnosprawności intelektualną w edukacji specjalnej, włączającej oraz nauczaniu indywidualnym i edukacji domowej.

Znaczenie poszczególnych zasad dydaktycznych w procesie kształcenia osób z uszkodzeniem wzroku. Metody i formy pracy z osobami z niepełnosprawności intelektualną w edukacji specjalnej, włączającej oraz nauczaniu indywidualnym i edukacji domowej.

Nazwa zajęć: **Metodyka interwencji kryzysowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Charakteryzuje wybrane teorie opisujące etiologię kryzysu. Opisuje konsekwencje kryzysu w wymiarze zdrowia psychicznego, fizycznego i społecznego.
2. Umie dokonać wyboru modelu interwencji w oparciu o posiadaną wiedzę teoretyczną i analizę sytuacji jednostki i rodziny, z którą podejmuje pracę.
3. Zna i stosuje metody, techniki i narzędzia diagnostyczne, a na ich podstawie formułuje zalecenia do prowadzenia interwencji.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaprojektować sposoby działania, wskazać instytucje zajmujące się interwencją kryzysową oraz podstawowe procedury stosowane w sytuacji wystąpienia kryzysu jednostki lub rodziny.
2. Potrafi rozwiązywać dylematy i problemy związane z interwencją kryzysową.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada kompetencje w zakresie działania zgodnego z zasadami etyki i prawa
2. Obiektywnie ocenia wkład pracy własnej i innych w pracy zespołowej podczas zajęć oraz potrafi pracować w grupie przy projektowaniu rozwiązań zadanych problemów i przypadków.
3. Posiada wrażliwość na potrzeby i problemy drugiego człowieka - w szczególności wynikające z zaistnienia sytuacji kryzysu

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie kryzysu, Teorie i konceptualizacje kryzysu. Konsekwencje kryzysu. Wieloaspektowość sytuacji kryzysu. Strategie, metody i techniki interwencji kryzysowej w sytuacji wystąpienia kryzysu różnej etiologii.

Diagnoza kryzysu i projektowanie oddziaływań z zakresu interwencji kryzysowej w sytuacji kryzysów o różnej etiologii. Style interwencji (dyrektywny, niedyrektywny, kooperacyjny) i pomocy poradniczej.

Pojęcie sieci wsparcia (pierwotnych i wtórnych). System wsparcia i pomocy instytucjonalnej w sytuacji kryzysu.

Interwencja kryzysowa w sytuacji przemocy (psychicznej, fizycznej, seksualnej). Pojęcie przemocy domowej, jej przyczyny i skutki. Metody pracy z ofiarą przemocy. Formy wsparcia instytucjonalnego i pozainstytucjonalnego.

Interwencja kryzysowa w sytuacji kryzysu spowodowanego rozpadem rodziny - rozwód, rozstanie partnerów związku nieformalnego, praca z rodzicami i ziwęciami w kryzysie rozstania.

Działania z zakresu interwencji kryzysowej w sytuacji straty - śmierci. Śmierć w skutek choroby, śmierć tragiczna, samobójstwo.

Interwencja kryzysowa w sytuacji popełnienia przestępstwa. Praca z ofiarą i jej rodziną oraz sprawcą. Metody i techniki pracy.

Interwencja kryzysowa w sytuacji uzależnienia członka rodziny. Pojęcie uzależnienia, rodzaje uzależnień, formy pomocy osobom uzależnionym i ich rodzinom.

Interwent kryzysowy - wiedza, kształcenie, kompetencje osobiste. Etyczna i prawna podstawa działania i odpowiedzialności interwenta kryzysowego.

Nazwa zajęć: Metody aktywizujące i motywowanie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię, teorię i metodykę pracy opartej na aktywności dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym
2. Zna specyfikę środowiska wychowawczego dzieci i młodzieży, rozpoznaje czynniki utrudniające gotowość do zmiany zachowań problemowych
3. Zna metody aktywizujące jednostkę i grupę.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi i na ich podstawie projektować oddziaływania aktywizujące i motywujące dzieci i młodzież
2. Potrafi generować oryginalne rozwiązania, przewidywać skutki planowanych działań, których celem jest aktywizowanie i motywowanie do zmiany zachowań problemowych
3. Potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do postępowania w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Program Dam radę –sposób na motywację
Efektywne i atrakcyjne metody pracy z dziećmi i młodzieżą
Wykorzystanie kart metaforycznych w pracy z grupą
Uczenie się poza salą
Trening uważności

Nazwa zajęć: Problemy współczesnej rodziny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Opisuje znaczenie rodziny w życiu człowieka i społeczeństwa
2. Omawia przemiany rodziny, wskazując pozytywne i negatywne konsekwencje tych procesów
3. Opisuje rodzinę w różnych kontekstach teoretycznych
4. Wskazuje i analizuje problemy współczesnej rodziny
5. Zna system pomocy rodzinie w wymiarze strukturalno-funkcjonalnym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować ścieżkę pomocy rodzinie w zależności od jej potrzeb i możliwości

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozwija wrażliwość i uważność

Treści programowe dla zajęć:

Rodzina i jej znaczenie w życiu człowieka i społeczeństwa. Rodzina jako środowisko wychowawcze
Rodzina w różnych perspektywach teoretycznych
Przemiany współczesnej rodziny i alternatywne formy życia rodzinnego
Problemy i zaburzenia życia rodzinnego (zaburzenia więzi i struktury, zjawisko parentyfikacji, niedostatki kompetencji wychowawczych, problemy uzależnień, choroby, migracje, itd.)
System pomocy rodzinie i wyzwania jego funkcjonowania. Standardy pracy z rodziną

Nazwa zajęć: Aspekty prawne w pedagogice specjalnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie znaczenie regulacji prawa dla kształtowania stosunków społecznych oraz systemu ochrony, wsparcia, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób z niepełnosprawnościami (intelektualnymi, fizycznymi).
2. Zna znaczenie i potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia i instytucja prawa, ze szczególnym uwzględnieniem dziedzin prawa istotnych dla ochrony i wspierania w wykonywaniu ról społecznych osób z niepełnosprawnością oraz wsparcia ich rodzin i opiekunów.

3. Rozpoznaje i definiuje występujące w pracy pedagoga specjalnego problemy z zakresu prawa ze szczególnym uwzględnieniem problematyki dotyczącej działań pomocowych, wspierających, aktywizujących oraz edukacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętność: systematyzowania wiedzy szczegółowej; porównywania różnych instytucji prawa, artykułowania ich cech szczególnych oraz wskazywania ich znaczenia dla podejmowanych działań w zakresie wsparcia, aktywizacji i edukacji osób z niepełnosprawnością i ich rodzin.

2. Posiada umiejętność: wyinterpretowania z przepisu prawnej normy; prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu prawoznawstwa, oraz dziedzin prawa regulujących problematykę pomocy, wsparcia, aktywizacji, rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz edukacji osób z niepełnosprawnością i ich rodzin.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada wrażliwość na potrzeby i problemy drugiego człowieka - w szczególności wynikające z niepełnosprawności.

2. Posiada kompetencje w zakresie pracy w grupie nad rozwiązaniami zadanych problemów pewnych dotyczących osób z niepełnosprawnościami, a w działaniach kieruje się zasadami etyki.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe problemy z zakresu prawoznawstwa m.in. pojęć i źródeł prawa, hierarchia źródeł prawa, normy prawnej, i sankcji, zagadnienia zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych, formy czynności prawnych, pojęcie przedstawicielstwa, wady oświadczeń woli, pojęcie organów władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej.

Instytucja ubezwłasnowolnienia. Omówienie rodzajów ubezwłasnowolnienia, przesłanek, procedury oraz skutków prawnych podejmowanych działań, właściwość organów prowadzących postępowanie w sprawie. Tworzenie przykładowych wniosków o ubezwłasnowolnienie.

Problematyka opieki prawnej i kurateli. Podstawy prawne ustanowienia opiekuna prawnego i kuratora, prawa i obowiązki opiekuna i kuratora. Nadzór nad sprawowaniem opieki. Współpraca opiekuna i kuratora dla osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie oraz kuratora dla osoby niepełnosprawnej z podmiotami systemu wsparcia.

Podstawy prawne ochrony zdrowia psychicznego. Przesłanki podjęcia działań ochronnych, diagnostycznych i leczniczych. Pojęcie przymusu bezpośredniego i warunki jego zastosowania. Nadzór nad wykonywaniem działań leczniczych i diagnostycznych wobec osób z chorobami zaburzeniami psychicznymi. Nadzór nad wykonywaniem przez podmioty lecznicze działań. Tworzenie wniosków do sądu o diagnostykę i leczenie.

Problematyka rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianie osób z niepełnosprawnością. Orzekanie o niepełnosprawności oraz stopniach niepełnosprawności, specyfika procedury w tym zakresie. Warunki zatrudniania osób z orzeczeniem o niepełnosprawności. Formy rehabilitacji zawodowej i społecznej (warsztaty terapii zajęciowej, turnusy rehabilitacyjne, zajęcia klubowe).

Problematyka pomocy społecznej i jej rola we wsparciu osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Podstawy prawne podejmowanych działań. Formy świadczonej pomocy (pieniężna, niepieniężna). Współdziałanie podmiotów pomocy społecznej ze szkołą, Świadczenia rodzinne. Problematyka wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej. Zadania asystenta rodziny we wsparciu rodziny z problemem niepełnosprawności. Rozwiązywanie przypadków na podstawie obowiązujących regulacji praw.

Problematyka dotycząca działań podejmowanych przez podmioty systemu oświaty w zakresie pomocy, wsparcia, aktywizacji i edukacji osób z niepełnosprawnościami – perspektywa formalna.

Nazwa zajęć: **Oligofazja**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna charakterystyczne zaburzenia mowy u dziecka z lekką, umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną,

2. Zna zaburzenia mowy u dzieci z wybranymi postaciami niepełnosprawności intelektualnej.

3. Umie dobrać metody pracy logopedycznej do potrzeb dziecka z konkretnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej.

4. Różnicuje oligofazję od alalii prolongaty

w zakresie umiejętności:

1. Różnicuje oligofazję od alalii prolongaty

2. Umie dobrać metody pracy logopedycznej do potrzeb dziecka z konkretnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej.

3. Potrafi omawiać zagadnienia w grupie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi omawiać zagadnienia w grupie
2. Potrafi przeprowadzić zajęcia logopedyczne z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i istota niepełnosprawności intelektualnej.

Teoretyczne i pragmatyczne podstawy rozwoju mowy dziecka w zależności od stopnia niepełnosprawności intelektualnej: lekkiej, umiarkowanej, znacznej i głębokiej; od niewielkiego stopnia zakłóceń językowo-słownych do całkowitego braku sygnałów językowych.

Wybrane postaci kliniczne niepełnosprawności intelektualnej - zaburzenia mowy.

Zaburzenia mowy charakterystyczne dla dzieci z lekkim, umiarkowanym, znacznym i głębokim stopniem niepełnosprawności.

Oligofazja a alalia prolongata.

Praca logopedyczna z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną - symulacja pracy z dzieckiem, pomoce, materiały, sposób prowadzenia zajęć.

Nazwa zajęć: Patologie społeczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Przedstawia i omawia: podstawowe pojęcia i teorie z zakresu patologii społecznych.
2. Identyfikuje mechanizmy powstawania i funkcjonowania różnych form patologii społecznych oraz ich konsekwencji dla życia społecznego.

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje genezę i specyfikę poszczególnych form patologii społecznych.
2. Weryfikuje dysproporcję pomiędzy reprezentacją poszczególnych zjawisk w przestrzeni społeczno-medialnej, a faktyczną skalą danego problemu
3. Posługuje się właściwą terminologią w opisie skutków danego zjawiska patologicznego nie używając terminów stygmatyzujących.
4. Korzysta z dostępnych źródeł literaturowych w celu pogłębienia wiedzy na temat zjawisk patologicznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada właściwą postawę wobec różnych przejawów patologii społecznych w oparciu o zasady etyki.
2. Dbą o obiektywną ocenę stopnia zagrożenia jednostki, rodziny, czy szerszej zbiorowości społecznej danym zjawiskiem patologicznym

Treści programowe dla zajęć:

Główne koncepcje i teorie patologii społecznych i zachowań dewiacyjnych. Przykłady definicji.

Mechanizmy powstania i funkcjonowania różnych form patologii społecznych oraz ich konsekwencje dla życia społecznego.

Geneza i specyfika poszczególnych form patologii społecznych. Omówienie wybranych patologii i rodzajów zagrożeń.

Reprezentacja poszczególnych zjawisk patologicznych w przestrzeni społeczno-medialnej, a rzeczywista skala problemu

Indywidualna postawa wobec różnych przejawów patologii społecznych, a ład społeczny.

Nazwa zajęć: Przygotowanie do praktyki logopedycznej 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych
2. zna i rozumie zasady i normy etyki zawodowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
2. potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz środowiska osób z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie możliwych miejsc odbywania praktyk oraz ilości godzin do przepracowania

Przedstawienie zadań, koniecznych do uzyskania oceny pozytywnej z praktyk, a także obowiązków studentów na terenie placówki

Nazwa zajęć: **Metodyka nauczania i wychowania uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawową i specjalistyczną terminologię używaną w pedagogice specjalnej, zwłaszcza w odniesieniu do metodyki pracy z uczniami z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym
2. posiada wiedzę o różnorodnych formach kształcenia i dostosowaniach edukacyjnych dla uczniów w starszym wieku szkolnym z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym
3. zna podstawowe dokumenty - rozporządzenia i programy edukacyjne przeznaczone dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym
4. posiada wiedzę o różnych metodach pracy z uczniami w starszym wieku szkolnym z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać diagnozy potrzeb edukacyjnych i oceny funkcjonowania ucznia w starszym wieku szkolnym z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. potrafi dobierać i stosować metody i środki wychowawczo - dydaktyczne oraz terapeutyczne adekwatne do możliwości i potrzeb uczniów w starszym wieku szkolnym z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym
3. posiada umiejętności metodyczne dotyczące planowania, przygotowania i prowadzenia zajęć edukacyjno - terapeutycznych zarówno indywidualnych jak i w zespole uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym
4. potrafi współpracować z rodzicami (opiekunami) uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym oraz innymi specjalistami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. refleksyjnie ocenia swoje umiejętności i wciąż je doskonali w zakresie pracy z uczniami w starszym wieku szkolnym z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. jest świadomy/a wagi i odpowiedzialności pracy pedagoga specjalnego
3. dąży do etycznego i profesjonalnego zachowania się w kontaktach z uczniami z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym, z ich rodzicami (opiekunami) oraz innymi specjalistami

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka rozwoju człowieka w okresie adolescencji. Neuropsychologiczne spojrzenie na rozwój dziecka z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych; krytyczna analiza rozporządzeń i wybranych programów kształcenia

Diagnoza potrzeb i możliwości edukacyjnych oraz funkcjonalna ocena rozwoju ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w starszym wieku szkolnym - metody i techniki diagnostyczne, wzory narzędzi

Planowanie i przygotowanie do pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w starszym wieku szkolnym - indywidualizacja pracy z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych

Programy nauki i metody pracy; przegląd metod terapeutycznych. Konstruowanie programów pracy dla ucznia / uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym

Wymiary współpracy z rodzicami (opiekunami) ucznia z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym oraz ze specjalistami - nawiązywanie kontaktu i profesjonalna relacja, postępowanie w sytuacjach trudnych, dokumentacja

Możliwości i metody nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w starszym wieku szkolnym wybranych technik szkolnych (pisanie, czytanie, liczenie)

Jak motywować ucznia z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w starszym wieku szkolnym do nauki. Metody pracy oparte o działania niedyrektywne i stosowaną analizę zachowania; postępowanie w sytuacjach kontekstowo nieprawidłowych

Nazwa zajęć: Metodologia nauk społecznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe modele uprawiania nauki
2. rozumie różnice między przyrodznawstwem a naukami społecznymi
3. rozumie specyfikę nauk o edukacji na tle innych nauk społecznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozróżniać paradygmaty rozwoju nauki
2. potrafi analizować koncepcje teoretyczne i wyodrębnić z nich twierdzenia oraz argumentację
3. potrafi formułować twierdzenia i je uzasadniać

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna i rozumie etyczne uwarunkowania prowadzenia badań społecznych

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie metodologii nauki (pojęcie nauki, ogólna metodologia nauki, metodologie szczegółowe, zasady podziałów)

Odrębność metodologii nauk społecznych (przedmiot i obiekt badań w naukach społecznych, kwestia zapóźnienia)

Paradygmaty ujmowania i uprawiania nauki (kumulatywizm, antykumulatywizm)

Pojęcie teorii (teoria a model, funkcje teorii w naukach społecznych, strukturalna koncepcja teorii, funkcjonalna koncepcja teorii)

Główne stanowiska i antynomie w ujmowaniu rzeczywistości (naturalizm - antynaturalizm, strukturalizm - amorfizm, indywidualizm - antyindywidualizm, historyzm - ahistoryzm, teleologizm - opcja bezkierunkowa)

Dedukcja a indukcja w naukach empirycznych (rodzaje indukcji: indukcja statystyczna, indukcja analityczna, dedukcja i dedukcjonizm)

Podziały wielkości w naukach społecznych (fakt - zjawisko - proces, związek a zależność, czynnik a wielkość)

Główne rodzaje naukowego rozumowania (dowodzenie, wyjaśnianie, sprawdzanie empiryczne, przewidywanie)

Uzasadnianie w nauce (pojęcie uzasadniania, rodzaje, kryteria podziałów)

Rozumowanie naukowe a potoczne (wnioskowanie ze wskaźników a interpretacja kulturowa, "obiegowa myśl naukowa")

Nazwa zajęć: Podstawy języka migowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych
2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębiając w wybranych zakresach

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki specjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych

2. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika komunikacji osób z wadami słuchu

Charakterystyka polskiego języka migowego (PJM) oraz systemu językowo-migowego (SJM) - podobieństwa i różnice

Znaki daktylograficzne

Znaki ideograficzne

Gramatyka wizualno - przestrzenna

Elementy niemanualne polskiego języka migowego

Nazwa zajęć: Diagnoza trudności w uczeniu się

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie teorie uczenia się czytania, pisania oraz nabywania umiejętności matematycznych, a także mechanizmy leżące u podstaw powstawania trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się
2. Zna prawne aspekty diagnozy trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się
3. Zna metody i narzędzia do diagnozowania trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się
4. Zna sposoby postępowania profilaktycznego zapobiegającego trudnościom w uczeniu się

Treści programowe dla zajęć:

Teorie uczenia się czytania, pisania oraz nabywania umiejętności matematycznych, a także mechanizmy leżące u podstaw powstawania trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się

Prawne aspekty diagnozy trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się

Metody i narzędzia do diagnozowania trudności w uczeniu się oraz specyficznych trudności w uczeniu się

Sposoby postępowania profilaktycznego zapobiegającego trudnościom w uczeniu się

Nazwa zajęć: Metodyka wychowania i nauczania dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna specyfikę cele i zadania szkolnictwa dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością w Polsce
2. zna założenia i treści wychowania, kształcenia dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną w wieku szkolnym
3. Zna charakterystykę rozwojową dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną i jej znaczenie dla przebiegu procesu uczenia się
4. Zna metody i formy pracy z dziećmi i młodzieżą z lekką niepełnosprawnością intelektualną wykorzystywane w szkole

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi pisać konspekt zajęć szkolnych na różnych etapach edukacyjnych
2. Dobiera metody pracy do indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną
3. Prawidłowo interpretuje informacje z dokumentacji dotyczącej dziecka i informacji od rodziców i specjalistów
4. potrafi pracować w zespole, proponuje rozwiązania analizowanych problemów, przedstawia argumenty, uczestniczy w procesie osiągnięcia wspólnych ustaleń

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z dziećmi w wieku szkolnym

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka rozwojowa ucznia z lekką niepełnosprawnością intelektualną i jej znaczenie dla procesu uczenia się

Trzy formy organizacji kształcenia ucznia z lekką niepełnosprawnością intelektualną – cele, zadania

Podstawowe założenia edukacji wczesnoszkolnej

Metody pracy z dzieckiem z lekką niepełnosprawnością intelektualną w wieku szkolnym

Metodyka nauczania dziecka z lekką niepełnosprawnością intelektualną w obszarze edukacji polonistycznej na I etapie edukacyjnym

Metodyka nauczania dziecka z lekką niepełnosprawnością intelektualną w obszarze edukacji społeczno-przyrodniczej na I etapie edukacyjnym

Metodyka nauczania dziecka z lekką niepełnosprawnością intelektualną w obszarze edukacji społeczno-przyrodniczej na I etapie edukacyjnym

Praca z uczniem z lekką niepełnosprawnością intelektualną na II i III etapie edukacyjnym

Metoda projektów, M. Montessori, dobrego startu w edukacji dzieci i młodzieży z lekką niepełnosprawnością intelektualną

Analiza konspektów zajęć szkolnych.

Przygotowanie symulacji zajęć dla uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną

Nazwa zajęć: Dziecko/uczeń z zaburzeniami zachowania i emocji w edukacji włączającej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje i wyjaśnia podstawowe pojęcia dotyczące zaburzeń zachowania i emocji: emocje, agresja szkolna, bullying, lęk, zaburzenia zachowania, socjoterapia,
2. Charakteryzuje grupy uczniów z zaburzeniami zachowania i emocji ich potrzeby i sposób uczenia się oraz problemy
3. Charakteryzuje metody i narzędzia do diagnozowania zaburzeń zachowania i emocji

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi pisać zgodnie z przesłankami metodycznymi programy edukacyjne i socjoterapeutyczne dla dzieci/ uczniów z zaburzeniami zachowania i emocji
2. Dobiera metody pracy do indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka z zaburzeniami zachowania i emocji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować w zespole, proponuje rozwiązania analizowanych problemów, przedstawia argumenty, uczestniczy w procesie osiągania wspólnych ustaleń
2. Stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z dziećmi z zaburzeniami zachowania i emocji

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy teoretyczne zaburzenia zachowania i emocji - mocne i słabe strony różnych ujęć.
Charakterystyka grup uczniów z zaburzeniami zachowania i emocji
Diagnoza ucznia z zaburzeniami zachowania i/lub emocji. Metody i narzędzia do diagnozowania
Edukacja dziecka z zaburzeniami zachowania i emocji w Polsce i w wybranych krajach
Zasady planowania, prowadzenia i ewaluacji oddziaływań w pracy z uczniami z zaburzeniami zachowania i emocji w edukacji włączającej.
Metody i techniki pracy z dzieckiem z zaburzeniami zachowania i emocji . Podstawowe założenia socjoterapii
Konstruowanie programu w oparciu o indywidualny przypadek (cel horyzontalny realizowany na każdym zajęciach).

Nazwa zajęć: **Język niemiecki A2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna słownictwo i reguły gramatyczne zakładane dla poziomu A2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi komunikować się w j. niemieckim na poziomie A2; uzyskuje i udziela informacji, podejmuje pracę w grupie
2. potrafi stosować podstawowe struktury gramatyczne
3. potrafi stosować proste formy pisemne
4. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty użytkowe i informacyjne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

Fremdsprachen effizient lernen
Nutzung der modernen Medien
Kulturelle Veranstaltungen
Bücher und Presse
Staat und Verwaltung
Im Hotel
Reisen und Verkehr
Wetter und Klima
Ausbildung und Beruf
Arbeiten im Ausland
Mobilität
Auf der Post
Zakres gramatyczny: Zeitformengebrauch - Präsens, Perfekt, Präteritum, Futur I, Rektion des Verbs, Steigerung des Adjektivs, Deklination des Personalpronomens

Nazwa zajęć: **Teorie procesów grupowych i pracy z grupą**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna teorie dotyczące procesów grupowych i grup społecznych.

2. Potrafi nazwać i scharakteryzować etapy rozwoju grupy w świetle wybranych teorii.
3. Zna metody pracy z grupą.

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje dynamikę procesu grupowego i wskazuje kierunki pracy z grupą na różnych etapach jej rozwoju
2. Sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi dotyczącymi procesów grupowych i grup społecznych.
3. Potrafi projektować, realizować i ewaluować praktyczne rozwiązania w pracy z grupą.

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane teorie dotyczące procesów grupowych i grup społecznych.

Proces grupowy. Fazy rozwoju grupy.

Grupa- przegląd definicji. Jak powstaje grupa? Cechy konstytutywne, czynniki warunkujące rozwój grupy, role grupowe.

Komunikacja w grupie: istota, schemat procesu porozumiewania się, komunikacja werbalna i niewerbalna, sposoby skutecznej komunikacji.

Metody pracy z grupą : teoretyczne założenia, praktyczne rozwiązania, krytyczna analiza.

Kompetencje prowadzącego grupę.

Etyczne aspekty pracy w grupie

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do edukacji inkluzyjnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie współczesne kierunki rozwoju pedagogiki specjalnej, jej nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
2. zna i rozumie rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych osób z niepełnosprawnością

w zakresie umiejętności:

1. potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i podstawy wykluczenia społecznego

Zmiana paradygmatyczna w naukach społecznych i w pedagogice specjalnej

Teoria społecznych porównań L. Festingera, koncepcja doktryny przynależności R.K. Mertona, teoria naznaczania społecznego E. Lemerta, teoria reprodukcji kulturowej P. Bourdieu – w wyjaśnianiu procesów wykluczania-włączania, koncepcja wyuczzonej bezradności

Stereotyp-stygmat-piętno

Postawy społeczne wobec osób z niepełnosprawnością, zaburzeniami, zakłóceniami rozwoju

Idea edukacji integracyjnej

Idea edukacji włączającej

Nazwa zajęć: **Dyzartria**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię dotyczącą dyzartrii, podziały i klasyfikację
2. Opisuje przyczyny dyzartrii

w zakresie umiejętności:

1. Charakteryzuje objawy dyzartrii i potrafi ją różnicować od innych zaburzeń mowy
2. Programuje terapię logopedyczną osoby z dyzartrią

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Korzysta ze źródeł literaturowych
2. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne

Treści programowe dla zajęć:

.Dyzartria - klasyfikacja, terminologia

Etiologia dyzartrii

Diagnoza i terapia dyzartrii u dzieci

Diagnoza i terapia dyzartrii u młodzieży i dorosłych

Metody oddziaływań logopedycznych w stosunku do dzieci z diagnozą dyzartrii

Metody oddziaływań logopedycznych w stosunku do młodzieży i dorosłych z dyzartrią

Nazwa zajęć: Teorie i geneza zaburzeń ze spektrum autyzmu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna różnorodne ujęcia, podejścia, koncepcje i teorie dotyczące zaburzeń ze spektrum autyzmu i ich genezy; zna i rozumie ujęcie prekursorskie, podejścia przedstawicieli poszczególnych nurtów teoretycznych; ma orientację w zakresie głównych obszarów badawczych autyzmu.

2. Zna zakres dawnych i aktualnych kryteriów sformułowanych w diagnostycznych klasyfikacjach kategoryalnych (np. DSM, ICD), rozumie ich dyskursywny charakter, potrafi krytycznie analizować ich zawartość pojęć.

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się terminologią i operuje pojęciami odnoszącymi się do osoby w sposób etyczny i odpowiedzialny, z poszanowaniem jej praw i godności.

2. Potrafi wskazać i opisać zmiany, jakie zachodziły w zakresie rozumienia genezy i mechanizmów zaburzeń ze spektrum autyzmu, od czasów Kanner'a do współczesności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna zasady etyki mówiąc o osobach z ASD

2. podejmuje ciągły wysiłek w zdobywaniu wiedzy

Treści programowe dla zajęć:

Początek naukowych badań nad autyzmem (autyzm jako najwcześniejsza demencja, psychoza, autystyczne zaburzenia kontaktu afektywnego- symptomy kryterialne autyzmu wczesnodziecięcego, geneza autyzmu według Leo Kanner'a)

Autyzm w ujęciu etologicznym - Teoria przywiązania J. Bowlby'ego jako pierwsza naukowa próba zastosowania modelu etologicznego do wyjaśnienia problemów rozwoju psychologicznego człowieka, szczególnie w pierwszych latach życia; zachowania autystyczne jako mechanizm obronny B. Bettelheim; Koncepcja Niko Tinbergena – podatność na zranienie)

Cechy autyzmu według Hansa Aspergera, kontekst ujęcia

Geny a autyzm – współczesne badania nad udziałem genów w etiologii ASD; locus genów sprzężonych z autyzmem, trudności charakterystyczne dla autyzmu w przebiegu zaburzeń genetycznych (FRAX, PWS, AS, stwardnienie guzowate – podstawowe objawy, uwarunkowania).

Jak psychoanaliza opisuje autyzm? Autyzm: jako zaburzenie procesu separacji-indywiduacji (Klein); jako „niewychodzenie z fazy psychotycznego rozwoju”, jako mechanizm obronny przed poczuciem utraty własnego ciała, mechanizm obronny; „somatyczny mechanizm obronny”

Specyficzny deficyt poznawczy w zakresie „teorii umysłu”, niedostrzeganie umysłu (mindblindness) jako podstawowy deficyt w autyzmie - koncepcja Simona Barona-Cohena; co jest fundamentalnym procesem przedstawiania mentalnego?; poziomy przyjmowania punktu widzenia drugiej osoby; elementy procesu kształtowania się teorii umysłu, eksperyment Sally & Ann – na czym polega, jak rozwiązują zadanie osoby z ASD? Teoria słabej koherencji centralnej. Brak kontroli odgórnej, zaburzenia w zakresie funkcji wykonawczej.

Zaburzenia ze spektrum autyzmu w diagnostycznych klasyfikacjach kategoryalnych (DSM-5 definicja, charakterystyka kryteriów).

Nazwa zajęć: Język angielski A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego;

2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym;

3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

- Czaszy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2
- Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2
- Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów)
- Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów
- Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów
- Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, itp.

Nazwa zajęć: Historia kształcenia specjalnego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna fakty z zakresu rozwoju opieki nad osobami z niepełnosprawnością i kształcenia specjalnego w Polsce i na świecie od okresu starożytnego do współczesności

w zakresie umiejętności:

1. potrafi korzystać ze źródeł historycznych i je interpretować

2. potrafi analizować kontekst społeczny, polityczny i ekonomiczny w odniesieniu do zjawisk historycznych

3. Pisze prace w oparciu o źródła historyczne, prawidłowo robi przypisy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Pracuje w grupie, przedstawiając swoje zdanie, przytacza argumenty w sposób zrozumiały

Treści programowe dla zajęć:

Sytuacja osób chorych i niepełnosprawnych w starożytnych polis greckich (Ateny i Sparta), okresie hellenistycznym i starożytnym Rzymie: wpływy greckie oraz wczesnochrześcijańskie; ówczesna organizacja szkolnictwa i myśl pedagogiczna

Wychowanie i szkolnictwo w średniowieczu: renesans karoliński; organizacja szkół, program i metody; powstanie uniwersytetów; nauki Ojców Kościoła, oświata w Polsce średniowiecznej, niepełnosprawność w teologii średniowiecznej

Wychowanie w okresie renesansu, reformacji i kontrreformacji. Myśl pedagogiczna w czasach nowożytnych: choroba i kalectwo w okresie renesansu

Sytuacja szkolnictwa polskiego w okresie oświecenia; Komisja Edukacji Narodowej; Edouard Seguin i jego innowacyjne metody pracy z chorymi

Modernizacja w XIX w.: J.H. Pestalozzi; A. Diesterweg i F. Froebel; nowe typy szkół; pedagogika J.F. Herbarta i H. Spencera; początki szkół dla niepełnosprawnych w Europie i na ziemiach polskich

Oświata i szkolnictwo na ziemiach polskich w XIX w. pod zaborami. Oświata i szkolnictwo w Polsce w latach 1918-1939; działalność Marii Grzegorzewskiej i Józefy Joteyko, powstanie PIPS i „Szkoły Specjalnej”; działalność harcerska względem chorych dzieci

Główne kierunki pedagogiczne przełomu XIX i XX w. (nurt „nowego wychowania”), otwarcie się na niepełnosprawność

Interpretacja tekstów źródłowych i literatury przedmiotu, metody pisania krótkich doniesień naukowych, konstruowania bibliografii i przypisów oraz prezentacji

Nazwa zajęć: Praktyka obserwacyjna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zapoznał/a się z funkcjonowaniem szkoły podstawowej dla dzieci i młodzieży w tym ze SPE

2. Zapoznał/a się z obowiązującą dokumentacją w szkole podstawowej

w zakresie umiejętności:

1. Przygotować dokumentację praktyki formalno-merytoryczną

2. Potrafi dokonać wnikliwej obserwacji zajęć szkolnych (zajęć zintegrowanych, przedmiotowych, świetlicowych, specjalistycznych)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi współpracować z innymi osobami

Treści programowe dla zajęć:

Obserwacja zajęć w szkole podstawowej dla dzieci i młodzieży ze SPE

Przeprowadzenie wywiadów z dyrektorem szkoły, nauczycielem, pedagogiem, psychologiem szkolnym

Nazwa zajęć: **Podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w domach pomocy społecznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę funkcjonowania domów pomocy społecznej dla osób z niepełnosprawnością intelektualną
2. Zna sytuację psychologiczną mieszkańców domów pomocy społecznej dla osób z niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. Rozpoznaje i zna możliwości zaspokajania potrzeb psychofizycznych mieszkańców domów pomocy społecznej,
2. Dobiera i stosuje metody pracy i terapii zgodne z wiekiem i możliwościami mieszkańca domów pomocy społecznej dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, przedstawia je w zespole i potrafi uzasadnić celowość wybranych metod,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie pracować z osobami z niepełnosprawnością intelektualną

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka funkcjonowania domów pomocy społecznej dla osób z niepełnosprawnością intelektualną (cele, organizacja, metody, specyfika problemów),

Sytuacja psychologiczna mieszkańca domów pomocy społecznej (przestrzeń i czas, aspekty emocjonalnego i społecznego funkcjonowania) kontakty z rodziną, społecznością lokalną, personelem, współmieszkańcami, zjawisko kategoryzowania mieszkańców i jego konsekwencje,

Potrzeby psychofizyczne mieszkańców, sposoby ich zaspokajania i konsekwencje ich niezaspokojenia,

Proces aklimatyzacji do warunków życia w dps, metody wspierania mieszkańców,

Programy i metody i aktywizowania mieszkańców,

Terapia mieszkańców domów pomocy społecznej, jej rodzaje i metody realizacji - projekt

Nazwa zajęć: **Tworzenie profesjonalnej sieci współpracy**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie idee i zastosowanie podejście sieciowego w pracy pedagoga specjalnego
2. Zna warunki i zasady powstawania sieci współpracy i samokształceniowych
3. Wie, jakie instytucje mogą stać się elementami sieci, potrafi uzasadnić ich obecności.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaprojektować sieć współpracy lub samokształcenia w zakresie określonego problemu.
2. Potrafi spójnie artykułować i realizować rozwiązania, przyjmując różne pozycje społeczne.
3. Wykorzystuje wiedzę teoretyczną do rozwiązania problemu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Realizuje standardy etyczne i zawodowe.
2. Współpracuje ze specjalistami, kierując się dobrem wspieranego podmiotu.
3. Dbą o nieustanny rozwój zawodowy.

Treści programowe dla zajęć:

Sieci współpracy i samokształcenia - od teorii do praktyki

Profesjonalne sieci wsparcia pedagogów specjalnych - struktura, zakres, bariery w rozwoju

Pragmatyka pracy w zespole - procesy grupowe, role w zespole, bariery w pracy, wzmacnianie procesów synergii

Być liderem - czy tego można się nauczyć?

Nazwa zajęć: **Pedagogika resocjalizacyjna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę pedagogiki resocjalizacyjnej, jej miejsce w systemie nauk oraz stosowaną terminologię
2. Zna typologię nieprzystosowania społecznego, stadia nieprzystosowania społecznego oraz jego objawy

3. Zna zjawisko nieprzystosowania społecznego w podstawowych instytucjach socjalizacji i wychowania takich, jak: rodzina, grupa rówieśnicza i szkoła.

4. Posiada wiedzę na temat nieletniego sprawcy czynu karalnego

5. Zna podstawowe zasady, metody i techniki wykorzystywane w oddziaływaniach resocjalizacyjnych wobec osób nieletnich

w zakresie umiejętności:

1. Opisuje proces resocjalizacji nieletnich, wskazując na jego fazy i trudności w jego przeprowadzeniu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi ocenić możliwości i bariery w przeprowadzeniu procesu resocjalizacji w środowisku otwartym i instytucjonalnym

Treści programowe dla zajęć:

Geneza pedagogiki resocjalizacyjnej i jej miejsce w systemie nauk.

Nieprzystosowanie społeczne i jego sposób definiowania w pedagogice resocjalizacyjnej

Zaburzenia procesu socjalizacji. Zjawisko nieprzystosowania społecznego w podstawowych instytucjach socjalizacji i wychowania

Nieletni sprawca czynu karalnego

Podstawowe zasady, metody i techniki oddziaływania resocjalizującego w pracy z osobami nieletnimi

Proces resocjalizacji - możliwości i bariery jego realizacji w środowisku otwartym i instytucjonalnym

Nazwa zajęć: **Współpraca z rodzicami/prawnymi opiekunami w edukacji włączającej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcia związane z funkcjonowaniem dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w grupie zróżnicowanej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych związanych z budowaniem właściwych relacji w grupie zróżnicowanej. Potrafi prognozować przebieg ich rozwiązywania a także przewidywać ich skutki w szczególności w odniesieniu do rodziców dzieci ze SPE

2. Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz inkluzji dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie wychowawcze współpracy z rodzicami w zakresie tworzenia pozytywnych relacji w grupie zróżnicowanej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących sytuacji trudnych w klasie szkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Ekologia zespołu klasowego w grupie zróżnicowanej. Specyfika mechanizmów włączania z punktu widzenia uczniów i ich rodziców.

Mechanizmy psychologiczne związane z etiologią wykluczenia i przemocy rówieśniczej: stygmatyzacja, dysonans poznawczy, błędne koło. Rola dorosłych w budowaniu koalicji na rzecz edukacji włączającej. Potrzeba specyficznych oddziaływań wychowawczych w środowisku szkolnym i rodzinnym w kontekście włączania dziecka do grupy rówieśniczej

Problemy rówieśnicze dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w kontekście programów profilaktycznych i wychowawczych w szkole.

Obszary współpracy z rodzicami w zakresie konstruowania indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych.

Działania integracyjne podejmowane w tworzącym się zespole klasowym w grupie rodziców/prawnych opiekunów. Projektowanie i realizacja spotkań.

Współpraca z rodzicami uczniów uczących się w klasie zróżnicowanej. Metodyka komunikacji.

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji i rehabilitacji osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę dotyczącą specyfiki rozwoju motorycznego, poznawczego, emocjonalno-społecznego osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

2. posiada wiedzę dotyczącą specyfiki oferty edukacyjnej dla osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

3. potrafi wskazać zjawisko pozoru w edukacji osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością oraz jego mechanizmy

4. posiada wiedzę dotyczącą sposobów komunikowania się osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przygotować diagnozę funkcjonalną osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością z uwzględnieniem jej potrzeb i zasobów osobowościowych oraz środowiskowego kontekstu jej funkcjonowania

2. potrafi przygotować indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny dla osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

3. umie dostosować metody do potrzeb osób z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna zasady współpracy w zespole transdyscyplinarnym opracowującym system wsparcia dla osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

2. przestrzega zasad etycznego postępowania w kontakcie z uczniem, innymi specjalistami i rodzicami

Treści programowe dla zajęć:

Psychospołeczny portret osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością intelektualną

Kompetencje komunikacyjne osoby z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością oraz zasady ich wspierania

Warsztat diagnostyczny pedagoga specjalnego/pedagożki specjalnej pracującego/pracującej z osobą z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

Warsztat metodyczny pedagoga specjalnego/pedagożki specjalnej pracującego/pracującej z osobą z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

Wybrane metody edukacyjne, terapeutyczne, rehabilitacyjne wykorzystywane w pracy z osobą z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością

Osoba z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością w systemie opieki paliatywnej

Osoba z głęboką intelektualną i wieloraką niepełnosprawnością w polskim i międzynarodowym systemie edukacji

Nazwa zajęć: **Teoretyczne podstawy wychowania**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna terminologię, niezbędną do opisywania, analizowania i wyjaśniania zjawisk i procesów wychowania w różnych warunkach społecznych i w różnej skali

2. zna miejsce teorii wychowania w pedagogice i rozumie jej związki z innymi dyscyplinami nauk

3. zna i rozumie związki wychowania z procesami enkulturacji i socjalizacji, a także innymi rodzajami działalności pedagogicznej: nauczaniem i opieką

4. ma wiedzę dotyczącą teorii relacji i interakcji wychowawczych i jej uczestników, zróżnicowanych z uwagi na środowisko i osoby wychowanków. Zna teorie socjologiczne, w tym małych struktur społecznych

5. posiada wiedzę dotyczącą teorii procesu wychowania; jego etapów, form, metod i stylów

w zakresie umiejętności:

1. potrafi w języku zrozumiałym dla specjalistów przedstawiać i wyjaśniać różnego rodzaju kwestie związane z wychowaniem

2. umie ocenić stan oraz efekty wychowania, wykorzystywać wiedzę do wyjaśniania różnego rodzaju zjawisk i problemów z zakresu wychowania,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dostrzegać dylematy etyczne związane z pracą wychowawczą, trafnie je analizuje i wskazuje ich rozwiązania

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne reprezentacje podstawowych pojęć: enkulturacja, socjalizacja i wychowanie jako zjawiska społeczne; cechy odróżniające wychowanie od socjalizacji; wychowanie a nauczanie i opieka.

Teoretyczne podstawy wychowania; teorie i koncepcje: psychologiczne, socjologiczne i teorie kultury

Teorie socjalizacji i ich odniesienie do mechanizmów wychowania

Teoretyczne podstawy interakcji, relacji wychowawczych.

Ideał i cele wychowania oraz koncepcje ich stanowienia.

Działalność wychowawcza jako czynność i proces; dziedziny i etapy wychowania.

Formy i metody wychowania i ich klasyfikacja; teorie wyjaśniające mechanizmy skuteczności stosowania różnych form i metod wychowania

Styl pracy wychowawczej; rodzaje i ich charakterystyka. Społeczne, kulturowe i jednostkowe uwarunkowania stosowania stylu wychowania

Różnice w wychowaniu chłopców i dziewcząt: ich przyczyny i skutki w świetle różnych teorii rodzaju

Działalność wychowawcza w obrębie różnorodnych środowisk wychowawczych; różnice i ich źródła.

Teoria małej grupy w wyjaśnianiu zasad skutecznego kierowania zespołem.

Nazwa zajęć: Dewiacje i problemy społeczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Objaśnia koncepcje i teorie zachowań dewiacyjnych.
2. Tłumaczy kulturowo- społeczne uwarunkowania zachowań dewiacyjnych jednostki.
3. Ma uporządkowaną wiedzę na temat podstawowych zjawisk dewiacyjnych oraz problemów występujących we współczesnych społeczeństwach.

w zakresie umiejętności:

1. Wykorzystuje zdobytą wiedzę teoretyczną podczas analizy złożonych zachowań dewiacyjnych oraz problemów występujących we współczesnym społeczeństwie.
2. Analizuje problemy społeczne i wskazuje możliwości ich rozwiązania.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy konieczności lepszego zrozumienia problemów jednostek i grup społecznych uwikłanych w zachowania dewiacyjne.

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne koncepcje zachowań dewiacyjnych.

Uwarunkowania społeczno- kulturowe zachowań dewiacyjnych i problemów współczesnych społeczeństw.

Zachowania dewiacyjne jednostek i grup społecznych oraz problemy współczesnych społeczeństw.

Nazwa zajęć: Nowe technologie w projektowaniu uniwersalnym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. opisuje trudności w funkcjonowaniu człowieka z niepełnosprawnością/ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, zarówno w aspekcie poznawczym, jak i emocjonalnym oraz społecznym
2. charakteryzuje projektowanie uniwersalne, szczególnie w odniesieniu do dostępności cyfrowej i informacyjno-komunikacyjnej
3. wymienia rodzaje, cechy i funkcje technologii informacyjno-komunikacyjnych w zastosowaniach edukacyjnych i pracy pedagoga specjalnego, w szczególności te, które dedykowane są osobom z określonymi rodzajami niepełnosprawności

w zakresie umiejętności:

1. analizuje i projektuje edukacyjne komunikaty z zastosowaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych w edukacji osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
2. dobiera technologie adekwatnie do potrzeb osoby z niepełnosprawnością, w celu zapewnienia jej autonomii i samodzielności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/gotowa do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

Dostępność cyfrowa i projektowanie uniwersalne

Technologie wspomagające osoby z dysfunkcjami wzrokowymi

Technologie dla osób z dysfunkcją słuchu

Technologie dla osób z dysfunkcją narządów ruchu

Technologie dla osób z trudnościami komunikacyjnymi

Standardy dostępności. WCAG

Nazwa zajęć: Komputer, media i nowe technologie w terapii logopedycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymieni i omówi zastosowania mediów (a szczególnie – TIK) w terapii logopedycznej
2. omówi funkcje i rolę cyfrowych mediów audialnych, audiowizualnych i multimediów w terapii logopedycznej

w zakresie umiejętności:

1. zaproponuje konkretne audiobooki oraz dobrze utwory muzyczno-wokalne w zależności od potrzeb rozwojowych (logopedycznych) osób z niepełnosprawnością
2. omówi i dobrze komunikaty medialne t.j. książka, film, telewizja, wideo (YouTube) przydatne w pracy logopedy
3. wskaże na rozwiązania nowomediálne w przypadku afazji i innych trudności komunikacyjnych
4. dokona charakterystyki programów i aplikacji do terapii logopedycznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje z innymi osobami w celu wypracowania odpowiednich rozwiązań multimedialnych w terapii logopedycznej

Treści programowe dla zajęć:

Nowe media w pracy terapeutyczno-diagnostycznej pedagoga

Cyfrowe media audialne w logopedii

Muzyka w profilaktyce i terapii logopedycznej

Książka i inne media proste, film, telewizja i Youtube w pracy logopedy

Tablety, smartfony, komputery i specjalistyczne urządzenia cyfrowe w terapii logopedycznej

Nowe media w afazji

Wykorzystanie mediów w terapii logopedycznej w przypadku konkretnej wady/dysfunkcji

Nazwa zajęć: **Praktyka specjalnościowa 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada uporządkowaną i szeroką wiedzę na temat instytucji wspierających dzieci z zaburzeniami w funkcjonowaniu psychospołecznym i ich rodziców, zasad i metod działania. Zna potrzeby wychowanków i ich rodziców.
2. Posiada wiedzę o kluczowych dokumentach organizujących pracę z dzieckiem z zaburzeniami w funkcjonowaniu psychospołecznym (orzeczenie, opinia, IPET, WOPFU).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaproponować, zaprojektować oraz przeprowadzić zajęcia dla wybranej grupy wychowanków.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Współdziała z szerokim gronem specjalistów w instytucji, dbając o kwestie merytoryczne i profesjonalne.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy prawne i organizacyjne działania instytucji.

Zadania i formy działania pedagog w danej placówce. Znaczenie i zakres pracy zespołów interdyscyplinarnych. Etyka w pracy pedagoga.

Projektowanie oddziaływań w oparciu o opinię/orzeczenie/IPET. Metody oddziaływań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych skierowanych do dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Znaczenie diagnozy dla projektowania oddziaływań skierowanych do dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym.

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w danej instytucji.

Nazwa zajęć: **Podstawy diagnostyki psychopedagogicznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie cele, zadania, zasady prowadzenia, uwarunkowania, elementy diagnozy psychopedagogicznej.
2. Zna i rozumie założenia podstawowych koncepcji oraz modele diagnozy psychopedagogicznej.
3. Zna i rozumie zadania diagnozy psychopedagogicznej ucznia z niepełnosprawnością, metody i techniki diagnostyczne wykorzystywane w diagnostyce psychologicznej, pedagogicznej, edukacyjnej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzegać i analizować wskaźniki trudności i źródła problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawności.
2. Potrafi opracować plan postępowania diagnostycznego, interpretować wyniki procesu diagnozowania, formułować zalecenia dla edukacji i rehabilitacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować w zespole, sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki specjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów.

2. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie diagnozowania psychopedagogicznego.

3. Jest gotowy do wzięcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, za osoby, dla których dobra stara się działać; podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad

Treści programowe dla zajęć:

Definicja, rodzaje, koncepcje, cele diagnozy psychologiczno-pedagogicznej.

Diagnoza jako proces i wynik procesu. Etapy i modele postępowania diagnostycznego.

Koncepcje diagnozy w projektowaniu działań rehabilitacyjnych: koncepcje diagnozy dla rozwoju, koncepcja protodiagnozy klinicznej, koncepcja diagnozy problemowej, założenia i konstruowanie diagnozy wielospecjalistycznej.

Metody diagnostyczne - rozmowa, obserwacja, metody kwestionariuszowe, metody projekcyjne.

Narzędzia diagnozy pedagogicznej.

Ocena rozwoju małego dziecka zagrożonego niepełnosprawnością. Skale rozwojowe, narzędzia oceny rozwoju.

Diagnoza edukacyjna dziecka. Diagnozowanie niepełnosprawności intelektualnej. Diagnozowanie środowiska rodzinnego dziecka z zaburzeniami rozwoju.

Diagnoza poziomu rozwoju funkcji percepcyjno- motorycznych, funkcjonowania emocjonalnego, samodzielności, dojrzałości społecznej dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną. Metody, narzędzia dawne i aktualne.

Analiza terminologii stosowanej w orzeczeniach psychologicznych, pedagogicznych. Formułowanie zaleceń i wskazań dla edukacji i rehabilitacji.

Etyczne problemy diagnozowania.

Nazwa zajęć: Podstawy tworzenia indywidualnych programów wsparcia ucznia w edukacji włączającej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze SPE

2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej ucznia ze SPE w edukacji włączającej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować w praktyce wiedzę dotyczącą możliwości dokonywania diagnozy dziecka ze SPE i dokonać wyboru ćwiczeń usprawniających jego funkcjonowanie

2. Potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne i rehabilitacyjne oraz analizować motywy i wzory zachowań uczniów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wielofunkcyjna jako podstawa planowania pracy dydaktyczno wychowawczej

Zaburzenia rozwojowe i fragmentaryczne deficyty rozwojowe takie jak: (np.: zaburzenia sensoryczne, zaburzenia percepcji słuchowej, zaburzenia percepcji wzrokowej, niepełnosprawność intelektualna, zaburzenia mowy, zaburzenia emocjonalne, zaburzenia rozwoju ruchowego, zaburzenia zachowania i funkcjonowania społecznego, odmienność kulturowa),

Analiza zebranego materiału diagnostycznego i tworzenie indywidualnej diagnozy i programu wsparcia ucznia w edukacji włączającej,

Zadania pedagoga przy tworzeniu diagnozy i programu: prowadzenie dokumentacji; współpraca z zespołem terapeutycznym; współpraca z Poradnią Pedagogiczno-Psychologiczną; współpraca z domem rodzinnym osoby

Planowanie działań diagnostycznych i terapeutycznych dla przeprowadzenia indywidualnych badań oraz projektowania wsparcia

Postępowanie terapeutyczne: zasady prowadzenia terapii osób ze SPE, metody stosowane w terapii zaburzeń rozwojowych

Etapy terapii w indywidualnych przypadkach, czynniki sprzyjające efektywnej terapii

Kompetencje terapeuty- nauczyciela, jego warsztat metodyczny

Nazwa zajęć: Diagnostyka i terapia logopedyczna osób z ASD

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna charakterystykę funkcjonowania osób z ASD w obszarze społeczno-komunikacyjnym
2. Zna metody diagnozy pod kątem ASD

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić diagnozę logopedyczną u osoby z ASD
2. Programuje działania logopedyczne u osób z ASD

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje w zespole interdyscyplinarnym
2. podejmuje wysiłek związany ze stałym rozwojem

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka zaburzeń ze spektrum autyzmu

Kryteria diagnostyczne autyzmu wg ICD 10, ICD 11 oraz DSM 5

charakterystyka rozwoju mowy i komunikacji społecznej, funkcjonowania społecznego oraz nieprawidłowych wzorców zachowań

Wczesne objawy autyzmu - metody i narzędzia do diagnozy ASD

Metody terapii logopedycznej w terapii osób z ASD

Planowanie terapii logopedycznej osoby z diagnozą ASD

Teoria umysłu w ASD

Diagnoza różnicowa: ASD a alalia, a opóźniony rozwój mowy a niepełnosprawność intelektualna

AAC w terapii logopedycznej osób z ASD

Nazwa zajęć: Psychopatologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna definicję psychopatologii jako dziedziny nauki oraz charakterystykę jej przedmiotu i zadania
2. zna sposoby definiowania zaburzeń i wskazówki ich oceny

w zakresie umiejętności:

1. potrafi charakteryzować różne podejścia psychologiczne do etiopatogenezy zaburzeń psychicznych i zachowania
2. potrafi charakteryzować zaburzenia osobowości oraz wybrane zaburzenia kliniczne
3. potrafi rozpoznać objawy i odróżnić kryteria klasyfikacyjne omawianych zaburzeń
4. potrafi powiedzieć o sposobach profilaktyki analizowanych zaburzeń oraz możliwościach ich wczesnego wykrywania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w zespole przy opracowywaniu diagnoz i programów oddziaływań terapeutycznych

Treści programowe dla zajęć:

psychopatologia jako nauka z pogranicza psychologii i psychiatrii

sposoby definiowania zaburzeń i wskazówki do ich oceny

etiopatogeneza zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w perspektywie różnych podejść psychologicznych (biologicznego, psychodynamicznego, egzystencjalnego i humanistycznego, behawioralnego, poznawczego, systemowego)

zaburzenia osobowości (paranoiczne zaburzenie osobowości, schizoidalne zaburzenie osobowości, schizotypowe zaburzenie osobowości, antyspoleczne zaburzenie osobowości, zaburzenie osobowości typu borderline, histrioniczne zaburzenie osobowości, narcystyczne zaburzenie osobowości, unikowe zaburzenie osobowości, zależne zaburzenie osobowości, obsesyjno-kompulsyjne zaburzenie osobowości)

ćwiczenia w konstruowaniu planu prewencji, a także diagnoz oraz terapii dla poszczególnych przypadków indywidualnych w trakcie pracy w grupach

Nazwa zajęć: Podstawy ortodoncji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

2. zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania człowieka, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym

w zakresie umiejętności:

1. umie wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

Treści programowe dla zajęć:

Mowa jako swoisty dla człowieka sposób komunikacji
Budowa obwodowego narządu mowy
Wady zgryzu – rodzaj , podział , przyczyny, leczenie
Zespoły genetyczne związane z wadami mowy i wadami zgryzu

Nazwa zajęć: **Podstawy neonatologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student omawia podstawowe warunki prawidłowego rozwoju noworodka
2. zna specyfikę opieki nad noworodkiem w zależności od jego dojrzałości i stanu klinicznego

w zakresie umiejętności:

1. Zna relację rodzic – dziecko oraz jej rolę w opiece nad noworodkiem na oddziale szpitalnym
2. Zna zasady opieki nad noworodkiem na oddziale szpitalnym oraz rolę interdyscyplinarnego podejścia do leczenia noworodka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. systematycznie aktualizuje wiedzę zawodową i kształtuje swoje umiejętności, dążąc do profesjonalizmu

Treści programowe dla zajęć:

Czynniki warunkujące prawidłowy rozwój prenatalny i postnatalny.
Specyfika opieki nad noworodkiem na oddziale szpitalnym.
Patologia okresu noworodkowego
Rodzic dziecka przebywającego na oddziale noworodkowym – opieka, emocje, możliwości pielęgnacji dziecka.

Nazwa zajęć: **Podstawy neurologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie terminologię używaną w neurologii oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym
2. Zna i rozumie prawidłowości i zaburzenia rozwoju i funkcjonowania układu nerwowego człowieka

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu neurologii w celu analizy problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej

Treści programowe dla zajęć:

Budowa i funkcja komórki nerwowej
Budowa i podział układu nerwowego
Sposoby przewodnictwa informacji nerwowej (pojęcia synapsa, pobudliwość nerwowa, potencjał spoczynkowy, potencjał czynnościowy)
Podstawy rozwoju układu nerwowego (rozwój)
Wybrane choroby układu nerwowego wieku dziecięcego– wrodzone i nabyte

Nazwa zajęć: Podstawy fizjoterapii w logopedii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat mechanizmów powstawania zaburzeń rozwojowych, z uwzględnieniem wiedzy z zakresu fizjoterapii.
2. Student posiada wiedzę dot. rozpoznania klinicznego - zespołów uszkodzeń i zaburzeń rozwojowych.
3. Zna metody diagnozy rozwoju psychomotorycznego małego dziecka

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi określić rodzaje badań w profilaktyce zdrowotnej w opiece nad dzieckiem zdrowym oraz dzieckiem chorym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość wartości podejmowania działań profilaktycznych w zakresie ochrony zdrowia.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój psychoruchowy i odruchowy prawidłowy małego dziecka

Ocena małego dziecka pod kątem funkcjonalnym w zakresie rozwoju małej i dużej motoryki, zabawy i umiejętności samoobsługi, rozwoju emocjonalnego i kontaktów społecznych.

Charakterystyka nieprawidłowych wzorców ruchowych i odruchów neurologicznych.

Wczesna diagnostyka małego dziecka - nieprawidłowości rozwojowe niemowląt i ich ocena metodą Prechtle'a, Vojty, NDT-Bobath, SI, testem TIMP

Diagnostyka kliniczna z zakresu fizjoterapii w wybranych zaburzeniach rozwojowych.

Nazwa zajęć: Rozwój i kształtowanie mowy dziecka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcie rozwoju mowy i wybrane teorie rozwoju mowy i periodyzację rozwoju.
2. Zna pojęcie normy językowej i normy rozwojowej. Zna pojęcia: kompetencji językowych i komunikacyjnych
3. Zna etapy rozwoju mowy, kompetencji językowych i komunikacyjnych dziecka w okresie wczesnego, średniego i późnego dzieciństwa

w zakresie umiejętności:

1. Wskazuje przejawy rozwoju mowy charakterystyczne dla danego etapu rozwoju.
2. Opisuje endogenne i egzogenne uwarunkowania rozwoju mowy
3. Rozumie psychologiczne uwarunkowania rozwoju mowy w okresie dzieciństwa.
4. Porównuje specyfikę rozwoju mowy dzieci w tym samym wieku i w różnych okresach rozwojowych z uwzględnieniem warunków przebiegu rozwoju.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie specyfikę zróżnicowanego rozwoju mowy, indywidualnych warunków i tempa rozwoju.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie normy językowej i normy rozwojowej. Odstępstwo od normy językowej rozwojowej. Pojęcie nieharmonijnego rozwoju. Pojęcie kompetencji językowych i komunikacyjnych.

Wybrane teorie rozwoju mowy w okresie dzieciństwa.

Endogenne i egzogenne uwarunkowania rozwoju mowy w okresie dzieciństwa.

Psychologiczne uwarunkowania rozwoju mowy i utrudnień rozwojowych.

Specyfika rozwoju komunikacji dziecka w pierwszym roku życia

Specyfika rozwoju mowy, języka, komunikacji w okresie między pierwszym a trzecim rokiem życia dziecka.

Specyfika rozwoju mowy w okresie przedszkolnym. Rozwój świadomości językowej dziecka, kompetencji językowych i komunikacyjnych.

Specyfika rozwoju mowy, języka i komunikacji w okresie wczesnoszkolnym.

Język mówiony i pisany w okresie szkolnym. Rozwój świadomości językowej, metajęzykowej i metakomunikacyjnej

Nazwa zajęć: Zachowania ryzykowne online

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcia związane z zachowaniami ryzykownymi online oraz etiologią tych zjawisk, w tym związane ze specyfiką komunikacyjną środowiska online w kontekście tradycyjnych zachowań ryzykownych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych związanych z profilaktyką i interwencją w obszarze zachowań ryzykownych online oraz prognozować przebieg ich rozwiązywania a także przewidywać ich skutki w szczególności w odniesieniu do dzieci i młodzieży

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie znaczenie przeciwdziałania zachowaniom ryzykownym online oraz wspieraniem zachowań konstruktywnych jako istotnych celów wychowawczych, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych profilaktycznych i interwencyjnych dotyczących tych zjawisk oraz wymiarami profesjonalnymi i etycznymi swoich działań

Treści programowe dla zajęć:

Cechy współczesnego internetu (cyfrowość, algorytmy, interaktywność, mobilność). Rola nowych mediów w rozwoju i życiu społecznym młodych ludzi. Paradygmat ryzyka, paradygmat szans.

Uwarunkowania społeczne zaangażowania młodych ludzi z ryzyka i szanse online. Epidemiologia zachowań ryzykownych i konstruktywnych (prospołecznych i prorozwojowych online).

Różnice w zachowaniach ryzykownych online i offline - implikacje dla konstruowania programów profilaktycznych

Zachowania prospołeczne i prorozwojowe online i ich wspieranie. Zaangażowanie społeczne online i wykorzystanie cyfrowych narzędzi (w tym generatywnej sztucznej inteligencji) w edukacji.

Działania i programy profilaktyczne dotyczące wybranych zachowań ryzykownych online - analiza treści i metodyki.

Nazwa zajęć: Mediacja jako metoda pracy z dziećmi i młodzieżą

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat genezy mediacji, jej teoretycznych podstaw.

2. Posiada wiedzę na temat rozwoju mediacji w Polsce.

3. Posiada wiedzę z zakresu rodzajów mediacji i jej zasad

4. Posiada wiedzę z zakresu wykorzystywania mediacji w sytuacji zaistnienia konfliktu w pracy z dziećmi i młodzieżą

5. Posiada wiedzę na temat kodeksu etycznego mediatora

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój mediacji na świecie - podstawy teoretyczne

Specyfika rozwoju mediacji w Polsce jako metody dobrowolnego porozumiewania się stron będących w konflikcie.

Rodzaje mediacji i jej podstawowe zasady.

Mediacja jako metoda wykorzystywana w pracy z dziećmi i młodzieżą

Mediator i jego rola w procedurze mediacji

Postępowanie etyczne w pracy ze stronami konfliktu - kodeks etyczny mediatora

Nazwa zajęć: Zaburzenia głosu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń głosu, obejmującą terminologię, teorię i metodykę

2. ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw aspektów rozwoju i kształtowania mowy; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii

w zakresie umiejętności:

1. ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania problemów logopedycznych w pracy z pacjentem

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest wrażliwy na problemy rehabilitacyjne z zakresu logopedii, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie

Treści programowe dla zajęć:

Anatomiczno-fizjologiczne podstawy głosu

Zaburzenia powstawania głosu

Organiczne i środowiskowe uwarunkowania fonacji. Psychogenne uwarunkowania dysfonii

Zawodowe zaburzenia głosu

Terapia głosu

Nazwa zajęć: **Rozszczep wargi i podniebienia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Wyjaśnia terminy dotyczące rozszczepów wargi i / lub podniebienia
2. Zna etiologię i patomechanizm powstawania rozszczepów wargi i/ lub podniebienia
3. Zna rodzaje rozszczepów wargi i/lub podniebienia
4. Zna zasady stymulacji rozwoju małego dziecka z rozszczepem wargi i/lub podniebienia,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. systematycznie aktualizuje wiedzę zawodową i kształtuje swoje umiejętności, dążąc do profesjonalizmu; ma świadomość współpracy z innymi specjalistami

Treści programowe dla zajęć:

Problematyka dotyczące terminologii

Etiologia i rodzaje rozszczepów wargi i/lub podniebienia

Zaburzenia mowy w przypadku rozszczepów wargi i/lub podniebienia.

Sposoby postępowania medycznego oraz terapeutycznego w przypadku rozszczepów wargi i /lub podniebienia

Terapia logopedyczna dzieci i młodzieży z rozszczepem wargi i/lub podniebienia

Rola rodziców w procesie terapeutycznym dziecka z rozszczepem wargi i/lub podniebienia

Nazwa zajęć: **Praktyka logopedyczna 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. - zna i rozumie rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych osób z niepełnosprawnością
2. zna i rozumie rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz ich przemiany, a także zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych
3. zna i rozumie cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych
4. zna i rozumie zasady i normy etyki zawodowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozować i projektować działania praktyczne
2. potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
3. potrafi obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne i rehabilitacyjne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań
4. potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych na rzecz środowiska osób z niepełnosprawnością
5. potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego
6. potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów(owa) do ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Obserwacja zajęć prowadzonych przez specjalistów-logopedów
Przygotowanie kart obserwacji
Przygotowanie scenariuszy przeprowadzanych przez siebie zajęć
Przygotowanie pomocy do prowadzonych przez siebie zajęć
Przeprowadzenie zajęć
Przygotowanie opisu- diagnozy logopedycznej wybranego dziecka oraz propozycji miesięcznego programu logopedycznego

Nazwa zajęć: Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcia i specyfikę kształcenia w grupach zróżnicowanych z udziałem uczniów z trudnościami w uczeniu się, niepowodzeniami szkolnymi, ze spektrum zaburzeń autystycznych (ASD), niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem, przejawiających zaburzenia zachowania lub emocji oraz obdarzonych szczególnymi uzdolnieniami

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi projektować zajęcia w grupach zróżnicowanych z udziałem uczniów z trudnościami w uczeniu się, niepowodzeniami szkolnymi, ze spektrum zaburzeń autystycznych (ASD), niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem, przejawiających zaburzenia zachowania lub emocji oraz obdarzonych szczególnymi uzdolnieniami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie istotę współpracy nauczycieli, rodziców oraz instytucji w toku organizacji procesu kształcenia dzieci i młodzieży w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka podstawowych pojęć oraz funkcjonowania dzieci i młodzieży w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej

Projektowanie zajęć w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej

Rola i modele współpracy rodziców, nauczycieli oraz instytucji w procesie kształcenia dzieci i młodzieży w grupach zróżnicowanych

Strategie radzenia sobie z trudnymi sytuacjami oraz konfliktami w grupach rówieśniczych

Indywidualizacja nauczania w grupach włączających. Modele nauczania indywidualizującego

Motywowanie uczniów, rozbudzanie ich ciekawości poznawczej oraz samodzielności.

Nazwa zajęć: Konstruowanie indywidualnych programów pomocy uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze SPE

2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej ucznia ze SPE w edukacji włączającej

3. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej ucznia ze SPE w edukacji włączającej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować w praktyce wiedzę dotyczącą możliwości dokonywania diagnozy dziecka ze SPE i dokonać wyboru ćwiczeń usprawniających jego funkcjonowanie

2. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

3. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wielofunkcyjna specjalnych potrzeb edukacyjnych jako podstawa planowania pracy dydaktyczno wychowawczej

Uczeń z niepełnosprawnością i inne SPE

Analiza zebranego materiału diagnostycznego i tworzenie indywidualnej diagnozy i indywidualnego programu pomocy dla ucznia

Zadania pedagoga przy tworzeniu diagnozy i programu: prowadzenie dokumentacji; współpraca z zespołem terapeutycznym; współpraca z Poradnią Pedagogiczno-Psychologiczną; współpraca z domem rodzinnym osoby

Planowanie działań diagnostycznych i terapeutycznych dla przeprowadzenia indywidualnych badań oraz projektowania wsparcia

Postępowanie terapeutyczne: zasady prowadzenia terapii osób ze SPE, metody stosowane w terapii zaburzeń rozwojowych

Etapy konstruowania oraz wdrażania indywidualnego programu terapii w odniesieniu do okresu rozwojowego człowieka (wczesne wspomaganie, okres przedszkolny i wczesnoszkolny, okres wczesnej adolescencji, później adolescencji, czynniki sprzyjające efektywnej terapii.

Nazwa zajęć: Praktyka w zakresie edukacji włączającej - placówki ogólnodostępne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz ich przemiany, a także zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych

2. Zna i rozumie cele, organizację i funkcjonowanie specjalnych, integracyjnych i inkluzyjnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretować je z punktu widzenia problemów edukacyjnych i rehabilitacyjnych osoby z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazywania aktywności, podejmowania trudu i podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej

Treści programowe dla zajęć:

Realizacja praktyki asystenckiej i uczestniczącej w przedszkolu ogólnodostępnym

Realizacja praktyki asystenckiej i uczestniczącej w szkole ogólnodostępnym

Nazwa zajęć: Organizacja pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie, jak funkcjonują na co dzień w różnych rolach szkolnych, społecznych dzieci ze SPE

2. Zna i rozumie specyfikę funkcjonowania uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, pomocowej i terapeutycznej ucznia ze SPE w edukacji włączającej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować w praktyce wiedzę dotyczącą możliwości dokonywania diagnozy dziecka ze SPE i dokonać wyboru ćwiczeń usprawniających jego funkcjonowanie

2. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

3. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych w szczególności w zakresie wybranego modułu specjalnościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do doceniania znaczenia pedagogiki specjalnej dla rozwoju osoby z niepełnosprawnością, jej prawidłowych więzi w środowiskach społecznych; pozytywnego nastawienia do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga specjalnego

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wielofunkcyjna specjalnych potrzeb edukacyjnych jako podstawa planowania pracy dydaktyczno wychowawczej

Uczeń z niepełnosprawnością i inne SPE,
Formy i rodzaje pomocy psychologicznej i pedagogicznej w szkole i poza nią
Zadania pedagoga przy tworzeniu diagnozy i programu: prowadzenie dokumentacji; współpraca z zespołem terapeutycznym; współpraca z Poradnią Pedagogiczno-Psychologiczną; współpraca z domem rodzinnym osoby
Planowanie działań diagnostycznych i terapeutycznych dla przeprowadzenia indywidualnych badań oraz projektowania wsparcia
Postępowanie terapeutyczne: zasady prowadzenia terapii osób ze SPE, metody stosowane w terapii zaburzeń rozwojowych
Organizacja pomocy psychologiczno-pedagogicznej w kontekście prawa oświatowego i praktyki szkolnej w odniesieniu do okresu rozwojowego ucznia (wczesne wspomaganie, okres przedszkolny i wczesnoszkolny, okres wczesnej adolescencji, późniejszej adolescencji, czynniki sprzyjające efektywnej terapii.

Nazwa zajęć: **Język angielski B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólno-akademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych

Nazwa zajęć: **Metodyka wychowania przedszkolnego dzieci z niepełnosprawnością intelektualną**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna cele i zadania przedszkola specjalnego i integracyjnego
2. zna założenia i treści wychowania, kształcenia i rehabilitacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w wieku przedszkolnym
3. Zna zaburzenia rozwoju psychoruchowego dzieci w wieku przedszkolnym, potrafi je zdiagnozować

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi pisać konspekt zajęć przedszkolnych
2. Dobiera metody pracy do indywidualnych potrzeb dziecka
3. Prawidłowo interpretuje informacje z dokumentacji dotyczącej dziecka i informacji od rodziców i specjalistów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Korzysta ze źródeł literaturowych
2. potrafi pracować w zespole, obiektywnie ocenia wkład pracy własnej i innych w opracowywanych wspólnie
3. stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym

Treści programowe dla zajęć:

Zasady bezpieczeństwa pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną w wieku przedszkolnym, liczebność grupy, liczba opiekunów, zasady odbywania spacerów i wycieczek

Przedszkole specjalne, integracyjne – cele, zadania

Podstawowe założenia edukacji przedszkolnej

Metody pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną w wieku przedszkolnym.

Wykorzystanie metody M. Montessori w pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną.

Charakterystyka rozwoju psychoruchowego dziecka w wieku przedszkolnym.

Globalne zaburzenia rozwoju psychoruchowego.

Parcjalne zaburzenia rozwoju: procesów orientacyjno – poznawczych, wykonawczych, emocjonalno – motywacyjnych, dynamiki procesów nerwowych,

Rola zabawy w życiu dziecka w wieku przedszkolnym, charakterystyka rozwoju zabawy, specyfika zabawy dziecka z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem

Rola zabawy w życiu dziecka w wieku przedszkolnym, charakterystyka rozwoju zabawy, specyfika zabawy dziecka z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem

Analiza konspektów zajęć przedszkolnych, projektów zabaw,

Przygotowanie przedstawienia teatralnego dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w wieku przedszkolnym

Nazwa zajęć: **Metodyka nauczania i wychowania uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawową i specjalistyczną terminologię używaną w pedagogice specjalnej, zwłaszcza w odniesieniu do metodyki pracy z uczniami z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym
2. posiada wiedzę o różnorodnych formach kształcenia i dostosowaniach edukacyjnych dla uczniów w młodszym wieku szkolnym z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym
3. zna podstawowe dokumenty - rozporządzenia i programy edukacyjne przeznaczone dla uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym
4. posiada wiedzę o różnych metodach pracy z uczniami w młodszym wieku szkolnym z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać diagnozy potrzeb edukacyjnych i oceny funkcjonowania ucznia w młodszym wieku szkolnym z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. potrafi dobierać i stosować metody i środki wychowawczo - dydaktyczne oraz terapeutyczne adekwatne do możliwości i potrzeb uczniów w młodszym wieku szkolnym z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym
3. posiada umiejętności metodyczne dotyczące planowania, przygotowania i prowadzenia zajęć edukacyjno - terapeutycznych zarówno indywidualnych jak i w zespole uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym
4. potrafi współpracować z rodzicami (opiekunami) uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym oraz innymi specjalistami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. refleksyjnie ocenia swoje umiejętności i wciąż je doskonali w zakresie pracy z uczniami w młodszym wieku szkolnym z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. jest świadomy/a wagi i odpowiedzialności pracy pedagoga specjalnego
3. dąży do etycznego i profesjonalnego zachowania się w kontaktach z uczniami z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym, z ich rodzicami (opiekunami) oraz innymi specjalistami

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka rozwoju człowieka w okresie późnego dzieciństwa. Neuropsychologiczne spojrzenie na rozwój dziecka z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych; krytyczna analiza rozporządzeń i wybranych programów kształcenia

Wychowanie, kształcenie i uczenie się uczniów w młodszym wieku szkolnym z głębszą niepełnosprawnością intelektualną - proces wychowania, wychowanie i kształcenie jako jedność
Diagnoza potrzeb i możliwości edukacyjnych oraz funkcjonalna ocena rozwoju ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w młodszym wieku szkolnym - metody i techniki diagnostyczne, wzory narzędzi

Planowanie i przygotowanie do pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w młodszym wieku szkolnym - indywidualizacja pracy z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych

Programy nauki i metody pracy; przegląd metod terapeutycznych. Konstruowanie programów pracy dla ucznia / uczniów z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym

Psychopedagogiczne koncepcje wspierania rozwoju - behawioryzm i podejście niedyrektywne; cele nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w młodszym wieku szkolnym w ujęciach koncepcji Piageta, Eriksona, Wygotskiego

Wymiary współpracy z rodzicami (opiekunami) ucznia z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym oraz ze specjalistami - nawiązywanie kontaktu i profesjonalna relacja, postępowanie w sytuacjach trudnych, dokumentacja

Jak motywować ucznia z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w młodszym wieku szkolnym do nauki. Metody pracy oparte o działania niedyrektywne i stosowaną analizę zachowania; postępowanie w sytuacjach kontekstowo nieprawidłowych

Możliwości i metody nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym w młodszym wieku szkolnym wybranych technik szkolnych (pisanie, czytanie, liczenie)

Nazwa zajęć: Metodyka rehabilitacji osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna sytuację życiową i problematykę związaną z funkcjonowaniem społecznym i zaspakajaniem potrzeb osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. zna modele opieki i rehabilitacji osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
3. zna specyfikę funkcjonowania poznawczego, fizycznego, seksualnego i emocjonalno-społecznego osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
4. zna cele, założenia oraz formy rehabilitacji zawodowej dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać i zinterpretować i wyjaśnić przyczyny nastawień i oczekiwań społecznych wobec osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
2. potrafi wskazać i wyjaśnić czynniki rozwoju autonomii społecznej u dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
3. potrafi wskazać i wyjaśnić czynniki kształtujące jakość życia dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, min przy wykorzystaniu nowych rozwiązań technologicznych,
4. Rozumie i wyjaśnia przyczyny problemów w organizacji czasu wolnego dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; zna instytucje, organizacje i stowarzyszenia aktywizujące dorosłe osoby z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, w tym zajęcia z wykorzystaniem nowych mediów i technologii
5. umie zaplanować zajęcia opiekuńczo - terapeutyczne oraz wspierające rozwój dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną
6. potrafi dobrać formy i metody rehabilitacji adekwatnie do potrzeb, wieku oraz sytuacji życiowej osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w zespole; potrafi ocenić obiektywnie wkład pracy własnej i innych w opracowywanych wspólnie zadaniach
2. stosuje zasady etyczne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy z osobami dorosłymi z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Treści programowe dla zajęć:

Specyficzne właściwości życia i funkcjonowania osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Modele podejścia do niepełnosprawności i wynikające z nich formy opieki i rehabilitacji osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną

Wpływ środowiska na funkcjonowanie osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Postrzeganie społeczne osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Zjawisko marginalizacji i jego psychospołeczne konsekwencje.

Rozwój poznawczy, fizyczny, seksualny i emocjonalno-społeczny osoby z głębszą niepełnosprawnością intelektualną we wczesnej, średniej i późnej dorosłości na tle funkcjonowania osób z normą intelektualną.

Autonomia zachowań dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną. Warunki i wyznaczniki rozwoju autonomii. Wykorzystanie nowych technologii do wspierania autonomii osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną

Jakość życia dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną. Czynniki kształtujące obiektywną i subiektywną jakość życia.

System rehabilitacji zawodowej dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną – wtz, otwarty, zamknięty i chroniony rynek pracy.

System mieszkalnictwa osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną – dps, hostele, mieszkania chronione, mieszkania treningowe.

Organizacja czasu wolnego dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną - turnusy rehabilitacyjno - czasowe, praca harcerska, organizacje społeczne, grupy przykościelne, stowarzyszenia, sport i turystyka osób niepełnosprawnych.

Planowanie zajęć opiekuńczo – terapeutycznych i wspierających rozwój dorosłych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną.

Nazwa zajęć: Metodyka pracy edukacyjno-rehabilitacyjnej z osobami z ASD

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna charakterystykę modeli kształcenia dostępnych w Polsce dla osoby z ASD
2. potrafi wymienić i scharakteryzować metody terapeutyczne stosowane w pracy edukacyjno-rehabilitacyjnej osób z ASD

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje przypadek osoby z ASD i dobiera do niej odpowiednie metody oddziaływań
2. Opracowuje program terapeutyczny dla osoby z ASD

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi podjąć współpracę z innymi specjalistami
2. Korzysta ze źródeł literaturowych
3. stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normy etyczne

Treści programowe dla zajęć:

Uczeń z ASD w placówce oświatowej

Modele edukacyjne realizowane w Polsce dla dzieci i młodzieży z ASD

Metody edukacyjno-rehabilitacyjne oparte na koncepcjach związanych z zaburzeniami sensorycznymi

Metody edukacyjno-rehabilitacyjne oparte na budowaniu więzi

Planowanie oddziaływań edukacyjno-terapeutycznych w stosunku do ucznia z ASD

Teoria umysłu u osób ze spektrum autyzmu

Trening umiejętności społecznych

Praca nad zachowaniami problemowymi

Analiza przypadków i konstruowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych

Nazwa zajęć: Metodyka postępowania logopedycznego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie terminologię z zakresu metodyki diagnozy i terapii logopedycznej
2. zna i rozumie metody diagnozowania zaburzeń mowy i języka
3. zna i rozumie metody pracy logopedycznej indywidualnej i grupowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dobrać odpowiednie metody diagnozy i terapii logopedycznej do wieku, potrzeb i możliwości dziecka/ucznia
2. potrafi sformułować cele terapii logopedycznej i opracować konspekt zajęć terapeutycznych
3. potrafi prowadzić dokumentację z przebiegu diagnozy i terapii logopedycznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. systematycznie aktualizuje wiedzę zawodową i kształtuje swoje umiejętności, dążąc do profesjonalizmu

Treści programowe dla zajęć:

1. Diagnoza logopedyczna (m.in. etapy i obszary diagnozy, wywiad, elementy oceny funkcjonalnej)

2. Kwestionariusze i narzędzia standaryzowane do oceny mowy i komunikacji u dzieci i młodzieży (w diagnozie przesiewowej i pogłębionej)
3. Program terapii logopedycznej (m.in. zasady budowania programu, cele terapii)
4. Postępowanie terapeutyczne (m.in. organizacja etapów terapii i ich ocena, dobór środków i pomocy; prowadzenie dokumentacji, weryfikacja hipotez diagnostycznych, konspekty zajęć, modyfikacja programu, zajęcia indywidualne i grupowe, metody wspomagające)
5. Zasady i sposoby organizacji opieki logopedycznej w placówkach oświatowych (m.in. współpraca z rodzicami, nauczycielami, zadania logopedy, organizacja zajęć specjalistycznych)
6. Praktyka oparta na dowodach (ang. evidence-based practice) w logopedii
7. Rola logopedy we współpracy z zespołem interdyscyplinarnym
8. Etyka zawodowa w pracy logopedy

Nazwa zajęć: **Logorytmika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie znaczenie muzyki w rozwoju dziecka oraz jej zastosowanie w pracy terapeutycznej
2. Rozumie pojęcie logorytmiki, jej zadanie oraz cele
3. Posiada wiedzę z zakresu współczesnych systemów wychowania muzycznego. Zna podstawowe założenia metody rytmiki Emila Jaques-Dalcroze'a i potrafi wskazać istotę ćwiczeń rytmicznych w rozwoju dziecka Zna założenia metody Carla Orffa, ze szczególnym uwzględnieniem miejsca mowy, ruchu i twórczej aktywności w założeniach muzyki elementarnej
4. Zna formy aktywności muzycznej dziecka i potrafi określić ich znaczenie terapeutyczne w pracy logopedy ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju i stymulacji mowy dziecka
5. Posiada podstawową wiedzę na temat elementów wspólnych dla muzyki i mowy oraz zna główne formy kształtujące aparat głosotwórczy dziecka

w zakresie umiejętności:

1. Zna formy aktywności muzycznej dziecka i potrafi określić ich znaczenie terapeutyczne w pracy logopedy ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju i stymulacji mowy dziecka
2. Student potrafi tworzyć ćwiczenia i zabawy logorytmiczne: słowne, słuchowe, ruchowe, słuchowo-ruchowe, muzyczno-ruchowe, wymagające szybkiej reakcji słuchowo-ruchowej oraz orientacji przestrzennej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole. W projektowanych działaniach uwzględnia dyspozycje psychofizyczne grupy.
2. Rozumie znaczenie własnego rozwoju, samodoskonianie w zakresie wiedzy i umiejętności dla osiągnięcia lepszych efektów terapeutycznych

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie ze współczesnymi systemami wychowania muzycznego, omówienie miejsca ruchu i twórczej aktywności w rozwoju dziecka.

Logorytmika w systemie dalcrozowskim. Zapoznanie z terapeutycznymi zadaniami i celami logorytmiki. Mowa, ruch i gest w systemie Orffa, zapoznanie z podstawami muzyki elementarnej, gestodźwiękami i dziecięcym instrumentarium perkusyjnym.

Wspólne cechy mowy i muzyki: dynamika, artykulacja, tempo, barwa, melodia, akcent. Realizacja ćwiczeń praktycznych.

Ruch w rozwoju i stymulacji mowy. Prezentacja ćwiczeń dalcrozowskich (m. in. ćwiczeń inhibicyjno-incytycyjnych, dysocjacyjnych, szybkiej reakcji słuchowo-ruchowej,

Rytmizacja tekstu, udźwięcznienie i ilustracja dźwiękowa tekstu jako formy zabawy twórczej.

Śpiew jako forma aktywności muzycznej dziecka kształtująca jego aparat głosotwórczy. Realizacja ćwiczeń praktycznych: praca z oddechem i aparatem artykulacyjnym, ćwiczenia ortofoniczne.

Tworzenie ćwiczeń i zabaw logorytmicznych z wykorzystaniem różnorodnych form aktywności muzycznej dziecka (śpiew, ruch z muzyką, gra na instrumentach, tworzenie muzyki).

Nazwa zajęć: **Logopedia artystyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna historię i obszar zainteresowań logopedii artystycznej
2. Zna podstawy komunikowania i autoprezentacji
3. Zna cechy i zjawiska prozodyczne oraz funkcje prozodii mowy w komunikacji

w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętności z zakresu prawidłowej emisji głosu, prozodii mowy i akcentowania. Umie tworzyć ćwiczenia rozwijające te umiejętności.
2. Posiada umiejętności z zakresu komunikacji niewerbalnej, realizuje i tworzy ćwiczenia z zakresu pracy z mimiką, gestem, proksemiką, ruchem.
3. Potrafi projektować zajęcia dla wybranych grup: piosenkarzy, aktorów, edukatorów z zakresu pracy z mową i elementami autoprezentacji oraz użyciem nowych technologii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi pracować w grupie i indywidualnie.
2. Potrafi pracować nad własnym warsztatem zawodowym i dąży do samodoskonalenia w obszarze pracy nad komunikacją werbalną i niewerbalną.

Treści programowe dla zajęć:

Historia logopedii artystycznej i jej obszar współczesnych zastosowań.

Komunikacja werbalna i niewerbalna oraz podstawy autoprezentacji, omówienie teoretyczne oraz ćwiczenia praktyczne.

Emisja głosu, praca oddechem, prozodią i akcentowaniem z wykorzystaniem prezentacji własnych oraz analizy wypowiedzi publicznych, nagrań muzycznych oraz audiobooków.

Elementy techniki ruchu, pracy z oddechem i relaksacją jako techniki pracy w obszarze logopedii artystycznej - ćwiczenia praktyczne.

Wspólne cechy śpiewu i mowy - ćwiczenia z zastosowaniem pracy nad akcentowaniem, artykulacją, barwą dynamiką.

Praca z książką w logopedii artystycznej - książki interktywne, czytanie wrażeńiowe, książki sensoryczne jak narzędzie pracy w terapii i profilaktyce.

Tworzenie ćwiczeń dla wybranych grup docelowych: nauczycieli, aktorów, piosenkarzy, lektorów z uwzględnieniem specyfiki pracy zawodowej.